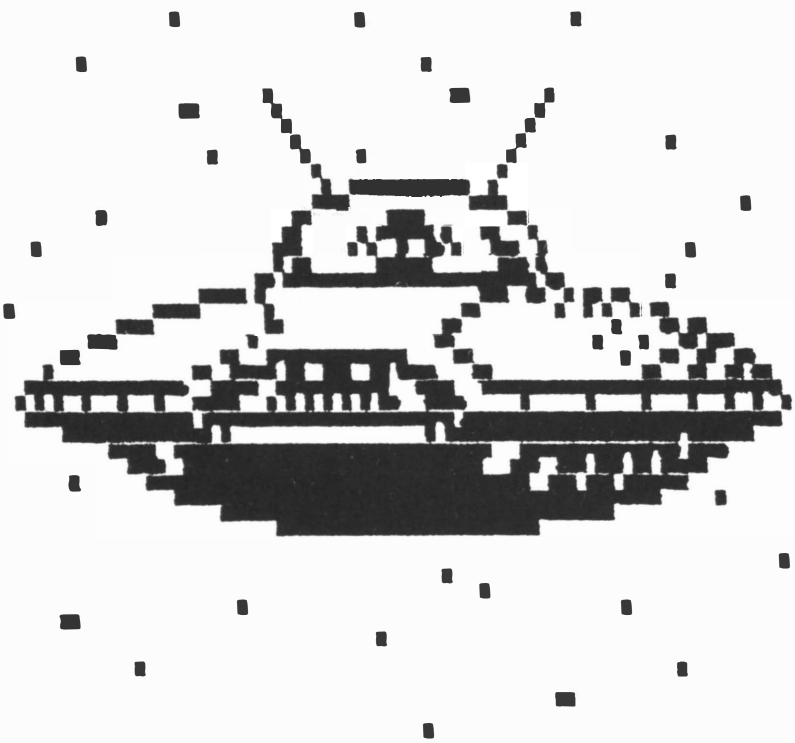
UFO-VISION

Årbog for ufo-litteratur 1987

SKANDINAVISK UFO INFORMATION

UFO-VISION

Årbog for ufo-litteratur 1987

ISSN 0902-2341
ISBN 87-87628-30-9

Redaktion

Kim Møller Hansen (ansvh)
Flemming Rasmussen

Redaktionens adresse

UFO-VISION
Eilekiersvej 14, Benløse
4100 Ringsted

Redigeringen af denne årbog er afsluttet 31.12.1986.

UFO-VISION udgives af:

Skandinavisk UFO Information (SUFOI)
Postboks 6
2820 Gentofte
Giro 9 11 77 25
tlf. (02) 24 17 02

Tryk: Helpo-Print, Ringsted

Overskrifterne er sat hos Sats & Montage, Svendborg

UFO-VISION udkommer 1 gang årligt i februar. Der kan ikke tegnes abonnement på UFO-VISION. Årbogen vil hvert år blive annonceret i tidsskriftet UFO-NYT med oplysning om pris, sidetal og indhold.

Bøger, tidsskrifter, lydbånd, diasserier videobånd o.lign., der ønskes anmeldt i UFO-VISION, bedes sendt til redaktionens adresse.
Det samme gælder annoncer, som ønskes optaget i UFO-VISION.

Deadline for UFO-VIŞION 1988:

1. november 1987.

Skribenter i dette nummer:

Per Andersen, Martin Brunswick, Axel Ertelt, Hilary Evans, Kim Møller Hansen, Ole Henningsen, John Keel, Anders Liljegren, Gregory D. Long, Gerald Mosbleck, Hans-Werner Peiniger, Flemming Rasmussen, Dennis Stacy og Robert Wanderer.

Kære læser...

Af Kim Møller Hansen

I 1975 udkom det første nummer af "UFORALIA - tidsskrift for ufo-litteratur", udgivet af Dansk UFO Center v/Willy Wegner med boganmeldelser af ufo-litteratur og tilknyttede aspekter. Tre år senere udkom nr. 13 som en bibliografi over astro-arkæologisk litteratur. Desværre blev det også det sidste nummer af dette interessante tidsskrift.

Tilsyneladende inspireret af det ærkeskeptiske, amerikanske tidsskrift "The Skeptical Inquirer" prøvede Wegner lykken igen i 1981, hvor det første nummer af "SKEPTICA - et kritisk forum for off-beat litteratur og pseudovidenskab" så dagens lys. Ufo-litteraturen blev her omtalt på lige fod med anden off-beat litteratur og ud fra en erklæret skeptisk synsvinkel. Levetiden blev igen kort. Tidsskriftet fik kun 50 abonnenter og måtte gå ind i 1982 med nr. 5. Anmeldelserne var i dette sidste nummer trængt i baggrunden til fordel for artikler om bevidsthedsudvidende stoffer - artikler, som af nogle læsere sikkert blev opfattet som et forsvar for brug af disse stoffer. Måske gav dette tidsskriftet dødsstødet. Ærgerligt under alle omstændigheder.

Siden 1982 har vi altså i Danmark savnet et tidsskrift, som tog sig af ufo-litteraturen. Godt nok har danske ufo-tidsskrifter fra tid til anden bragt anmeldelser, men af pladshensyn har denne type stof desværre måttet nedprioriteres, hvilket vi nu forsøger at råde bod på med UFO-VISION.

UFO-VISION skal ikke opfattes som en fortsættelse af SKEPTICA. Udgiveren er ikke den samme, og UFO-VISION vil fortrinsvis beskæftige sig med ufo-litteratur, hvor SKEPTICA også behandlede andre emner. UFO-VISIONs redaktion tilhører heller ikke nogen bestemt ufologisk fløj - skeptisk eller ikke-skeptisk.

UFO-VISION vil bringe anmeldelser af ufo-litteratur, både danske og udenlandske bøger, især engelsksproglige. Dels nye bøger og dels ældre bøger, som af en eller anden grund fortjener en omtale. Nogle boganmeldelser vil være dybtgående, andre vil blive kaldt "bognoter". Derudover bringes artikler, som f.eks. tager udgangspunkt i ufo-teorier udtænkt i forskellige ufo-bøger (se f.eks. Evans' artikel: Ufologiens grænseområder), og artikler, som kan være udgangspunkt for et litterært, ufologisk selvstudium (se f. eks. "Folketro og ufoer"). En del anmeldelser vil være oversat fra udenlandske ufo-tidsskrifter. Især det vesttyske tidsskrift "Journal für UFO-Forschung" omtaler flittigt ufo-bøger. Artikler skrevet af Gerald Mosbleck og Hans-Werner Peiniger er venligst stillet til rådighed af dette tidsskrift.

UFO-VISION udkommer én gang årligt og bliver derfor kaldt en årbog, selv om den måske ikke ligner andre årbøger. Læserne vil ikke i UFO-VISION kunne finde omtaler af al ufo-litteratur udgivet i det forløbne år. Danske udgivelser vil være omtalt, medens omtalen af de udenlandske bøger vil være mere tilfældig. Desuden findes der jo også en del en-mands forlag, hvis udgivelser for det meste cirkulerer i en lille kreds, og som derfor kan være svære at spore.

UFO-VISIONs redaktion er også med i redigeringen af tidsskriftet UFO-NYT og har andre erhverv i foreningen Skandinavisk UFO Information. Dette betyder, at vi takket være gode kontakter i såvel Danmark som i udlandet kan holde os nogenlunde á jour med, hvad der udkommer af ufo-litteratur.

Nogle læsere vil i denne udgave af UFO-VISION måske savne anmeldelser af så væsentlige bøger, som: "The UFO Verdict" af Robert Sheaffer (1981); "UFOs. The Public Deveived" af Philip J. Klass (1983); "Clear Intent" af Lawrence Fawsett og Barry Greenwood (1984); "Sky Crash" af Jenny Randles m.fl. (1984). Disse bøger er imidlertid blevet grundigt omtalt i UFO-NYT 4/82, 2/84 og 6/85, så en omtale her ville blot blive en gentagelse.

UFO-VISION har ikke patent på, hvilke bøger der er gode eller dårlige. Det er i sidste ende læseren selv, der afsiger dommen. Men gennem UFO-VISION ønsker vi at orientere om ufo-litteraturens mangfoldighed, måske få sorteret det (efter vores mening) værste skidt fra, inspirere læserne til videre selvstudium og indvie andre i forfatternes ufologiske visioner.

De flyvende tallerkeners indtog i Danmark

Af Per Andersen

I slutningen af 40'erne og begyndelsen af 50'erne begyndte man at skrive om "flyvende tallerkener" i Danmark. Det var på et tidspunkt, hvor der ikke fandtes ufo-tidsskrifter, og det var derfor først og fremmest i pressen og ugebladene samt i bøger, at emnet blev behandlet. Men også amatør-astronomerne fattede interesse, hvilket resulterede i flere indlæg i det amatør-astronomiske tidsskrift Urania. Denne artikel handler om de første tallerken-skriverier i Danmark.

1946: SPØGELSESRAKETTERNE

Det var i 1947, i forbindelse med Kenneth Arnolds observation i USA, at begrebet "de flyvende tallerkener" blev opfundet. Først langt senere begyndte man at bruge den mere neutrale betegnelse "ufoer" om de samme fænomener. Men allerede i 1946 blev der i Skandinavien observeret fænomener, der senere blev kædet sammen med ufoerne, nemlig de såkaldte spøgelsesraketter.

Spøgelsesraketterne blev observeret over Skandinavien i sommeren 1946, primært fra juli til september, hvorefter de stort set ophørte med at vise sig på himlen. De fleste observationer fandt sted i Sverige, hvor der til Forsvarets Luftforsvarsafdeling indkom ialt 997 beretninger. Men også i Danmark, Norge og Finland mente folk at have set disse mærkelige raketter.

Raketterne over Danmark blev oftest beskrevet med en form som en raket, pil, projektil eller kæmpecigar. De bevægede sig hen over himlen med meget stor fart. Farverne varierede, og raketterne blev bl.a. omtalt som gyldne, blændende, hvidglinsende, skinnende og glødende. Som regel observeredes en form for ildhale eller røgstribe på himlen, og fænomenerne blev oftest opfattede som lydløse. I enkelte tilfælde sluttede observationen med, at raketten eksploderede på himlen, men der blev dog ikke fundet rester på jorden.

Aviserne fattede naturligvis interesse for spøgelsesraketterne og viderebragte mange menneskers observationer, hvilket i øvrigt er en af de eneste kilder til observationerne. F.eks. kunne Ekstrabladet den 14. august 1946 berette om en nattevægter, der den 13. august havde observeret en raket over Struer kl. 3.45. Han fortæller til avisen:

"Jeg kom gående op ad en kældertrappe i telefonselskabets bygning midt i byen, da jeg så et lysskær på jorden, og idet jeg så op, opdagede jeg spøgelsesraketten, som med stor fart kom ind over byen fra nordøst. Den syntes at komme i temmelig stor højde, efterladende sig en ildhale, der for mig så ud til at være 7-8 meter lang, godt 30-40 cm bred. Pludselig begyndte fænomenet at bevæge sig i zig-zag, som om det var ved at gå i stå, og et øjeblik efter eksploderede det og gav et mærkeligt lysglimt, der oplyste jorden fuldstændig. Raketten gav ikke nogen lyd fra sig, og efter eksplosionen syntes den at opløse sig til intet. Det hele varede kun ganske få sekunder."

Få dage senere, den 17. august, kunne B.T. fortælle sine læsere om en observation i Lyngby kl. 6.12 samme dag om morgenen. Observatøren fortæller: "Klokken var 6.12, og jeg var på vej fra mit hjem på Nybrovej i Lyngby til mit arbejde i Det Danske Luftfartsselskab. Jeg ved ikke rigtig hvorfor jeg kiggede op i luften, men det forekommer mig, at jeg hørte noget hvisle. Jeg så op og fik øje på en af disse spøgelsesraketter. Den fløj i sydvestlig retning ude over Lyngby. Den var ikke så farlig højt oppe, cirka 2-300 m, men dens hastighed var meget stor. Jeg koncentrerede især min opmærksomhed omkring rakettens hale. Den udsendte et meget kraftigt, blå-hvidt skær. Halen var skarpt afgrænset,

den forlod selve bomben, og den strakte sig som en kegle bagud. Denne hale var cirka tre gange så lang som den var bred, og meget længere end selve bomben. Det hele varede kun 2-3 sekunder, så forsvandt bomben bag et hus i sydlig retning. Jeg er ikke i tvivl om, at det er en af spøgelsesraketterne, og jeg tænkte straks, at det måtte være en bombe i lighed med de tyske V-2 bomber".

Spøgelsesraketterne havde uden tvivl befolkningens interesse, og avisen Nationaltidende udskrev sågar en fotokonkurrence den 16. august, hvor man udsatte en præmie på kr. 500 for et godt fotografi af en spøgelsesraket. Pengene kom dog ikke til udbetaling, og det eneste kendte fotografi af en raket blev taget af en amatør-fotograf i Sverige.

Myndighederne tog hændelserne med en vis alvor. I Sverige udtalte den svenske statsminister, Per Albin Hansson, at man endnu ikke havde materiale nok til at kunne skride ind over for nogen udenlandsk regering. Ligesom i Sverige, henstillede man i Danmark til aviserne om ikke at offentliggøre stednavne i omtaler af spøgelsesraketter. I Nationaltidende kunne man den 21. august 1946 læse om dette forhold. Man formodede, at en eller anden magt ville have interesse i at få opgivet raketternes positioner over landet. Som følge heraf gik man over til kun at omtale observationsstederne som "det sydlige, nordlige, vestlige og østlige Danmark".

Selvfølgelig spekulerede man over, hvad raketterne var, og hvor de stammede fra, og forskellige eksperter blev hørt. Det var helt naturligt i efterkrigsåret 1946, at tankerne gik til den tyske raketstation i Peenemünde. Basen blev bombet af englænderne i 1943, og det delvis ødelagte anlæg blev overtaget af russerne ved krigens slutning. Officielt startede russerne først eksperimenter med raketter i 1947, men teorien går ud på, at man allerede i 1946 prøveaffyrede nogle tyske raketter, man havde fundet uskadte. Angiveligt skulle russerne endda have været kommet i besiddelse af en helt ny og uprøvet raket, V-4.

Teorien synes plausibel, og Willy Wegner anfører i sin rapport "Spøgelsesraketter over Skandinavien i 1946", at "hvis man f.eks. studerer de rapporter, der er medtaget i denne artikel, og som med hensyn til danske raket-observationer i 1946 stort set er dækkende, vil man finde, at de klart og tydeligt peger på raketter" (Wegner/b, s. 17f). Imidlertid må det i høj grad undre, at man ikke i dag, 40 år efter, har kunnet finde bekræftelse for denne teori.

En anden mulig forklaring på de danske observationer er meteorer. I dag ved man fra mange års ufo-arbejde, at folk kan opfatte kraftige satellitundergange, meteorer og lignende som alt andet end naturlige fænomener (se fx Andersen/b). Blandt andet kan man opfatte dem som meget tæt ved jordoverfladen, med en høj hastighed og hale, samt med mange forskellige farver og former. Desuden kan man have opfattelsen af, at de eksploderer på himlen, når de brænder op i atmosfæren og måske deler sig i flere mindre stykke. Denne teori forklarer også, hvorfor der aldrig blev fundet rester, når man tilsyneladende så fænomenerne eksplodere og falde til jorden.

I mine øjne ligner flere af avisberetningerne observationer, der i dag godt kunne indkomme til ufo-organisationerne om meteorer. F.eks. i B.T. den 30. juli om en dame, der den 27. juli så en raket af form som en pil, der i susende fart fløj hen over himlen, og som var gylden blændende. Denne observation varede kun "et øjeblik".

En anden beretning, der peger på meteor-teorien, kunne læses i Nationaltidende den 15. august 1946. Observationen fandt sted den 14, august kl.3.30 og observatøren beretter: "Pludselig så jeg raketten tone frem. Jeg vil anslå dens højde til ca. 1.000 m, og den bevægede sig i en fuldstændig lige bane parallelt med jorden. På et øjeblik var den forsvundet bag palæets tag. Den så for mig ud som et rundt projektil, og den efterlod sig en rødlig-gullig stribe på himlen, før den forsvandt". Observatøren udtalte endvidere, at han var fortrolig med de naturlige forekomster på nattehimlen, og at det bestemt ikke kunne være et meteor. Men sådanne udtalelser kendes også i dag ved meteor-observationer.

Når der senere er blevet talt og skrevet om "ufo-bølger", har man ment perioder, hvor der tidsmæssigt og geografisk har været et større antal observationer koncentreret. Ofte har det imidlertid vist sig, at sådanne "bølger" har haft udspring i en eller få observationer, der er blevet meget omtalt i pressen, hvorefter både offentligheden og pressens opmærksomhed har været rettet mod nattehimlen. Og så skal der naturligvis fremkomme flere observationer end normalt.

En lignende bølge-effekt kunne være opstået i 1946, først i Sverige for derefter at sprede sig til Danmark og andre skandinaviske lande. Nogle avisomtaler af mystiske raketter har fået folk i efterkrigstiden op på mærkerne, og observatørerne har fået meteor-observationer til at passe ind i det raket-mønster, der blev skrevet så meget om.

Men på en eller anden måde må det hele jo være startet. Der kan være tale om nogle få tilfældige observationer af naturlige fænomener, der blev misfortolket i en tid, hvor V-2 raketternes psykologiske rædsel stadig var frisk i folks hukommelse. Dog kan det heller ikke udelukkes, at en kerne af observationerne drejede sig om "rigtige" raketter, idet nogle af beretningerne trods alt beskriver forhold, der mere peger på denne teori end på meteorer. Endelig kunne en-

kelte af observationerne selvfølgelig være af en sådan karakter, at man i dag ville betegne dem som ufo-observationer.

I ufo-kredse finder man stadig forskellige udlægninger af spøgelsesraketterne. Men uanset hvilken af de nævnte teorier, der antages at være korrekt, er det nok meget tvivlsomt at tage flertallet af spøgelsesraketterne til indtægt for ufo-fænomenerne.

1947-1949: STILHED FØR STORMEN

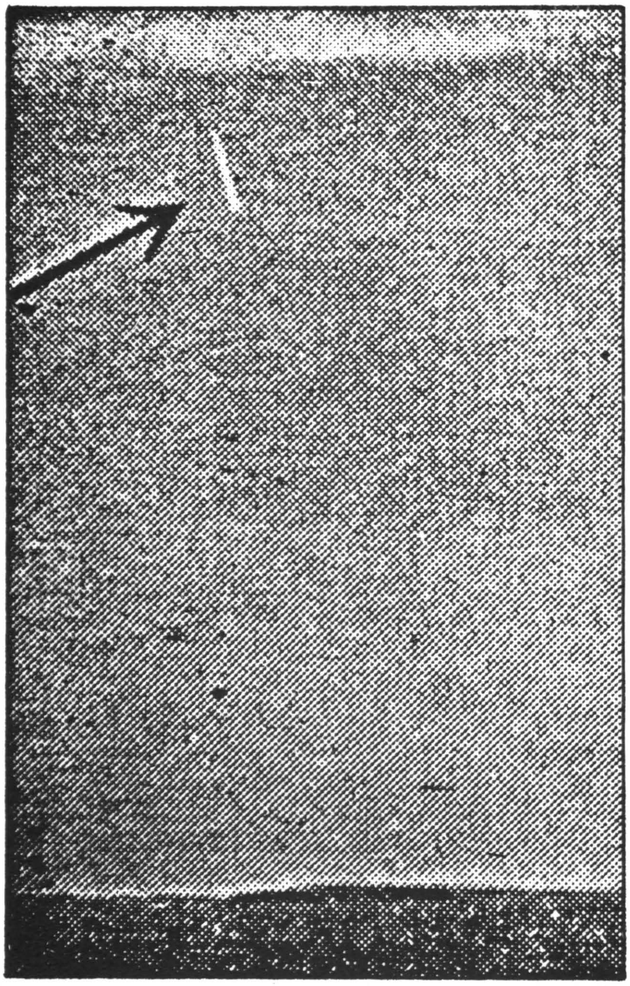
Som allerede nævnt var det i 1947, at begrebet "de flyvende tallerkener" blev skabt af pressen i USA. De skete i forbindelse med Kenneth Arnold's observation af ni skinnende objekter fra sit fly i nærheden af Mount Rainier i staten Washington. Hændelsen fandt sted den 24. juni 1947 og adstedkom en del skriverier i den efterfølgende periode i de amerikanske aviser.

Den amerikanske tallerken-interesse i 1947 smittede dog kun meget lidt af i Danmark, hvor der i pressen var meget stille om fænomenerne i 1947 - året efter den megen omtale af spøgelsesraketter. Kort tid efter Arnold-observationen dukkede de flyvende tallerkener dog op et par steder i aviserne. Politiken bragte den 7. juli 1947 et indlæg under overskriften "Mystik i luften over Amerika" og Nationaltidende kunne den 8. juli bringe historien "USA's Luftvåben jager de 'flyvende tallerkener'".

Det lave niveau af interesse i pressen fortsatte i 1948, hvor der stort set ikke blev skrevet om tallerkenerne, og i 1949, hvor man tilsyneladende var mest interesseret i at bringe fænomenerne ned på jorden (i overført betydning!). Denne holdning var en klar afsmitning fra USA, hvor man fra officielt hold netop på dette tidspunkt gjorde alt for at fortælle offentligheden, at der ikke var realiteter i disse fænomener (Jacobs, s. 43f).

Ekstrabladet kunne den 28. april 1949 offentliggøre, at der "Intet mystik (er) ved de flyvende tallerkener". Land og Folk fulgte trop den 29. december med beretningen om, hvordan "Amerikanerne dropper de fantastiske ideer om flyvende porcelæn" (om den officielle opløsning af det amerikanske, militære ufo-projekt Grudge - på trods af, at der fortsatte militære ufo-undersøgelser i kulisserne (Jacobs, s. 47)).

Årsagen til den manglende tallerken-omtale i 1948 og 1949 i Danmark skal søges i den amerikanske presse, hvor der på trods af mange observationer kun blev skrevet meget lidt om fænomenerne i 1948/49. Paris Flammonde skriver i sin bog "UFO Exist", at der underligt nok ikke blev skrevet om flyvende tallerkener i de primære blade og aviser i USA fra oktober 1949 til januar 1950 (Flammonde, s. 249), omend diskussionen

af emnet fortsatte på nedsat blus i den lokale presse.

1959: GENNEMBRUD

I starten af 1950 begyndte man igen af fokusere på de flyvende tallerkener i den amerikanske presse, og det bredte sig også meget hurtigt til Danmark. Der er ingen tvivl om, at hvis man skal sætte et årstal på tallerken-interessens gennembrud i Danmark, må det være 1950.

Ballet blev åbnet i USA med en artikel skrevet af den pensionerede major fra marinen, Donald E. Keyhoe. Artiklen, der havde overskriften "The Flying Saucers Are Real", blev offentliggjort i januar-nummeret af det kendte amerikanske blad True Magazine. Dette blev både starten på Keyhoe's karriere som ufo-ekspert, såvel som starten på de følgende års intensiverede skriverier om emnet.

I True-artiklen konkluderede Keyhoe, at jorden igennem de foregående 175 år var blevet undersøgt af levende, intelligente væsener fra en anden planet, og at denne undersøgelse var blevet intensiveret igennem de foregående to år. Han gengav en række af de på det tidspunkt mest interessante observationer, og hævdede, at USA's luftvåben hemmeligholdt sandheden om de flyvende tallerkener for at undgå panik i befolkningen. (Jacobs, s. 49).

Som det allerede er fremgået, var den danske presse særdeles følsom overfor, hvad der rørte sig i USA, og igennem hele 1950 blev de flyvende tallerkener ofte omtalt i aviser og blade. Nogle eksempler fra aviserne er "Luftens vagabonder" (National Tidende, 17. februar), "Luftens vagabonder igen" (National Tidende, 26. februar), "Flyvende Tallerkener" (National Tidende, 15. april), "De flyvende tallerkener er en USA atomoverraskelse" (Land og Folk, 22. april), "De flyvende tallerkener er ingen gåde" (Berlingske Tidende, 2. juli) og "Udspioneres Jorden fra en anden planet?" (Berlingske Tidende, 16. oktober).

Også bladene offentliggjorde artikler om de flyvende tallerkener i 1950. Således artiklen "Hvad er flyvende tallerkener?" i Hjemmet (27. juni), "De flyvende tallerkener eksisterer" i Det Bedste (nr. 7, 1950) og "De flyvende tallerkeners hemmelighed" i Populær Mekanik (nr. 7, 1950). Jo, ufoerne var i sandhed blevet et varmt emne.

Interessen i 1950 blev bestemt ikke mindre af, at der i USA udkom 2 bøger om de flyvende tallerkener. Den første var Frank Scully's bestseller "Behind the Flying Saucers", der vakte stor sensation. Allerede i 1950 blev denne bog udgivet i Danmark af P. Haase & Søns Forlag med titlen "De flyvende tallerkener". Scully fortalte i bogen, at ifølge hans kilder var der styrtet tre ufoer ned, et i Phoenix og to i New Mexico. De var blevet bjærget og undersøgt af den amerikanske regering, der også havde bjærget mange ufonauter.

Det er således ikke uden grund, at der blev solgt 60.000 eksemplarer af bogen. Desværre viste historien sig at være et falsum, og den blev afsløret i bladet True i 1952. Scully var blevet ført bag lyset af Silas M. Newton, der fortalte historien ved et foredrag, og som hævdede at have den fra en vis dr. Gee. Dr. Gee viste sig at være Gebauer, og begge blev senere arresteret for af have forsøgt at sælge et værdiløst stykke isenkram for $800.000 (Jacobs, s. 50f).

Scully's bog blev pænt omtalt i den danske presse. Igen var Nationaltidende blandt de første med omtalen "Århundredets største sensation - eller skrøne?" (19. september 1950). Senere fulgte "Kom de fra Venus?" i Berlingske Tidende (8. december) og "Fantastisk amerikansk bog om de flyvende tallerkener" i Politiken (10. december).

Mens Scully's bog gav anledning til avisoverskrifter i USA, arbejdede Keyhoe videre med sin artikel fra True til en bog. Dette resulterede i 1950 i udgivelsen af Keyhoe's første bog, der havde samme titel som True-artiklen: "The Flying Saucers are Real". I bogen fortsætter Keyhoe sine tanker om, at det amerikanske luftvåben skulle hemmeligholde sandheden om ufoerne, men han var dog kun i stand til at fremlægge meget svage "beviser", og det meste var mere eller mindre spekulation (Jacobs, s. 51f).

Også Keyhoe's amerikanske bog, der dog ikke blev udgivet på dansk, blev omtalt i danske aviser. Således med overskriften "Holdes der udkig med jordkloden udefra?" i Nationaltidende (26. november 1950) og i Berlingske Tidende den 8. december sammen med omtalen af Scully's bog.

DANSKE AMATØR-ASTRONOMER

En fremtrædende teori i 50'erne, såvel som i visse kredse i dag, var at ufoer eller flyvende tallerkner var rumskibe fra andre planeter. Det var derfor naturligt, at astronomer og amatørastronomer fattede en interesse for emnet.

En fremtrædende astronom på det tidspunkt var C. Luplau Janssen. Han var uddannet bibliotekar og astronom, og han havde flere fornemme videnskabelige udmærkelser, bl.a. Videnskabernes Selskabs Guldmedalje. Luplau Janssen blev tilknyttet Urania Observatoriet på Frederiksberg i 1906 og fra 1919 var han leder og ejer af det. I en periode fra 1928 til 1933 var han desuden leder af observatoriet på Rundetårn.

Luplau Janssen var ikke blot videnskabsmand, men han forstod også at popularisere emnet, og således var han en meget benyttet foredragsholder. Desuden udgav han talrige videnskabelige og populær-videnskabelige bøger og afhandlinger om astronomi (Lademann).

En af de mange poster Luplau Janssen havde, var medredaktør af tidsskriftet Urania. Det handlede om populær astronomi og var organ for danske amatør-astronomer. Allerede i 1947 var de flyvende tallerkener blevet omtalt for første gang i Urania, og i 1950, hvor der rigtigt blev skrevet om emnet i aviserne, dukkede de igen op i tidsskriftet.

I marts 1950 anførte Luplau Janssen i Urania, at tidsskriftet havde fået mange henvendelser om "flyvende tallerkener og andre luftsyn", men at der øjensynlig kun var tale om typiske ildkugler (meteorer). I forlængelse af dette fortæller han om en observation, han selv havde haft:

"Jeg så en gang en sådan ildkugle, ikke særlig betydelig, men inden en time blev jeg ringet op fra to forskellige sider af folk, der også havde set den. De to beskrivelser, når der ses bort fra klokkeslettet, stemte ikke overens, hver af de to iagttagere havde set sine egne ganske mærkværdige og frygtindgydende fænomener. Ingen af dem havde set, hvordan fænomenet egentlig så ud. Det drejede sig om en langsomt gående, ikke ret klar ildkugle, der tændtes og sluktes efter ca. 3 sekunders forløb temmelig højt på himlen; den løb næsten parallelt med horizonten. Dens diameter var ikke stor, og der var lidt gnister

efter den. Den ene af iagttagerne syntes, at den var meget stor og roterende. Gnisterne havde han ikke set. Den anden havde set den eksplodere og falde ned i nærheden. Ingen af iagttagerne var over 2 km fra mig. Efter denne erfaring er jeg altid meget skeptisk overfor beretninger fra tilfældige og uøvede iagttagere, der bliver overraskede af fænomenets pludselighed. Fantasien, der jo er næret gennem mange avismeddelelser, udfylder så fænomenet med de mærkværdigste ting.... Ingen af de iagttagelser, der har været forelagt mig, har tydet på andet end regulære ildkugler".

Visse ufo-forskere vil sikkert mene, at Luplau Janssen's bekendte vitterlig havde set ufoer, uafhængig af hans egen observation af et meteor. Men selv om Luplau Janssen er temmelig kategorisk, er der ingen tvivl om, at mange seriøse ufo-forskere vil nikke genkendende til folks misopfattelser af kendte fænomener, her meteorer. Hvilket i øvrigt er endnu en pind til bålet under de mange tidligere nævnte beretninger om spøgelsesraketter.

Egentlig kan det godt undre, at der skulle gå mange år, inden ufo-forskerne erkendte Luplau Janssen's konstatering om folks muligheder for misopfattelser af meteorer og andre naturlige fænomener.

En læser af Urania, H. Kjær-Andersen, fandt beskrivelsen af observationen i marts-nummeret så interessant, at han selv skrev til bladet om sine egne observationer af bl.a. meteorer. Hans indlæg blev bragt i maj 1950, og om den mest interessante observation skrev han:

"... Det har været i begyndelsen af trediverne. Jeg var på vej hjem fra skole en sommerdag; det var meget varmt og blikstille; der var ikke en sky på himlen; nogle mennesker stod og så op i luften; nysgerrig kiggede jeg også op og så noget, der nærmest lignede et kæmpemæssigt gråt barberblad på størrelse med en stor port. Det kom langsomt ned mod jorden i en vinkel på ca. 70°, meget højt oppe fra, drejende rundt om sin egen længdeakse og med denne parallelt med jordoverfladen. Omdrejningshastigheden var ca. 1 omdrejning pr. sekund og gik højre om.

Da jeg kom hjem, fortalte mine forældre, at de havde set noget gråt gå igennem en hæk, rive nogle buske op i denne, gå op langs gavlen af huset og op i luften. Et stærkt vindpust havde fået dørene til at springe op, en lem var revet af hængslerne, og hønsene var helt vilde af skræk, så de må altså også have set noget".

H. Kjær-Andersen er selv inde på muligheden for en hvirvelvind i sit brev til Urania, men kan dog ikke helt få det til at passe. Det kan Luplau Janssen imidlertid, og han kommenterer ovennævnte observation:

"Det uforklarlige tilfælde har sikkert været en lille skypumpe. Kun en lille stump af 'røret' har fået tid til at blive fyldt med støv, før fænomenet opløstes. Jeg har selv en gang ude over Øresund set en forvreden skypumpe, hvor en stor del af røret lå næsten vandret og i hvis nærhed flere flade 'skyer' drejede rundt. Det her omtalte fænomen har sikkert været af samme art. Vejret har efter beskrivelsen været rigtigt skypumpevejr".

Det synes at fremgå af ovennævnte citater, at Luplau Janssen ikke mente, at der var særlig meget hold i beretningerne om flyvende tallerkener. Helt klar bliver hans holdning imidlertid, hvis man læser hans indlæg i Urania, februar 1951, under overskriften "Flyvende Tallerkener endnu engang":

"Skønt man egentlig skulle tro, at de mange vægtige udtalelser om de flyvende servicegenstande, der er fremkommet fra sagkyndig og fra sagkyndig inspireret side, havde sat sagen på plads og forvist de med Venus- og andre beboere bemandede 'genstande' til fantasiens rummelige verden, dukker de stadigt frem igen og vækker sensation. Der skrives endda bøger om fænomenerne, og de sluges desværre ukritisk af mange mennesker, der tager det hele for fakta og derved geråder i ophidselse.

Det må derfor endnu en gang slåes fast, at det drejer sig i størsteparten af tilfældene om ganske almindelige ildkugler, altså uhyre velkendte fænomener, der har været set af alle tidsalderes mennesker. ...

Her i landet og vel i hele Skandinavien synes man ikke længere at se så meget mere af det himmelske porcelæn, ja, der berettes i disse dage om et meteornedfald i det nordlige Sverige uden at der optræder et eneste Venusvæsen i denne forbindelse. Imidlertid er der en vis fare for en opblussen af interessen, idet et par oversatte bøger for tiden læses meget og truer med at sætte nerverne på højkant. Der er derfor al grund til at alle, der ved lidt besked med disse ting, efter bedste evne forsøger at berolige gemytterne. Der er ingen grund til at fæste større lid til disse beretninger end til spøgelseshistorier o. lign. Det drejer sig om velkendte fænomener, sensationerne er formodentlig alene udslag af en veludviklet fantasi".

Dermed må Luplau Janssen nok siges at være en af de første danske videnskabsmænd, der ikke bare forholdte sig kritisk til ufo-fænomenerne, men som også gjorde direkte grin med emnet og så ned på observatørerne. Heldigvis er meget, trods alt, ændret siden den gang, ligesom emnet ikke blev manet til jorden så hurtigt, som Luplau Janssen syntes at ville forudsige.

PROTEST

I 1955 blev Luplau Janssen's meget afvisende og kategoriske holdning til ufoer for meget for i hvert fald én læser af Urania. Det var E. Hedvard, der til bladets januar/februar nummer skrev et indlæg, der bestod af 14 spørgsmål om liv i universet, videnskabelige holdninger og flyvende tallerkener. Spørgsmål nr. 12 gik direkte på flyvende tallerkener og lød:

"12) Jeg ved godt, at de fleste beretninger om flyvende tallerkener lader sig forklare som almindelige, kendte fænomener, men er der ikke et mindre antal, som det ikke har været hverken luftfarts eksperter eller videnskab muligt at finde en forklaring på?".

På et så direkte spørgsmål skulle man tro, at Luplau Janssen ville vælge at svare lidt diplomatisk og forbeholdent. Men nej, der var ingen vaklen i geledderne. Han svarede:

"I denne lange række af spørgsmål er det kun nr. 12, der tager direkte sigte på spørgsmålet om de flyvende tallerkener. ...Lad mig da begynde med dette.

Ved flyvende tallerkener forstår man alt, hvad almindelige mennesker ser oppe i luften uden at forstå, hvad det drejer sig om. I de fleste tilfælde har det drejet sig om så banale fænomener som ildkugler eller blot stjerneskud lidt lysere end de sædvanlige. Dernæst er der en lang række af lysbrydningsfænomener og lign., der er blevet registreret som ukendte fænomener, skønt det modsatte er tilfældet. Det har altid været ganske ukyndige mennesker, der har udnævnt sådanne foreteelser til at være uforklarlige. Så er der de meteorologiske balloner o.s.v. Det har altid bagefter vist sig, at kyndige har kunnet forklare, hvad der var på færde. Når forklaringen i visse tilfælde har manglet, har det altid været således fat, at iagttageren overhovedet ikke har været i stand til at beskrive, hvad han har observeret. De fleste mennesker er jo dårlige iagttagere. Overraskelsesmomentet spiller en stor rolle, og overfor det ukendte begynder fantasien straks at arbejde. Det har jeg personlig erfaring for. Jeg har ofte stået aldeles måbende overfor, hvad en læg iagttager har kunne få ud af et almindeligt meteor, hvis banalitet jeg personligt havde konstateret. Der foreligger sikkert ikke noget tilfælde reistreret, som ikke med sikkerhed kan henføres til velkendte fænomener.

Dernæst kommer vi til et andet lille herhenhørende spørgsmål. De flyvende tallerkner er først begyndt at optræde efter krigen. Folk er blevet vænnet til at iagttage, hvad der viser sig på himlen. Alle disse iagttagere, der således er kommet til, er endnu ukyndigere på himlen, end man var tidligere. Alle banaliteter har da fået ny interesse.

Hertil kommer, at trangen til at få sit navn i avisen er blevet større. Det er lettere at få sit navn i bladene som iagttager af en 'flyvende tallerken' end at lade sig køre over af sporvognen, det er jo også mindre risikabelt. Aviserne har opdaget, at flyvende servicegenstande er godt stof, og har man ikke bedre, sætter man dem på spisesedlen. En avis er jo en forretning, en avis skal jo sælges.

... Nu må man ikke tro, at amerikanerne selv tror på disse mystiske ting. For sikkerheds skyld har dog fremragende forskere blandet sig i tallerknerne, og politiet har gjort sig umage for at opklare sagerne. En udmærket oversigt over tingene fås af Donald Menzels bog: 'Flying Saucers'.

... Herved mener jeg at have svaret på dette spørgsmål. Jeg kan intet forkert se i en afvisende holdning overfor tallerkenvrøvlet. Jeg betænker mig ikke på at bruge denne glose".

Luplau Janssen refererer her til Menzel's bog "Flying Saucers", som udkom i USA i 1953. Det var den første bog om ufoer skrevet af en videnskabsmand. Menzel var stærkt kritisk over for emnet og observationerne, og han mente, at fænomenerne hovedsagelig var usædvanlige atmosfæriske fænomener som reflektioner, skyer og specielt spejlinger. I bogen lagde han heller ikke skjult på, at mennesker, der troede, at de flyvende tallerkener kom fra verdensrummet, var skøre, kultiske, religiøse fanatikere eller i bedste fald skræmte og forvirrede (Jacobs, s. 89f). Der er ingen tvivl om, at Luplau Jansson har hentet en stor del af sin holdning til fænomenerne fra denne bog, der i øvrigt senere er blevet betegnet lige så enøjet som argumenterne fra de værste ufo-fanatikere.

Det er klart, at ufo-fænomenerne ikke var særligt belyst og undersøgt i 50'erne, og Luplau Janssen havde derfor et spinkelt grundlag at bygge på, ud over Menzel's bog. Men når han udtaler sig så kategorisk, som han gør, og uden forbehold, må man trods alt ud fra nutidens viden anholde ham i en række af han konstateringer:

1) Det er ikke korrekt, at der kun var ukyndige observatører. Nogle eksempler er: To flypiloter så et klart lys den 24. juli 1948. Astronomer observerede 6 til 8 lys den 20. august 1949. To senior-sergenter fra det amerikanske luftvåben iagttog et rundt blåhvidt objekt den 20. januar 1952. Militær flypilot så et skinnende objekt den 29. december 1952. (Flammonde, s 429f).

2) Luplau Janssen skriver, at når observationerne ikke umiddelbart kunne forklares, var det fordi observatørerne ikke kunne beskrive det sete. Dette er heller ikke korrekt. Det

viser sig, at beretninger med mange præcise oplysninger i lige så høj grad er uopklarede, som data-fattige beretninger.

3) Det er ikke korrekt, at der ingen uopklarede tilfælde var. I en rapport fra februar 1949 udtalte det amerikanske Project Sign, at 20 % af de undersøgte iagttagelser forblev uopklarede, og at man ikke var i stand til at modbevise de flyvende tallerkners eksistens (Jacobs, s. 41). Det senere Project Grudge udtalte i august 1949, at man havde undersøgt 244 tilfælde og trods ihærdige forsøg ikke var i stand til at opklare 23 %. Man mente dog, at psykologiske forhold kunne forklare disse (Jacobs, s. 45f). Det var ikke kun militæret, der havde problemer med at forklare observationer. En universitetsundersøgelse fra Ohio Northern University konkluderede i 1953, at man ikke havde været i stand til at opklare 20 % af 54 undersøgte tilfælde (Jacobs, s. 93f).

4) Det anføres også, at folk berettede om flyvende tallerkner for at få deres navn i aviserne. Dette er i modstrid med alle ufo-undersøgeres erfaringer om, at vidner meget sjældent søger offentlighedens søgelys, og mange tværtimod ønsker anonymitet. Og så blev ufo-iagttagere endda gjort endnu mere til grin i 50'erne end i dag, hvor latterliggørelsen er væsentlig mindre.

5) Endelig anfører Luplau Janssen, at ingen amerikanere troede på de flyvende tallerkener (i 1953). Dette er bestemt ikke korrekt. En gruppe personer i det tidligere nævnte militære undersøgelsesprojekt Sign mente faktisk, at der var tale om ekstraordinære fænomener, måske udenjordiske (Jacobs, s. 39). Ser man på den amerikanske befolkning, viste en Gallup-undersøgelse i 1950, at selv om de fleste mennesker mente, at flyvende tallerkner var mere eller mindre naturlige fænomener, var der et stadigt stigende antal personer, der var overbevist om, at flyvende tallerkner var rumskibe fra rummet (Jacobs, s. 48f).

I lyset af disse betragtninger må det nok siges, at omend Luplau Janssen's holdninger er forståelige, tidspunktet og de tilgængelige informationer taget i betragtning, så var de i hvert fald overdrevne kategoriske i lyset af de faktiske forhold.

Denne artikel slutter til almindelig kulturel udvikling (!) med et vers skrevet af F.W. Jensen. Det blev gengivet i Urania i november/december 1954:

Flyvende tallerkener kommer hertil fra
andre kloder.
Til at udforske dem kræves særdeles
tykke ho'er.
Naturligvis har Amerika rekorden,
det er fuldstændig i sin orden.
Der er dog også andre, der med disse
tallerkener roder,
det gør vil alle, der har de nødvendige
tykke ho'er.
Men en ting er nødvendigt, før det går:
der skal være mange får.
Det er efter dem tallerkenerne flyver,
hvis da ikke rygterne lyver.
Aviserne gjør også fortræffelig fyldest,
og fortjener derfor vor mest
uforbeholdne hyldest,
fordi deres spalter så uegennyttigt
åbne står
for opklaring af de brændende spørgsmål:
Flyvende tallerkener og får.

Anvendte kilder

(Andersen/a)

Andersen, Per: Bibliografi over dansk ufo-litteratur 1950-1985.
Andersen Bogservice, 1986.

(Andersen/b)

Andersen, Per: Danske rapporter 1978.
I: UFO-NYT 1981, nr. 3, s. 32-35.

(Flammonde)

Flammonde, Paris: UFO Exist!
Ballantine, 1978.

(Jacobs)

Jacobs, David Michael: The UFO Controversy in America.
New American Library, 1976.

(Lademann)

Lademann's leksikon.
Lademann, 1985 (bd. 17).

(Story)

Story, Ronald.: The Encyclopedia of UFOs.
New English Library, 1980.

(Urania)

Kilden til citaterne fra tidsskriftet Urania er følgende numre: Marts 1950, maj 1950, februar 1951, august/september 1953, november/december 1954, januar/februar 1955.

(Wegner/a)

Wegner, Willy: Dansk ufo-litteratur 1946-1970.
Institut for Folkemindevidenskab, Københavns Universitet, 1972.

(Wegner/b)

Kilden til afsnittet om spøgelsesraketterne er primært:
Wegner, Willy: Spøgelsesraketterne over Skandinavien i 1946.
Dansk UFO Center, rapport nr. 1, 1971.

Små grønne mænd og krussedulle-bassen

Af Dennis Stacy.

I 1950 dukkede den første af efterkrigstidens ufo-bøger, Behind the Flying Saucers, op på boghandlernes hylder og blev straks en bestseller. Forfatteren var den velkendte Hollywood redaktør Frank X. Scully, hvis "Scully's Scrapbook" prydede "Weekly Variety's" sider.

Blandt Scullys mere overraskende udtalelser var den påstand, at mindst fire flyvende tallerkener allerede var styrtet ned eller landet på vores planet med det resultat, at der nu befandt sig 36 lig, alle mellem 90 og 100 cm høje, et eller andet sted.

Den første tallerken blev angiveligt fundet uden for Aztec, New Mexico og indeholdt 16 lig. Tallerkenen var 30 m i diameter og opbygget efter et målesystem med ni som grundtal i modsætning til vores ti-talsystem. Formodentlig var det et koøje, der blev ødelagt ved nedstyrtningen/landingen, der var skyld i besætningens død.

"Det var en god historie, og når man tager hensyn til Scullys kilde, vil man nok give mig ret i, at det aldrig er sket," siger forfatteren William Moore (The Roswell Incident/Ufoet der styrtede). Desværre, tilføjer Moore, fulgte der en hel serie af rygter om nedstyrtede tallerkener i det sydvestlige USA i kølvandet på dette, hvilket stadig plager ufo-litteraturen. Det gennemgående tema er, at militæret i al hemmelighed har opsamlet vraget og den fremmede besætning og skjult det hele i Hangar 18 på Wright-Patterson Basen, Dayton, Ohio. Moore må ellers vide besked, for hans bog, som er skrevet i samarbejde med Charles Berlitz, handler sådan set om det samme.

DR. GEE

Scullys kilde var den nu afdøde Silas M. Newton, en bondefanger, der tilsyneladende kunne charmere sig til alt (han var i øvrigt en fortræffelig amatørskuespiller) og hans medløber, den mystiske "dr. Gee", som Moore senere identificerede som værende en vis Arnold Julius GeBauer. Newton, der havde kendt Scully siden 1944, introducerede senere GeBauer som en prominent "magnetfeltsforsker", der havde været så priviligeret, at han havde fået lov til at undersøge den nedstyrtede tallerken. "I dag ville vi have kaldt GeBauer for en amatøropfinder," siger Moore, "for han havde lært sig selv alt om elektronik på et tidspunkt, hvor der kun var få uddannelsesmuligheder inden for dette område. På det tidspunkt, GeBauer og Newton mødtes, var GeBauer også en dreven spekulant og havde et anseeligt synderegister i FBIs arkiver, men var ikke nær så intelligent som Newton." Så tidligt som i 1938 var Gebauer blevet undersøgt for at have krænket "The White Salve Traffic Act". Som ivrig nazisympatisør arbejdede han under mindst elleve forskellige dæknavne.

Vanviddet i Newtons metoder havde alene det formål at markedsføre et apparat, Gebauer havde opfundet, og som gik under navnet "Doodlebug" (= krussedulle-bassen, englændernes kælenavn for nazisterne første raketbomber). Gebauer påstod, at han kunne spore de svingninger i jordens magnetfelt, der indikerede, at der var olie, gas eller andre råstoffer i undergrunden. Øjensynligt kunne han på samme måde måle en persons helbredstilstand. På det tidspunkt i sommeren 1949, da han og Newton mødtes, havde Gebauer et vist samarbejde med den rige Denver fabrikant og opfinder Herman Flader. GeBauer demonstrerede på en meget overbevisende måde doodlebug'ens evner til at fastslå, i hvilken dybde nogle nye vandlommer på Fladers ejendom lå, og resultatet blev Colorado Geophysics, Inc., et samarbejde mellem de to, hvor Flader skaffede penge til yderligere tre doodlebugs, og GeBauer leverede teknologien. Flader fik et par venner med ind i samarbejdet, og GeBauer brugte pengene. Newton mødte GeBauer gennem Flader, og opdagede hurtigt, at der var penge at tjene på doodlebug'en. Som den bedste fupmager af de to, indtog han hurtigt den ledende rolle, og ret hurtigt spillede de Flader og de andre ud til tonerne fra en kvart million dollars.

I mellemtiden tog Newton til Hollywood, hvor han påstod, at han blandt andet kendte Bob Hope og Jack Benny, og mængede sig med nogle venner

og den godtroende Scully. I 1947, mens han arbejdede ved en olieboring i Wyoming, så han, hvad han tog for en flyvende tallerken og blev derefter dybt engageret i dette emne. Da offentlighedens interesse for ufoer toppede, tog Newton det geniale skridt at sammenkæde doodlebug'en med flyvende tallerkener. Han lod Scully vide, at han i al hemmelighed havde fået kendskab til rum-teknologien ved at undersøge en nedstyrtet flyvende tallerken, nemlig doodlebug'en. Da Scully ønskede at få mere at vide, og især tale med den videnskabsmand, der havde været med til at undersøge den flyvende skive, diskede Newton op med GeBauer, maskeret som dr. Gee.

SCULLYS RAPPORTER

Scully faldt for historien og slugte doodlebug'en med hud og hår. Med basis i de informationer, han fik af Newton og GeBauer, skrev han i sin ugentlige spalte den 12. oktober 1949, at han nu havde "fået alt at vide om de flyvende tallerkener." I en anden artikel den 23. november samme år skrev Scully hele Newtons historie og påstod, at man nu vidste, tallerkenerne kom fra Venus. På et tidspunkt begyndte han at arbejde på Behind the Flying Saucers og pralede senere i sin selvbiografi med, at han fuldførte arbejdet på 72 dage. "som man nok kan forestille sig," siger Moore, "gav det ham ikke ret meget tid til en ordentlig efterforskning."

Mens Scully sad ved sin skrivemaskine, fortsatte Newton sit arbejde på golfbanen. En uge efter Scullys anden artikel sneg han sig ind til et spil hos Lakeside Country Club, hvor blandt andet Bruce Cabot, kendt fra King Kong, var til stede. Efter spillet og et par omgange drinks kom Newton frem med tallerken-historien og doodlebug'en, der nu var en "magnetisk radio", han havde fået fra en nedstyrtet tallerken. Han påstod, han havde nogle stykker af de fremmedes fartøj og nogle metalgenstande. Cabot var dog mistænkelig nok til at inddrage FBI, hvilket drejede samtalen over mod flyvevåbenets Office of Special Investigations.

Takket være OSI's interesse blev der den 22. marts 1950 skrevet et officielt memorandum til J. Edgar Hoover, der dengang var chef for FBI. Dette memorandum er siden blevet brugt af nogle ufo-forskere som det endelige bevis på, at regeringen har adskillige nedstyrtede flyvende skiver i sin varetægt. "Hvis de havde gjort sig den ulejlighed at undersøge sagen, før de busede ud med disse konklusioner," siger Moore, "ville de have opdaget, at den oprindelige ophavsmand til denne historie var Silas M. Newton, og at papiret i det store og hele var værdiløst."

DOODLEBUG

Newton-GeBauers doodlebug indeholdt blot nogle få lamper og batterier og var så afgjort ikke resultatet af en avanceret udenjordisk teknologi. Ifølge et par afslørende artikler af J.P. Cahn i True Magazine, blev Newton og GeBauer anklaget og dømt for at drive bondefangeri. De blev beordret til at betale erstatning og idømt en betinget fængselsstraf. Indtil sin død i Los Angeles i december 1972 havde Newtons bo modtaget mere end 140 erstatningskrav på et beløb på i alt næsten halvanden million dollars. GeBauer døde sidst i 1982 i Colorado også dybt forgældet.

Scully døde i Californien i 1964 og troede til det sidste, at Newton var et offer for omstændighederne, og at en flyvende tallerken bemandet med venusianere virkelig var styrtet ned i ørkenen.

Tilsyneladende gjorde Newton sig umage med ikke at indblande Scully direkte i sine financielle transaktioner. "Jeg er overbevist om, at Scully var uskyldig i denne sag og blev udnyttet af Newton," siger Moore. "Han var for værdifuld som en kontakt til Hollywood, til at de ville risikere at frastøde ham."

Kilde: MUFON UFO Journal, nr. 209, september 1985.
Oversættelse: Flemming Rasmussen

Ufo-forskning i Sovjetunionen

Af Anders Liljegren

UFO-forskning i Sovjetunionen
Af Jüri Lina. Forlaget FAAG, Stockholm 1984.
240 sider, softcover, mange fotos og tegninger.
ISBN 91-970528-2-5.
Pris: Skr. 99,00.

Det ser ud, som om de mørkebrune, orientalske øjne vurderer din alder. Du har en følelse af, at disse øjne kan få det til at løbe koldt ned ad ryggen på enhver, der ikke er venligt stemt overfor hans land! I et kort øjeblik føler du dig hensat til an af de mest fantastiske, amerikanske MIB-historier, men i virkeligheden befinder du dig i paskontrollen i havnen i Tallinn, hvor du sammen med 2.000 finner venter på at komme ind i Estland, en af de baltiske stater, som russerne trælbandt under anden verdenskrig. Militærpersoner og andre embedsmænd - øjensynligt hentet fra de fjerneste egne af denne gigantiske union - vogter Estlands grænser, som om de vogtede over en stor guldskat. Din bagage bliver meget omhyggeligt undersøgt for "undergravende materiale": frugt, Bibler, pornografi... ufo-litteratur. Når du så rejser ud af Estland, ser det ud som om de kun interesserer sig for din personlige identitet, at du ikke er en sovjetborger, der forsøger at flygte, din identitet bliver kontrolleret tre gange af brutale, stirrende øjne, før du får lov til at gå om bord i M/S "George Ots", forbindelsen til Helsingfors og Vesten.

Under opholdet i Tallinn vil du altid have en underlig følelse af, at du bliver holdt under opsyn. Hvis du forsøger at indlede en samtale med dine medrejsende, der flygtede fra Estland under anden verdenskrig og ikke har set deres slægtninge siden, vil du opdage, at de ikke vil snakke i hotellets restaurant eller lobby eller på værelset, men når de befinder sig på åben gade eller i en hotel lobby i Helsingfors på hjemvejen, bliver de pludselig meget meddelsomme... I deres beretninger vil du høre, at der er stor mangel på det moderne samfunds mest almindelige dagligvarer, såsom grønsager, toiletpapir og andre væsentlige ting.

Selvfølgelig kan en turistrejse til Estland (som den jeg foretog i maj 1984) ikke fortælle en her fra vesten, hvilke besværligheder den jævne borger i et totalitært system har. Jüri Lina, en ung estisk forfatter og kulturmedarbejder, er vokset op i denne atmosfære og er en af de få, for hvem det er lykkedes at flygte til Vesten og fortælle om forholdene. Lina har skrevet en bog om "Sovjets trussel mod Sverige", der langt fra synes at være fantasi, når man tænker på Sovjets krænkelser af svensk territorium, som f.eks. "Whisky-on the-Rocks", jagterne på de ukendte ubåde og svømmedykkere langs kysten, samt mange spionage-affærer og rygter på det seneste.

Jüri Linas bog "UFO-forskning i Sovjetunionen" er nu blevet oversat til svensk. Det er en revideret og udvidet udgave af den finske bog, der udkom i 1979.

Private ufo-forskere i Rusland og dets mere eller mindre underlagte union og satellitstater har det ikke let, da ufo-forskning betragtes som en mistænkelig aktivitet (i hvert fald hvis den udføres af private borgere, der forsøger at samle deres aktiviteter) på lige fod med anden "overtro" som parapsykologi og religion. Alligevel er der i Sovjetunionen opstået et uofficielt netværk af private forskere, der udfører et stort arbejde med at indsamle rapporter og efterprøve rygterne om ufo-hændelserne. De holder forbindelse med hinanden pr. brev og telefon, da lange rejser indenfor staten er kontrolleret af regeringen. Sammenlignet med svenske ufologer synes de at udføre et ganske propert arbejde, omstændighederne taget i betragtning. Jeg har en fornemmelse af, at vores vestlige livsform gør os lidt dovne og uproduktive sammenlignet med, hvad vi kunne opnå, hvis vi virkelig gjorde en indsats med alle tilrådighed værende midler.

Da de sovjetiske ufo-forskere er afskåret fra den rigelige (og ofte nyttige) nyhedsstrøm, vi har i Vesten, har de altid udvist en vis naivitet i deres behandling af ufo-tilfælde og -teorier. James Oberg har ofte i sine skriverier påpeget, at sovjetborgere stort set er holdt uvidende om Unionens militære eksperimenter i luften og rummet. Hvis hundrede - eller endda tusinder - påstår, de har haft en observation, er det meget mere sandsynligt, at den stammer fra et avanceret og hemmeligt russisk rumforsøg end fra udenjordiske rumvæseners besøg! Denne naivitet eller snarere: mangel på viden - afspejles også i Linas bog. Ret mange af de tilfælde, han refererer til, har øjensynlig en jordnær forklaring, som er indlysende for dem, der har læst Hendrys, Obergs eller Klass' tekniske og kritiske bøger.

På den anden side anslår Lina, at omtrent 50% af de sovjetiske ufo-tilfælde, der er offentliggjort i Vesten (af tvivlsomme kilder såsom National Enquirer) er mere eller mindre forfalskninger! (side 9). Et af de "tilfælde", der har vandret gennem ufo-litteraturen, er den gigantiske cigar, der efter forlydender blev set over Voronezj i 1961. Den sovjetiske ufolog Vladimir Rubtsov tog til Voronezj, men kunne ikke opspore nogen vidner, der var villige til at tale (side 48). På trods af dette har de sovjetiske forskere samlet i tusindvis af uforfalskede rapporter til deres arkiver, og alene de estiske ufologer har indsamlet næsten 200 rapporter fra deres lille del af Unionen.

Selv om Linas værk stort set er en interessant redegørelse om den sovjetsike ufologi, mener jeg, at det også har sine svagheder, som - må jeg indrømme - en anden og mindre kritisk anmelder nok ville kalde dets styrke:

For det første har Lina en tilbøjelighed til at placere ufoer i en halvreligiøs sammenhæng, hvor ufoer i sidste instans bliver det sidste holdepunkt. Og - selvfølgelig - er de udenjordiske! Ingen tvivl om det. Lina tror, at ufoernes opgave er, at gøre os opmærksomme på "tingenes tragiske tilstand på vores planet". Tja, måske var den årvågne Adamski-type engel på side 240 ude i en hemmelig mission (er det måske derfor, at vi har undgået en atomkrig?), men hverken Lina eller nogen anden har endnu bevist det, så jeg tilhører stadig skeptikerne.

Lina kommer med en meget frimodig sammenligning mellem sovjetiske og ikke-sovjetiske forskere: "Det mest interessante er, at mens resten af verden diskuterer, hvad ufoerne kan være (hallucinationer, naturlige atmosfæriske fænomener, osv.), har de sovjetiske forskere allerede accepteret, at fænomenet er udenjordisk". I den næste sætning indrømmer han imidlertid: "Det er derfor den sovjetiske regering ikke ønsker nogle sande resultater fra deres forskning offentliggjort".

En anden og meget dejlig detalje er Jüris kendskab til svensk, der, selv om det langt fra er perfekt, giver bogen et originalt, fremmedartet stænk! Alligevel tror jeg, at bogen ville have haft godt af en redigering af en indfødt svensker!

Bortset fra disse mindre detaljer er Linas bog en af de mest velkomne, nytilkomne blandt den svenske litteratur om "fremmede fly". Af særlig interesse er Linas kapitel om Konstantin Tsiolkovskij, en russisk raketpioner, der døde i 1935, men hvis teorier om udenjordisk intelligens og dens mulige motivation stadig giver stof til eftertanke; og et kapitel om den sovjetiske ufo-forsknings historiske udvikling - der går helt tilbage til 1940erne. I dag findes der tre eller fire officielle, halvofficielle eller amatør Moskva-grupper, der forsøger at forske i ufo-fænomenet. I maj 1984 anmeldtes endnu en regerings kommission under ledelse af kosmonauten Popovitj.

Der er mange historiske rapporter fra den russiske union. Mystiske lys er meget hyppige i den estiske folklore, hvilket Lina dokumenterer i et af kapitlerne. Der blev set mystiske flyvende fænomener under første verdenskrig, i 20erne og 30erne, under "den store patriotiske krig" og i 1946. Det er ærgerligt, at det ikke er muligt at få nogle detaljer fra de russiske rapporter om spøgelsesflyene og om spøgelsesraketterne i sommeren 1946. Hobana og Weverbergh nævner i deres bog nogle russiske rapporter fra maj 1946. Jeg er meget interesseret i at sikre mig flere data om denne periode til brug i mit arbejde om den svenske ufo-historie. Sådanne oplysninger ville fjerne noget af den almindelige (ubegrundede, mener jeg) mistanke om, at observationerne - i Vesten - i 30erne og 40erne skyldtes russiske territorialkrænkelser.

Bogen indeholder mange overraskende, ja endda absurde, tilfælde fra alle dele af Sovjetunionen. Det siges, at i 1960 blev ni geologer, der befandt sig i Ural-bjergene, dræbt af en kraftig elektromagnetisk stråling, da de så et diskosformet objekt. Den 10. var, efter hvad der fortælles, den eneste overlevende, der så kunne fortælle verden, hvad der var sket (side 28). Et mærkeligt objekt styrtede ned på den baltiske ø Ösel i 1933 eller -34 (side 69-71).

Et metallisk objekt landede nær Moskva i 1977 og efterlod et 18 m bredt kraftfelt, som kunne mærkes med hænderne. Indenfor dette område tabte elektriske ure såvel som mekaniske tid, og der måltes overhovedet ingen baggrundsstråling (side 161-162). Vladimir Paltsevs fortsatte oplevelser (se Fortean Times, nr. 33): I juni 1982 blev Paltsevs søn Alexander, efter hvad der siges, "zappet" af en lysstråle fra et ufo og alvorligt forbrændt. Drengen blev behandlet på et militærhospital nær Moskva (side 185-186).

Linas bog beviser, at akkurat de samme mærkelige hændelser, som vi kender her i Vesten, også optræder i Rusland. Ufo-hændelserne giver medicinske og psykologiske effekter, efterlader mærkelige spor på jorden, stopper biler og lignende. Der ses humanoider - Lina fortæller om dusinvis af sådanne tilfælde inklusiv nogle få sælsomme kontakttilfælde.

Denne bog burde oversættes til engelsk, da den indeholder en hel del nye informationer, som et internationalt publikum kunne have glæde af, men efter min mening burde indholdet først og fremmest sammenlignes med andre vestlige kilders, så de dårligste tilfælde kunne sorteres fra samtidig med, at vi kunne få en kritisk, russisk vurdering af de tilsyneladende falske tilfælde, som visse amerikanske og sydeuropæiske kilder har offentliggjort.

En stor tak til Jüri for hans veludførte arbejde! Jeg vil foreslå, at alle, der bare er lidt interesseret i ufologi, køber denne bog, så de derved støtter Jüris initiativ.

Kilde: AFU Nyhetsblad nr. 27, januar-december 1984.

Oversættelse: Flemming Rasmussen.

Kræs for ufo-interesserede

Af Per Andersen

Det er ikke kun Politiken m.fl., der udgiver årbøger. Fra England er kommet ufo-årbogen "The UFO World '86", og det er den seriøst arbejdende engelske ufo-organisation BUFORA, der står bag dette nye og prisværdige initiativ.

Arbogen er redigeret af den kendte engelske ufolog Jenny Randles, og til hjælp med stof-indsamlingen har hun haft Hilary Evans. Ideen med bogen er at give et overblik over, hvad der i de forskellige lande har rørt sig ufo-mæssigt i 1985. Og jeg er imponeret over, hvor godt dette egentlig er lykkedes - her har vi den ajourførte viden om, hvad der sker rundt omkring i verden.

Første del af årbogen omfatter en gennemgang af ufo-forskningen og -aktiviteterne i en række forskellige lande. Her kan man f.eks. læse om nyheder fra Australien og Danmark. Om den officielle ufo-interesse i Frankrig. Om brug af computere i Italien til registrering af forskellige typer af observationer. Om de mange observationer i den norske Hessdalen, der har vakt røre verden over og har medført flere forskningsprojekter. Om en række særdeles spændende forskningsprojekter i Storbritannien, bl.a. om nærobservationer. Og endelig nyt fra USA, hvor mystiske boomerang-ufoer spøgte i 1985. Herfra berettes også om forskningsprojekter omkring nærobservationer/bortførelser samt en række frigivne regeringsdokumenter vedrørende ufoer.

Ikke alle lande omtales. Det kunne også have været rart at vide noget mere om, hvad der f.eks. sker i Japan, Kina, Belgien og Spanien. For nu at nævne nogle af de lande, det ikke er lykkedes at skaffe informationer fra. Men der er nu ingen tvivl om, at de fleste, af de i ufo-sammenhæng vigtige, brændpunkter er dækket.

Et andet afsnit af årbogen beskæftiger sig med observationer i 1985. Foruden et generelt afsnit er der gengivet 11 af de mest spændende observationer fra hele verden.

Derudover omfatter årbogen to artikler, hvor den ene omhandler en sammenligning mellem nærobservationer og nær-død oplevelser, og den anden nogle tanker omkring intelligensen bag ufo-fænomenerne.

Endelig findes der en oversigt over de vigtigste ufo-bøger udgivet i 1985, de vigtigste tidsskriftsartikler og en række nyttige adresser.

Alle disse informationer kunne man selvfølgelig også få ved at læse en række udenlandske tidsskrifter og bøger, men her er det vigtigste samlet og beskrevet på kun 32 sider. Overskueligt og let læst. Derfor synes jeg, at det er en vigtig bog og håber, at BUFORA vil følge ideen op med årbøger også i de kommende år.

Selvfølgelig kan der også sættes fingre på nogle ting. F.eks. er årbogen maskinskrevet - og det ser ud til, at de moderne skrivemaskiner endnu ikke er nået til England. I hvert fald er skriften lidt ujævn, og en gang i mellem har typerne vist sat sig fast! Også illustrationerne er set kønnere. Til gengæld er prisen for bogen lav - og det er værd at tage med i disse tider.

Jenny Randles er en kvinde med meninger. Og hun kan ikke lade være med at komme med nogle personlige kommentarer ind i mellem. Nogle vil nok finde, at hun "blander sig" lidt for meget, men også denne mønt har to sider. Det liver nemlig op i teksten, således at det ikke bare bliver en endeløs række af fakta. I stedet er det nu blevet en bog, som ikke bare giver en oversigt, men som også er interessant og underholdende at læse fra den ene ende til den anden.

Alt i alt er "The UFO World '86" bestemt værd at stifte bekendtskab med. I Danmark kan den købes hos Andersen Bogservice, Klingseyvej 28, 2720 Vanløse. Prisen er kr. 32,00 plus porto kr. 6,00.

Jenny Randles (red.): <u>The UFO World '86.</u>
BUFORA, 1986, 32 sider.
Illustreret.

Sådan finder du ufo-bøgerne

Ved Kim Møller Hansen

Bibliografier

Andersen, Per: Bibliografi over dansk UFO-litteratur 1950-1985.
Andersen Bogservice, København 1986.

Catoe, Lynn E.: UFOs and Related Subjects: An Annotated Bibliography.
The Library of Congress, Science and Technology Division, 1969.

Eberhart, George M.: UFOs And The Extraterrestrial Contact Movement: A Bibliography.
Vol. One: Unidentified Flying Objects.
Vol. Two: The Extraterrestrial Contact Movement.
Scarecrow Press, Inc., Metuchen, New Jersey, 1986.
(Bibliografien anmeldes i UFO VISION 1988)

Johnsson, Kjell: Svensk UFO-Bibliografi 1946-1975.
Arbejdsgruppen for Ufologi (AFU), Norrköping 1978 (1. udgave 1977).

Lind, Tom: The Catalogue of UFO Periodicals.
A Said of Saucers Research Publication, Florida 1982.

Rasmussen, Richard Michael: The UFO Literature: A Comprehensive Annotated Bibliography of Works in English.
McFarland & Company, North Carolina 1985.

Wegner, Willy: Dansk UFO Litteratur 1946-1970.
Københavns Universitet, Institut for folkemindevidenskab, 1972.

Wegner, Willy: Dansk UFO Litteratur 1971-1979.
Skeptica, Alborg 1981.

Wegner, Willy: Skandinavisk UFO Litteratur 1950-1975.
Dansk UFO Center, Thisted 1976. Særnummer af "Uforalia" nr. 3, 1976.

Wegner, Willy: Skandinavisk UFO Litteratur 1950-1982. En Bibliografi.
Skeptica, 1982.

Leksika

Sachs, Margaret: The UFO Encyclopedia.
Perigee Books, New York 1980, 408 sider, ill.

Story, Ronald D.: The Encyclopedia of UFOs.
Dolphin Books, New York 1980, 440 sider, ill.

Bibliotek

Arkivet för UFO-forskning (AFU), (Box 11027, 60011 Norrköping, Sverige) har i sit arkiv over 1.300 bøger, 6.000 tidsskrifter og 20.000 svenske avisudklip. Ufo-forskere i Skandinavien kan købe opdaterede fotokopier af trykt materiale fra AFUs arkiv. Bogkatalog kan købes ved henvendelse til AFU.

Bøger specielt om/med UFO/IFO-fotos

Benitez, J.J.: Los visitantes
Planeta, Barcelona 1982.

Benitez, J.J.: Terror en la Luna.
Planeta, Barcelona 1982.

Benitez, J.J.: La gran oleada.
Planeta, Barcelona 1982.

Knight, David C.: UFOs. A Pictorial History from Antiquity to the Present.
McGraw-Hill Book Company, New York 1979.

Matsumura, Yusuke J. & Kozo Mikami (red): A Catalogue of Alleged UFO Pictures in Japan 1974-1976.
CBA International, Yokohama 1976.

Scheider, Adolf & Hubert Malthaner: Das Geheimnis der unbekannten Flugobjekte.
Herman Bauer Verlag, Freiburg im Breisgau 1976.

Yazawa, Kiyoshi (red): The Most Reliable Collection of UFO Photographs.
Universe Shuppan-sha, Tokyo 1980.

Boghandlere

Mange enkeltpersoner verden over har som hobby oprettet en lille boghandel, specielt med ufo-bøger og beslægtede emner. Både nye og brugte bøger sælges. Som et lille udvalg kan nævnes:

Andersen Bogservice.
Klingseyvej 28, 2720 Vanløse. Tlf. 01-71 96 64.

Arcturus Book Service.
263 N. Ballston Avenue Scotia, N.Y. 12302, USA.

Nyköpings Bokförening
c/o Mattson, Pl 7259, 61190 Nyköping, Sverige.

Space Age Publications
Miss S.R. Stebbing
41 Terminus Drive, Beltinge, Herne Bay
Kent CT6 6PR, England.

Special Knowledge Service
30 South Row, Blackheath
London SE3 0RY, England.

SS & S Publications
Gene Duplantier
17 Shetland Street, Willowdale
Ontario, Canada M2M 1X5

Foruden bogkataloget kan man fra SS & S Publications rekvirere følgende to kataloger:

"UFO Research Directory of organizations and publications for 1980s" (US $ 2,25). En hel del af adresserne er desværre ikke opdaterede.

"Flying Saucer Tressure Trove" (US $ 1,50). Katalog med 118 adresser på hvor man bl.a. kan købe lydbånd, film, fotos, dias, tidsskrifter, avisudklip og alt muligt tingel-tangel, der åbenbart kan sælges i ufoernes navn.

Gratis litteraturliste

En gratis litteraturliste over rimeligt seriøse ufo-bøger fås ved henvendelse til:
SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte
tlf. 02-24 17 02.

The Computer UFO Newsletter

Af Ole Henningsen

I UFO-NYT nr. 3/4-1986 omtales "The Computer UFO Newsletter", der udgives af den italienske ufo-organisation I.C.U.F.O.S., Italian Center for UFO Studies, og redigeres af Maurizio Verga.

Tidsskriftet er nu det første år som planlagt udkommet med 6 numre indeholdende f.eks. artikler om problematikken vedrørende databaser til brug for registrering af UFO- og IFO-rapporter. Et af de manuskripter, der har været bragt, er eksempelvis skrevet af SUFOIs datakonsulent Per Andersen.

Der har været omtale af visse af de tilgængelige ufo-kataloger samt andet ufo-relateret software, ligesom man har offentliggjort fortegnelser over tilsluttede ufo-interesserede computerejere i de forskellige lande, tilbud om software m.v.

Bladet indeholder omkring 20 sider pr. nummer og er skrevet på engelsk. Det er produceret via et tekstbehandlingsprogram på en Commodore 128 hjemmecomputer og printet ud på en MPS-802 printer. Bladet er ligeledes tilgængeligt på kassette eller disk for Commodore-64.

Argang 2 kan bestilles på adressen:

The Computer UFO Newsletter
Maurizio Verga
via Matteotti 85
I-22072 Cermenate (Como)

Prisen er 18.000 Lire. Hvis beløbet fremsendes i check bør tillægges ekstra 8.000 Lire til checkindløsningsgebyr.

Computer-interesserede læsere, der ønsker at se et eksemplar af bladet, kan sende 10 kr. i frimærker til undertegnede, hvorefter et prøveeksemplar straks vil blive tilsendt.

Ole Henningsen
Højrebyvej 59
4920 Søllested

Pro et contra

Af Ole Henningsen

Sådan en ufo-bog vil jeg gerne have stående på danske bibliotekshylder. Dette var en af mine første tanker, da jeg stiftede nærmere bekendtskab med Ronald D. Storys bog "UFOs and the Limits of Science".

Bogen præsenterer væsentlige problemstillinger omkring ufo-fænomenerne på en ikke-fanatisk facon. Og netop en sådan fremstilling har vi brug for som modtræk til meget af det tvivlsomme materiale, der udgives om emnet.

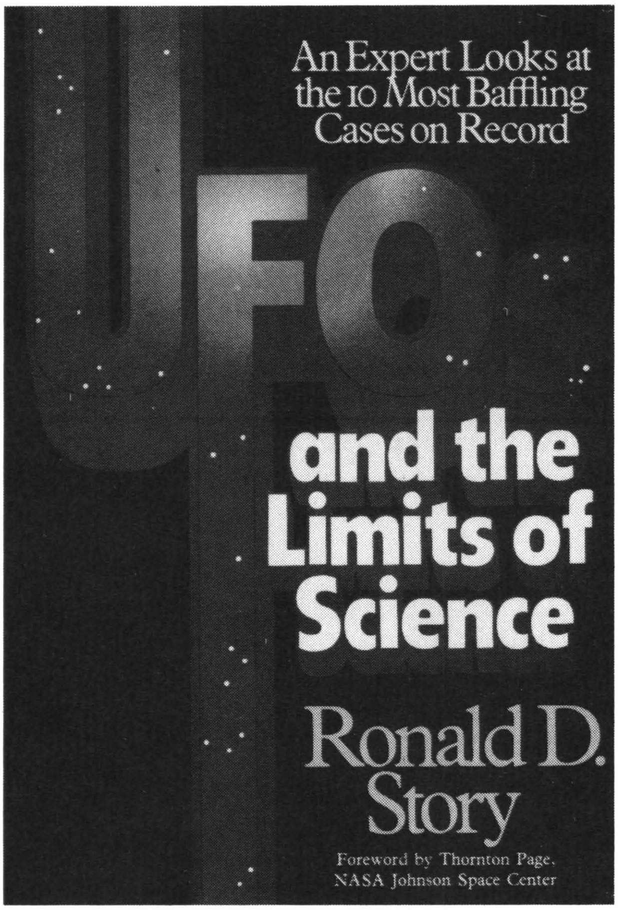
Bogen er skrevet sammen med J. Richard Greenwell, der også var medredaktør på Storys første ufo-bog "The Encyclopedia of UFOs", en bamse på over 440 sider i stort format, der udkom på Doubleday & Co, Inc. i 1980.

Begge forfattere er bosat i Tucson, Arizona, hvor den amerikanske ufo-organisation APRO har sit hovedkvarter. J. Richard Greenwell har da også i en længere periode været medarbejder hos APRO.

Ronald D. Story har tidligere skrevet 2 bøger om astroarkæologi "The Space Gods Reveiled" (Harper and Row, 1976) samt "Guardians of the Universe" (St. Martin's Press, 1980). I disse bøger konkluderede Story, at det ikke kan påvises, at der tidligere i jordens historie skulle være landet astronauter fra det ydre rum. Og at der altså heller ikke kan påvises sådanne astronauters indblanding eller indvirkning på menneskehedens udvikling. En konklusion, som bestemt hverken Erich von Däniken eller andre astroarkæologi-interesserede vil erklære sig enig i.

Forordet til "UFOs and the Limits of Science" er skrevet af astrofysikeren Thornton Page, der arbejder ved NASAs Johnson Space Center. Indenfor ufo-kredse er Page et kendt navn, bl.a. for sit makkerskab med Carl Sagan. Sammen arrangerede de i 1969 det nu meget berømte symposium om ufoer for "American Association for the Advancement of Science" (AAAS).

I 1969 havde man netop afsluttet det store universitetsstudium af ufo-fænomener på Colorado Universitetet under ledelse af atomfysikeren Edward U. Condon.

På trods af pompøst navn og stort omfang, var der imidlertid en del forskere, der fandt, at denne "negative" universitetsrapport om ufoer var usammenhængende og uvidenskabelig. Derfor arrangeredes ufo-symposiet i AAAS.

Dr. Condon var naturligvis meget stærkt imod afholdelsen af denne - efter hans mening helt overflødige - videnskabelige høring om ufoer.

I forordet til Storys bog fortæller Thornton Page, hvorledes dr. Condon forsøgte at stoppe ufo-symposiet ved at henvende sig direkte til USAs daværende vicepræsident Spiro Agnew. Dog uden held. Symposiet blev afholdt, og de fremlagte manuskripter og taler blev senere udgivet

i bogform under titlen "UFOs - A Scientific Debate" (Cornell University Press, 1972). Bogen er blevet en klassiker indenfor ufo-litteraturen.

Thornton Page kommer i sit forord til Storys bog ind på et videnskabeligt dilemma. I forbindelse med sit arbejde for NASA er han flere gange om ugen behjælpelig med besvarelse af breve fra mennesker, der hævder, at Einsteins relativitets-teori er helt forkert, at man bør anvende ufoernes fremdriftsmetoder til opsendelse af rumfartøjer osv. Det vanskelige i besvarelse af denne type breve er naturligvis, at sådanne tilsyneladende skøre tanker af og til viser sig at være rigtige. Historien er fuld af eksempler.

Thornton Page er derfor meget enig med forfatteren i, at videnskaben hele tiden må have en dør på klem - eller måske vidtåben - over for nye ideer og fænomener.

Ronald D. Story gør i sin bog opmærksom på, at det store "ufo-puslespil" udgør et klassisk dilemma.

Hvis man overhovedet vil acceptere menneskelige vidneudsagn, er der på den ene side tilsyneladende tale om nogle få "gode" rapporter om - utrolige tildragelser oplevet af tilsyneladende troværdige mennesker.

På den anden side må vi også erkende, at selv den bedst dokumenterede ufo-tildragelse mangler visse kvaliteter, der kunne placere den udenfor al tvivl, skriver Story.

Efter at have samlet stof til både den forrige og denne ufo-bog, anser Story nu sig selv for en svag fortaler for ufo-fænomenet. Forstået på den måde, at han anser nogle få af tildragelserne for "uforklarede". Dette behøver efter hans mening ikke at stride mod den nuværende videnskabelige opfattelse af verdensbilledet. En opfattelse, der også har sin begrænsning.

Ronald D. Story er kommet til den opfattelse, at den interplanetariske oprindelse som forklaring på visse af ufo-tildragelserne er den mest plausible.

Han gør opmærksom på, at ufo-interesserede ofte glemmer at skelne mellem kvantitet og kvalitet. Det er absolut ikke ligegyldigt, hvad der fyldes i ufo-arkiverne rundt omkring i verden. Hvis ikke hver enkelt observation senere kan stå for en nærmere kritisk undersøgelse, er der til sidst ikke en eneste tildragelse tilbage som bevismateriale. Derfor mener han, at man hellere må satse på en grundigere undersøgelse af de observationer, der indeholder flest data, og som ser ud til at kunne føre til resultater.

For at give læserne en rimelig god oversigt over ufo-problemet, har forfatteren medtaget både meget "tyndbenede beretninger" og beretninger indeholdende stærkere beviser.

I oktober 1979 sendte Story et spørgeskema ud til omkring 90 kendte ufo-interesserede verden over. Heri bad han dem angive den eller de ufohændelser, der efter deres mening repræsenterede det bedste bevismateriale. Over 70% af de adspurgte ønskede dog ikke at tage stilling til eller offentliggøre deres favoritter på dette område.

De resterende pegede på flere af de kendte tildragelser med observationerne ved missionsstationen ved Papua, New Guinea, i juni 1950 som den mest fremhævede. Men også McMinnville, 1950, Trinidade, 1958, Betty og Barney Hill, 1961 samt New Zealand-observationerne, 1978, blev nævnt.

Med baggrund i de udfyldte skemaer og sine egne undersøgelser har Ronald D. Story opstillet sin egen TOP 10-liste, der ser således ud:

Newport News, Virginia, USA	14.07.1952
Lakenheath, England	13.-14.08.1956
Levelland, Texas, USA	02.-03.11.1957
Boianai, New Guinea	26.-28.06.1959
Whitefield, Newhampshire, USA	19.09.1961
Exeter, Newhampshire, USA	03.09.1965
Ravenna, Ohio, USA	17.04.1966
Mansfield, Ohio, USA	18.10.1973
Teheran, Iran	18.09.1976
Wellington-Kaikoura, New Zealand	31.12.1978

Forfatteren har taget hensyn til, at der er tale om tildragelser med adskillige observatører, der ser ud til at være velkvalificerede, samt at sagernes dokumentation ser ud til at være bedre end gennemsnittet.

Endelig mener han, at beskrivelserne af disse observationer udelukker alle andre velkendte fænomener, så der kun bliver forklaringen "ufo" tilbage.

Efter at have givet en kort indføring i "ufoernes historie" går Ronald D. Story over til de sager, der har med "hårde data", d.v.s. fysiske spor, at gøre. Endvidere beskæftiger han sig med de mest kendte fotosager.

De ovennævnte ti "bedste" ufo-tildragelser gennemgås så detaljeret, som det er muligt i denne form for fremstilling af ufo-stof. Der lægges ikke skjul på, at "skeptikerne" i forvejen har afskrevet alle sager, d.v.s. givet forklaringer på dem alle. Story fortæller om disse afvisninger, men argumenterer samtidig for, hvorfor man ikke skal fæste lid til disse bortforklaringer.

I hvert enkelt tilfælde er der henvisninger til kilderne til også disse udtalelser i bogens glimrende noter til de enkelte kapitler. Et udmærket index gør det endvidere nemt at finde rundt, hvis der er specielle ting, man ønsker at se nærmere på.

I et af bogens sidste afsnit søger forfatteren at finde et mønster i de mange forvirrende observationer, hvilket leder hen til en gennemgang af mange af de velkendte teorier, der gennem årene har været fremsat for at forklare ufoernes oprindelse.

Også den menneskelige faktor, vidners pålidelighed, får en omtale, inden forfatteren når frem til det sidste afsnit, hvor han beskæftiger sig med spørgsmål om muligheder for bevisførelse i forbindelse med ufo-observationer. Ofte er der tale om bevisførelse, der er bedre, end hvad der er nødvendigt i en retssal, fastslår sociologen Robert L. Hall fra University of Illinois i et citat.

Videnskabens nuværende begrænsninger får også nogle korte bemærkninger med på vejen. Men dette specielle emne bliver nu uddybet kraftigt i et appendix til bogen. Dette appendix har titlen "The Limits of Science" og er skrevet af direktøren for Jet Propulsion Laboratory, California Institute of Technology, Pasadena, Californien.

Med dette spændende appendix sættes et godt punktum for bogen, der er mere PRO end contra i sin fremstilling af problematikkerne indenfor ufo-stoffet.

Men formuleret og præsenteret på en sådan måde, at jeg gerne ser denne bog på biblioteksshylderne.

UFOs and the Limits of Science af Ronald D. Story. William Morrow and Company, Inc., New York, 1981, 290 sider, illustreret, ISBN 0-688-00144-0.

Folketro og ufoer

I Sovjet er forskellige forskningsområder begyndt at beskæftige sig med problematikken omkring ufoer. Indenfor folkloren, dvs. studiet af det åndelige indenfor folkekulturen, han man forsøgt at løse mystikken omkring besøg fra "fremmede planeter". Valerij Sanarov er en såkaldt folklorist, som i et sovjetisk etnologisk tidsskrift kom ind på forbindelsen mellem det åndelige i folkekulturen og ufoer.

Valerij Sanarov skriver bl.a.:

"Beretninger om ufoer bør betragtes som vidneberetninger eller oplevelseshistorier. De beskriver et konkret tilfælde, der har forbindelse med en bestemt egn eller en bestemt person. Fortælleren fremhæver det usandsynlige i hændelsen, hvilket understreges af en beskrivelse af den frygt, fortælleren oplevede.

Det, der kendetegner oplevelseshistorien, er, at den gør anslag på troværdigheden. Det samme gælder ufo-beretningen. Til forskel fra beretninger om væsener i naturen, såsom skovtrolde, elverfolk, nøkken osv., er beretninger om ufoer ikke dystre, selv om de fleste tilfælde finder sted i mørke - om aftenen, om natten eller tidligt om morgenen. Statistikken viser, at de fleste observationer af ufoer og ufonauter finder sted mellem kl. 19 og 22. Observationsstederne er som oftest afsidesliggende eller øde steder. Det kan være på en flodbred, i en skovlysning, på en bakke osv. Ret tit ser observatøren ufoet på vejen, men på et tidspunkt, hvor der er mennesketomt.

Til forskel fra de gamle beretninger om trolde, hekse og elverfolk handler de moderne beretninger om ejendommelige flyvende objekter og deres ikke mindre besynderlige besætninger, der dog har overtaget flere af deres forgængeres træk. De er frem for alt menneskelignende. Ufonauterne kan lige som elverfolket være fra 33 cm til 3 m høje. I beskrivelser af ufonauternes ydre, støder vi ofte på træk, der minder om elverfolk, nøkken og trolde: Menneskelignende væsener, behårede, udstyrede med horn eller hugtænder og grønt ansigt.

I Polen var en bonde på vej gennem skoven kl.8 om morgenen. Pludselig møder han to ejendommelige væsener med grønne ansigter og iklædt sorte dragter. Deres gang var 'let hoppende', og de udvekslede ejendommelige enstavelsesord. De inviterede bonden om bord i deres fartøj, som svævede i trætophøjde. Indeni var der flere lignende væsener, der undersøgte ham med noget, der lignede et røntgenapparat. De bød bonden på noget, 'som lignede klar suppe', men han vægrede sig ved at spise.

I nogle tilfælde flyver ufonauterne ikke bort, men opløses i det tomme intet. De moderne ufonauter bliver ikke skræmte, hvis man påkalder Gud og nogle helgener. De vil dog ikke lade sig fange af mennesker, og derfor 'går de op i røg', eller deres fartøj holder op med at lyse og forsvinder ud af syne.

Finder der endelig et møde sted, beskrives det på traditionel vis. Vidnet kan for eksempel stå som forstenet uden mulighed for at røre sig.

I Danmark så en kvinde gennem et sydvendt vindue mod en sø. Lavt over søen svævede et rødligt objekt, hvis øverste del ikke kunne ses. Øjenvidnet kunne imidlertid ikke gå hen til vinduet, fordi objektet, ifølge kvinden, på en eller anden måde forhindrede det. Objektet nærmede sig og sænkede et rør ned i søen. Røret blev senere trukket op, og ufoet steg og forsvandt, hvorefter kvinden ikke kunne røre sig i flere minutter.

I tidligere tider satte trolden sig i kærren eller slæden. Hestene standsede og kunne ikke røre sig ud af flækken. Nu sker akkurat det samme for vores biler og motorbåde.
I USA var to brandmænd ude at fiske i en båd. Pludselig dukkede der en lysende kugle med en diameter på ca. 4,5 m op og passerede hen over dem, hvor den svævede i ca. 20 meters højde. Kuglen fulgte efter dem over en strækning på ca. 3 km. Pludselig gik bådens motor i stå. Motoren

gav så et brøl og piskede vandet op, men båden rørte sig ikke ud af flækken! Brandmændene i båden talte med hinanden, men kunne ikke røre sig. Da ufoet forsvandt, satte båden i gang med et ryk, så mændene faldt bagover.

Der er ufo-historier, der handler om ufonauter, som leder mennesker på vildspor, akkurat som troldene gjorde før i tiden. Ufonauter har endda forhekset folk. Ufonauter kan også lide at bortføre både børn og voksne, ligesom nøkken, trolde og andre af naturens væsener gjorde før i tiden.

I Brasilien fortalte Manuel Roberto, 11 år, at han sammen med sin fætter Paolo var blevet bortført af et ufo den 20. januar 1978. Man fandt ham dagen efter 500 m fra sit hjem. Han fortalte, at han og fætteren blev taget om bord i et lysende fartøj, hvori der var otte meget små personer. De talte ikke med hinanden eller børnene, men viste blot med øjnene, hvad de ville have børnene til at gøre, f.eks. at sætte sig. Da Manuel vågnede, var han alene og kunne ikke fortælle, hvad der var sket med hans fætter.

Hukommelsestab er typiske efter en ufo-observation, som de var før i tiden, når mennesker mødte fremmede væsener i sagn og sagaer. Enten glemmer folk, hvad der er sket, eller også må de ikke fortælle andre om det."

Af dette kan man drage den slutning, at beretningerne om ufoer og ufonauter er typiske oplevelseshistorier, der har en meget tæt forbindelse med folkloren. Efter Valerij Sanarovs mening er det derfor helt forkert at påstå, at vidneberetninger og oplevelseshistorier ikke længere findes som genre, og at de som sådan vil uddø i vor tid. Det er ikke oplevelseshistorien, der forvandles til sagn, men det er det emne, der er typisk for oplevelseshistorien, der flytter ind i sagnets område. I stedet for dette emne træder nu et nyt til, og oplevelseshistorien har bevaret sin form, men med nye rolleindehavere. I stedet for skovtrolde og andre smådjævle med deres kærrer og andre primitive køretøjer, ser man nu ufonauter med flyvende tallerkner.

"Troen på ufonauter erstatter i dag den gamle folketro. Det spiller ingen rolle, hvad fortælleren i virkeligheden så, et kuglelyn, et lysfænomen eller et udenjordisk rumskib - eller om han eller hun blot drømte det.

Det vigtigste er, at fortælleren selv tror på det, tror, at han eller hun så et ufo. Det viser sig, at den gamle oplevelseshistorie stadig lever i bedste velgående. Ikke blot som genre, men også med komposition, karakter og funktion" konkluderer folklore-forskeren Sanarov.

Kilde: APN, Stockholm og UFO-Sverige Aktuellt nr. 1986/2.

Læsere, som vil fordybe sig i emnet "Folketro og ufoer", anbefales at læse nedennævnte to bøger.

<u>På sporet af ufonauten</u>
Af Åge Skjelborg. Berlingste Forlag, København 1979, 288 sider.

<u>Passport to Magonia</u>
Af Jacques Vallee. Henry Regnery Company, Chicago 1969, 372 sider.

Jordlys - en ny teori

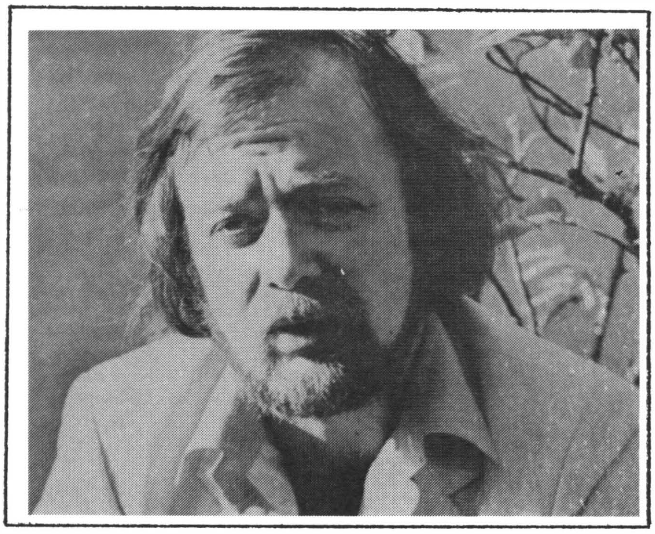
Af Gregory D. Long

Earth Lights
Af Paul Devereux. Turnstone Press Limited, Wellingborough, Northamptonshire, 1982.
256 sider, illustreret.
ISBN 0-85500-123-2.

Som en del af ufologiens dynamiske udvikling, er endnu en gren skudt ud fra grundstammen. Denne gren gør sig de ihærdigste anstrengelser for at forklare ufoerne som et produkt af de geofysiske processer, der opstår omkring en forkastning i jordskorpen. Man mener, at der ved disse geologiske forkastninger produceres en form for energirige lyskugler. Disse "jordlys" opfører sig tilsyneladende, som om de er intelligent styrede, hvilket er underligt, da den "intelligens", der står bag dem, enten er et resultat af misfortolkninger eller, hvad der nok er mere sandsynligt, af lysenes reaktion på en hidtil ukendt "psykisk" energi, som udsendes fra observatørens underbevidsthed.

Nogle af de mest kendte fortalere for denne teori er blandt andre M. Persinger og G. Lafreniere, der har skrevet bogen "Space-Time Transients and Unusual Events" (Nelson-Hall, New York 1977), og dr. William Brandy fra U.S. Bureau of Mines i Denver, der har bevist, at kvartsholdige sten udsender kortvarige lysglimt i form af lyskugler, når de udsættes for et stort tryk. Når dette elektromagnetiske fænomen kan finde sted i et laboratorium, må man vel antage, at det også kan finde sted, om end i større målestok, i naturen. Ifølge Persinger og Lafreniere indeholder disse lyskugler så megen energi, at de kan stimulere hjernen på en observatør, der kommer for tæt på, så der skabes arketypiske forestillinger, kortvarige hallucinationer og "ufo-oplevelser".

Paul Devereux, der bor i England, har skrevet bogen "Earth Lights", med undertitlen "Towards an Explanation of the UFO Enigma". Denne bog er nok det mest ambiøse forsøg på at forklare den teori, at ufoerne er en, om end sjælden, form for elektromagnetisk energi produceret ved et tektonisk tryk. Devereux' teori afviger fra Persingers og Lafrenieres på det ene punkt, at han ikke tilslutter sig ufo-observationernes stimulus/hallucinations princip. Devereux er dog enig i, at ufoerne stammer fra geofysiske processer,

men han tror også, at de neolitiske kulturer i oldtidens England bevidst rejste megalitter(såsom Stonehenge) på steder, hvor forkastninger producerede ufoer.

De neolitiske stammers shamaner praktiserede en slags "elementær teknologi", hvor de gjorde brug af en form for psykokinese, i hvilken hjernens billedsprog og naturens egne energiformer indgik i en gensidig påvirkning. Denne påvirkning fandt sted, og gør det vel stadig - dog ubevidst - hos særligt disponerede personer, og da ufoerne optræder som en slags "billedbærere", tilpasser de sig de forestillinger, disse personer gør sig. Devereux skriver:

"De mentale signaler, der synes at påvirke ufoer, opstår højst sandsynlig på forskellige bevidsthedsniveau, og den måde, hvorpå disse ufoer reagerer, er afhængig af de ydre omstændigheder, som for eksempel afstanden til de menskelige "sendere", dets plasticitetsniveau og stabilitet, det omgivende elektromagnetiske felts styrke, psykokinesens effekt osv."

Devereux har også et svar på, hvorfor man byggede stenpladser i oldtiden (han tror ikke, det blot drejede sig om astronomiske forudsigelser og kæmpestore kalendere). De gensidige påvirkninger, der fandt sted mellem hjernen og energiformerne, var "en ydre fremstilling af dybt forankrede mentale processer..." Og i disse mentale processer ligger de ældgamle myter solidt forankret.

"Solguder, Moder Jord, dæmoner og kæmper - alle former for fysiske kræfter og mentale naturer antog allerede i den tidligste oldtid et spinkelt mønster. Det er derfor let at forstå, hvordan den tids racers uklare og ufuldstændige overleveringer i vore dage er blevet misfortolket, så man antager, at en del af myterne drejer sig om fortidsastronauter."

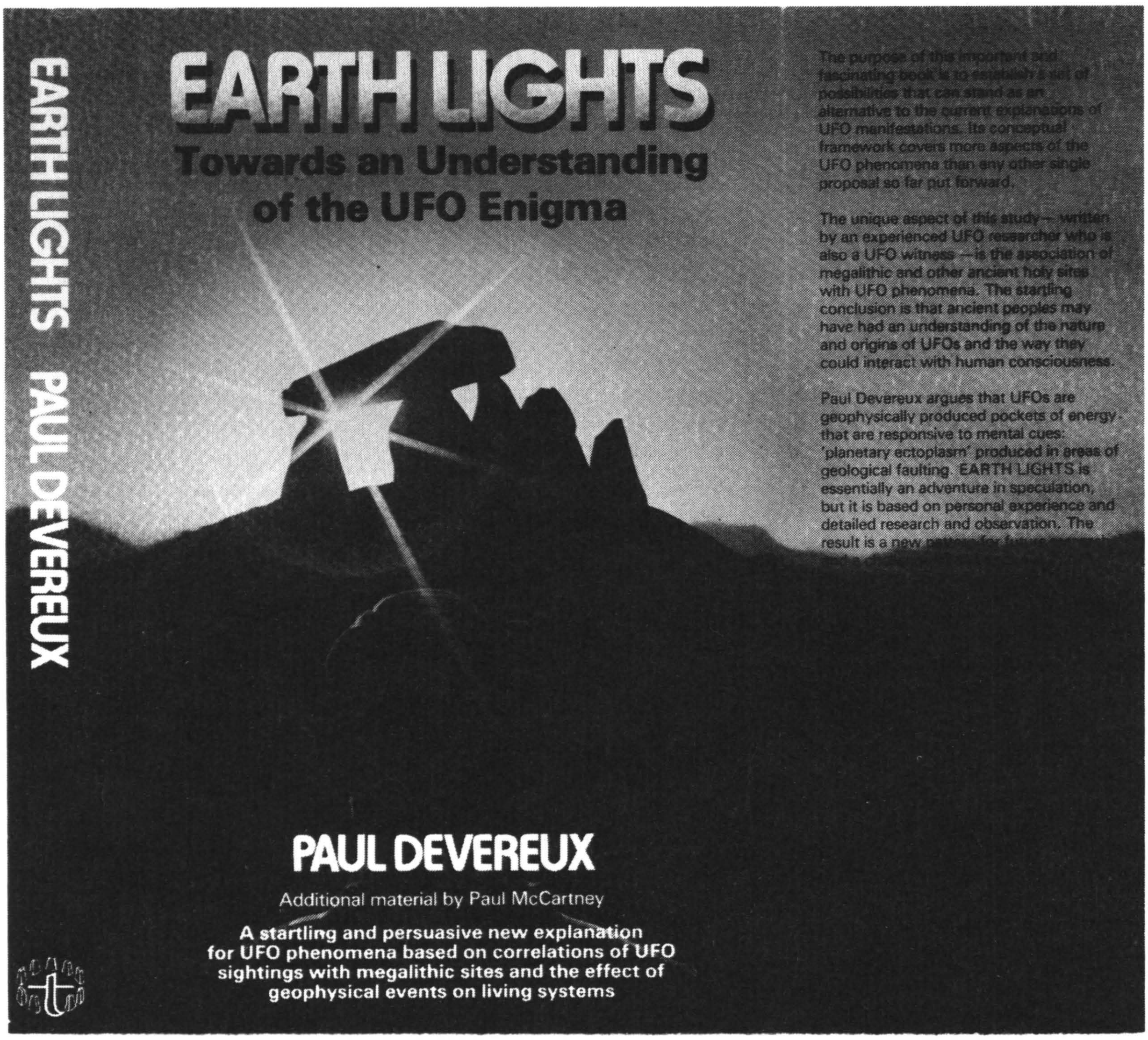
Kort sagt, oldtidens shamaner vidste, hvordan "man fik de ydre mekanismer (jordlysene) til at vise deres indre visioner."

Devereux påstår, at denne magtfulde psi-evne kulminerede i det tredie årtusinde før vores tidsregning, og at dele af denne viden findes den dag i dag, selv om betydningen af at forbinde bevidstheden med den fysiske verden synes at være fuldstændig glemt. Vore dages ufo-observationer er imidlertid af "faconskiftende" jordlys, der indeholder "visse elementer fra det fælles kulturelle etos... Hvis ufoernes 'pragt' i dag blot ligner en betændt hjernes usammenhængende fantaseren, så må det være det sande billede af den tendens, vores fælles mentale situation udviser."

Jordlysteorien går kort og godt ud på, at ufoerne er af jordisk oprindelse, en "dybtgående og ømtålelig energiform", der kan bære et menneskeligt overført mentalt billede." Eller som jeg ville sige det: "Vi har truffet et ufo, og det er... under vore fødder."

Alt dette er meget svært at fordøje. En indlysende hage ved denne teori er: Hvordan vil man ud fra den forklare en observation af et fast, metallisk objekt - og især hvis det observeres i fuld dagslys af mange vidner? Devereux mener, at disse dagslysskive-observationer drejer sig om jordlys, der optræder metalliske på grund af "en slags brydningseffekt", eller "en slags elektrisk 'skin'-effekt". Dette inkluderer koøjer, kupler og andre "fartøjs"-lignende genstande, såsom antenner, der er almindelige på mange dagslys-objekter.

Derudover er Devereux forsigtig nok til kun at udvælge de nattelys-observationer, der kunne være et produkt af forskellige tryk i jordskorpen - det er dog mærkeligt, at de udvalgte tilfælde indeholder så høj en grad af "besynderlighed", at de rapporterede objekter udviser en indisku-

tabel intelligent adfærd, så det er svært at tro, at det blot drejer sig om en ufølsom form for energi, hvis opførsel enten er et tilfældigt resultat af en naturlig effekt, eller noget, der er blevet dannet ved psykokinetiske kræfter.

Til trods for, at denne forklaring lyder usandsynlig på variationerne i de mange ufo-rapporter, der kommer i en jævn strøm fra hele verden, bringer Devereux i kapitel 3, "UFOs As Earth Phenomena", i sin bog et uimodsigeligt argument for en forbindelse mellem ufoer og forkastninger. I dette kapitel sætter Devereux stensteder, meteorologiske og seismiske fænomener, ufo-tilfælde, påståede paranormale hændelser og geologiske foreteelser i landskabet i forbindelse med hinanden i et forsøg på at bringe et bevis på, at ufoerne stammer fra forkastninger, og at man i oldtiden var klar over dette.

Efter at have studeret de optegnelser, der findes over disse hændelser i England og Wales, påviser Devereux, at der er en sammenhæng. Som et eksempel analyserede han de mærkelige lys, der blev set i Barmouth-området mellem julen 1904 og juli 1905. "Dette fænomen drejede sig om lys i alle farver, de fleste var kugler, men nogle af dem var dog af søjleform..." Mens observationerne fandt sted, var der en meget aktiv religiøs vækkelse i området. Devereux gør tillige opmærksom på, at der i 1903 var et jordskælv langs den store Bela forkastning, der løber igennem Barmouth-området. Devereux gør sig sine overvejelser, om det var elektromagnetiske elementer, der sammen med tektoniske hændelser udløste de mentale processer, der producerede den smitsomme nidkærhed, som lederen af den religiøse vækkelse oplevede dengang?

Devereux henleder også opmærksomheden på, at der ved andre kendte "ufo-vinduer" er forkastningszoner, hvilket også gælder for Warminster og Dyfed områderne, hvorfra der kommer en del ufo-observationsrapporter, der drejer sig om fænomener af meget jordnær karakter. For eksempel er Cley Hill, der ligger på Warminster forkastningen, "et af de områder, hvor der ses en del til det fænomen, vi kalder for flyvende tallerkner eller ufoer," siger han.

Naturligvis må tilhængerne af jordlysteorien beskrive meget præcist, hvilke mekanismer, de mener, der udløser disse lysende fænomener. Hvordan kan det være, at jordlysene er i stand til at svæve rundt i 15 minutter, og i enkelte tilfælde i timevis? Hvordan bærer lysene sig ad med at stige flere hundrede meter op i luften? Hvorfor påvirker jordlysene energikilder, såsom motorer og højspændingsledninger, inklusiv dyr og mennesker? Devereux mener, at de "energi-felter", der omgiver levende væsener, "tiltrækker" ufoerne. Men hvad er det for felter? Kan de registreres? Hvordan bærer de sig ad med at tiltrække jordlys, når disse befinder sig adskillige hundrede meter borte? Det er let at fremsætte en hypotese om "personlige energifelter", men hvad er det egentlig for noget?

Devereux påstår, at nogle "ufonauter" er dannet af jordlys, der har indtaget en langstrakt facon, så de ligner "jordisk udseende ting", som observatørerne fejlagtigt tager for at være spøgelser eller væsener fra andre verdener. Hvis dette er tilfældet, hvad stiller vi så op med de detaljerede CE-3 rapporter, hvor der er set væsener med direkte forbindelse til landede ufo-"fartøjer"? Hvordan bærer jordlysene sig ad med at danne flere humanoider, der indsamler jordbundsprøver, hvorefter de går ind i deres fartøj og hurtigt flyver bort? Hvordan kan vi forklare de detaljerede rapporter, der handler om humanoider? De, der oplever en CE-3, må altså enten være dumme eller gale.

Devereux kommer overhovedet ikke ind på de lys, der karakteriseres som natlige ufoer. Hvordan kan det være, at natlige ufoer synes at gennemgå farveændringer? Hvordan kan det være, at observatørerne ofte beretter om ufoer med lys af forskellig farve, og at dette lys både blinker og varierer i styrke? Hvordan kan det være, at nogle af disse natlige lys deler sig og ændrer facon?

Man kan let forestille sig, at mange af dem, der læser "Earth Lights", vil stille endnu flere spørgsmål. Devereux har jo direkte udfordret tilhængerne af den ekstraterrestriale teori (rumskibs-teorien). Devereux har brugt en del tid på at lede efter forbindelser mellem geologiske begivenheder og lys, der faktisk er virkelige. Der findes mønstre, men findes de også de steder, hvor der ikke findes forkastninger? Og hvis der altid har været jordlys, hvorfor er der så ikke tidligere blevet forsket i dem? Er observationerne og indrapporteringen af disse lys et resultat af en "voksende bevidsthed", der igen er opstået som et resultat af rumalderen? Hvis det sidste er tilfældet, er der her en opgave for sociologer og psykologer, for så er det muligt at undersøge menneskets perceptionsmekanismer og sociale erfaring. For den mangel, der er på rapporter, fra før den moderne ufo-æra tog sin begyndelse, kræver en forklaring.

Kilde: MUFON UFO Journal nr. 201, 1985.

Oversættelse: Flemming Rasmussen

Kvægdrab og ufoer

Af Robert Wanderer

Mute Evidence
af Daniel Kagan og Evan Summers, Bantam Books 1984, 502 sider. Pris: $ 4,95.

Fra 1967 og op gennem 1970erne kom der en mængde rapporter om kvægnedslagtninger fra Colorado og de omkringliggende stater, ja endda fra Canada. Over 10.000 dyr, hovedsageligt køer, led øjensynlig en bizar død og havde sår, der tydede på, at de havde gennemgået en form for en "kirurgisk" undersøgelse. Nogle af disse nedslagtninger blev sat i forbindelse med mystiske helikoptere eller ufoer.

Ved MUFON konferencen i 1983 i Pasadena, holdt Peter A. Jordan et foredrag om sine undersøgelser i denne sag, et foredrag, der havde en vis værdi, da han havde ventet at finde bevis på, at der havde fundet "mishandlinger" sted, men i stedet måtte konkludere, at forklaringerne nok snarere var, at det var kvægrøvere, der havde været på spil.

I "Mute Evidence" bringer forfatterne Daniel Kagan og Ian Summers en lignende, men meget mere dybtgående undersøgelse for dagen. De har forsøgt at finde frem til alle, der kunne have tilknytning til fænomenet og fandt dem - de kvægavlere, der rapporterede om nedslagtningerne; sherifferne og andre, der undersøgte sagerne; avis- og TV-journalister, som berettede om dem; de patologer, der havde kendskab til, hvad der var sket, da dyrene døde; og tilsyneladende alle, der bare vidste en lille smule.

Som et slags bevis på, at de var meget omhyggelige i deres undersøgelser, kan nævnes, at en af forfatterne (Kagan) interviewede Leo Sprinkle (en ufo-entusiast, der er kendt for at anvende hypnose) skønt han kun havde et meget overfladisk kendskab til kvægnedslagtningerne. Kagan ønskede at lære Sprinkle at kende, så han lod Sprinkle hypnotisere sig. Sprinkle gjorde det: Han snakkede øjensynligt Kagan til at forestille sig, at han havde en ufo-oplevelse, så han under hypnosen producerede en beretning, der ellers ikke havde det fjerneste med ufoer at gøre; en afbrydelse fik Kagan ud af den dybe trance og gav ham et godt indblik i, hvordan Sprinkle får så mange "bortførelser" og andre ufo-beretninger ud af de mennesker, han hypnotiserer.

Bogen konkluderer:

* De rapporterede nedslagtninger skyldes kvægrøvere eller andre naturlige foreteelser.

* Nogle få af kreaturerne kan være slagtet af folk, der er blevet påvirket af den presseomtale, "nedslagtningerne" fik, og nogle få andre kan være er resultat af "kult"-aktiviteter. Der kan dog ikke drages nogle endelige konklusioner om kult-teorien.

* Mange af beretningerne om "dyrenedslagtningerne" kom fra sensationelle reportager i aviser og TV. Og en del af disse kom fra personer, der fordrejede kendsgerningerne, som for eksempel fra den sherif, der påstod, at en død ko blev fundet i et træ (hvor den måtte være anbragt af et ufo eller et fly), men hvor den faktisk blev fundet under et træ, (hvor den højst sandsynlig var blevet dræbt af et lyn).

* Kernen i "dyrenedslagtningsfænomenet" var, "at nogle ufo-fanatikere havde specialiseret sig i netop dette fænomen (side 487)."

* Der var simpelt hen ikke bevis på, at nogle af de andre "teorier" kunne være rigtige - forsøg med kemiske våben, stråling eller forurening, psykologiske våben eller andre "hemmelige forsøg".

* Når alt kommer til alt, viste "nedslagtningsbølgen", hvad en kraftig mediedækning kombineret med nogle teorier, som mange mennesker gerne ville tro, kan sætte i gang, selv om der aldrig blev fundet den mindste antydning af,

at begivenhederne havde fundet sted.

Det store antal, 10.000, "nedslagtede dyr", viste sig også blot at være et vildt overdrevet antal, som visse "fanatiske tilhængere" kom med, selv om antallet af rapporter aldrig nåede op bare i nærheden af dette tal.

Jeg synes, at denne bog er meget interessant, ikke blot fordi den forsker i dette fænomen, men også fordi den viser, hvordan man undersøger sådanne fænomener. Forfatterne fulgte de spor, de fandt, og skrev om dem alle - hvilket blev til en bog på over 500 sider. De, som tror på "nedslagtningerne", vil ikke bryde sig om konklusionen. Men det vil være svært for dem at komme med en anden forklaring, end den denne dybtgående undersøgelse kommer med.

Kilde: MUFON UFO Journal nr. 205, 1985.

Den amerikanske journalist og forfatter John A. Keel har også læst "Mute Evidence", og har en helt anden opfattelse af sagen!

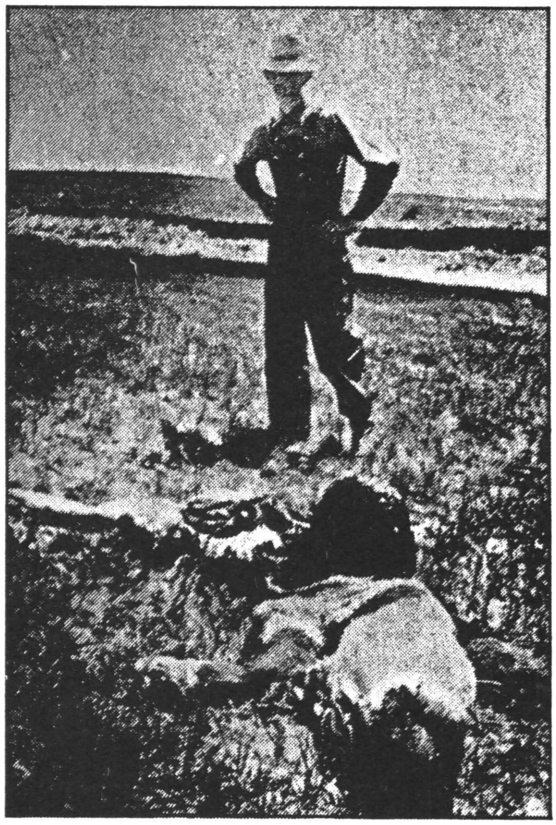
John A. Keel skriver:

Denne bog måtte skrives. Desværre burde den være skrevet af nogle andre. Bantam Books, der er et af de største billigbogsforlag, har formodentlig sat omkring $ 100.000 i dette amatøragtige makværk, hvori dyremishandlings-mysteriet bruges som springbræt til fornærmelse og bagvaskelse. Dr. Leo Sprinkle, Tom Adams og mange andre amerikanske ufologer angribes brutalt og ofte uden grund på en overraskende og arrogant måde af de to uerfarne og dårligt informerede forfattere. Denne bog vil for dem, der interesserer sig for dyremishandlings-mysteriet, være, hvad Condon-Rapporten var for ufo-forskerne.

IKKE ET NYT FÆNOMEN

Dyremishandlinger er ikke noget nyt. Det var en mishandlingsbølge for 2.500 år siden, der fik Zoroaster til at foretage sin banebrydende undersøgelse af dæmoner og engle. Ifølge Charles Fort bredte der sig en mystisk bølge af husdyrsmishandlinger over england i det magiske år 1905.

Zoologen afdøde Ivan T. Sanderson og undertegnede, der som bibeskæftigelse er en ret irriterende fyr, indledte midt i 1960erne en undersøgelse af disse mishandlinger i det nordøstlige USA. Da vi i fællesskab holdt foredrag i staten Pennsylvania, spurgte nogle dyrlæger os, om vi vidste, hvem - eller hvad - der havde slagtet køer og heste i omegnen. I årene, der fulgte, undersøgte vi rent bogstaveligt i hundredevis af ofre for dette fænomen. I flere tilfælde var dy-

Foto: UPI.

Landmanden Reuben Olson står her ved en kalv, som ligger lemlæstet på hans ejendom nær Kiowa, Colorado, i august 1975.

rene blevet slagtet, mens de stod i deres rum i staldene! De så ud til at være garotterede. En meget fin rød linje rundt om deres hals tydede på, at der var blevet brugt en pianotråd til at dræbe dem med. Hvad, der var mest mærkeligt, var, at de andre dyr i stalden ikke lavede støj. Normalt ville bare den mindste lugt af blod have fået dem til at lave et frygteligt spetakel, som om de forsøgte at vælte stalden.

KEEL/SANDERSON UNDERSØGELSEN

Sidst i 1960erne havde Ivan og jeg modtaget "dyremishandlings"-rapporter fra Georgia til Maine, de fleste kom fra Ivans netværk af zoologer og antropologer og mine ufo-forskningskontakter. Vi havde også kontakt med mange politistationer. Meget, meget få at disse tilfælde dukkede op i aviserne. Journalister synes åbenbart ikke, at tilfældige drab på husdyr er nyheder. Landmændene i Pennsylvania blev imidlertid så forbitrede, at de i 1968-69 dannede et vagtkorps, som skulle fange mishandlerne.

I 1973 kom der mishandlingsrapporter fra så langt syd på som øen Puerto Rico. Jeg må dog lige påpege, at 1973 også var det år, der var en kunstig bøfmangel i USA, og mange landmænd ødelagde hensynløst deres kvæg for at få bøfpriserne i vejret.

Kvægtyverierne, der altid har været et problem i USA, blev også mere omfattende. Den mest anvendte teknik var, at køre en stor lastbil ud

til afsidesliggende græsningsarealer, fylde den med stjålet kvæg og køre det til fjerntliggende slagterier. Kvægtyvene efterlod altid mange spor i form af fodaftryk, dækaftryk og andre beviser på deres arbejde. Dyremishandlerne efterlod ingen spor. De dræbte dyrene ved deres hjem, nogle gange kun få meter fra det hus, hvor ejeren og hans familie sov! Et andet kedeligt træk var mishandlernes hang til at fjerne dyrenes tunger og kønsorganer. Dette har fået politiet til at opstille den teori, at det var kultister... djævledyrkere og lignende... der var gerningsmændene.

I efteråret 1973 var der en af de største og mest berømte ufo-bølger over USA. Der var i massevis af landinger og kontakter, og fra alle stater kom der i hundredevis af observationsrapporter. De amerikanske nyhedsmedier begyndte at fortælle om disse ting, men da der udbrød krig i Mellemøsten, blev ufoerne hurtigt glemt. Men både observationerne og landingerne fortsatte i 1974, selv om der ikke var nogen pressedækning. Antallet af dyremishandlinger steg også bemærkelsesværdigt. Nu begyndte de dog ganske langsomt, men systematisk, at trække vestpå.

Små lokale ugeaviser i Midtvesten begyndte at trykke "dyremishandlings"-rapporter, mens de store dagblade ignorerede dem. En anden interessant ting ved mishandlingsrapporterne var, at de på akkurat samme måde som rapporterne om den omstrejfende bigfoot, fulgte visse hovedveje, så det var muligt at forudsige, hvor den næste ville dukke op.

I 1974 skrev jeg en avisartikel, der blev trykt i over 200 store aviser, om mishandlingsmysteriet. Mange af dem bragte den på forsiden eller på samme side som lederen. I løbet af to uger modtog jeg over 3.000 breve fra landmænd, der gerne ville fortælle mig om tab af dyr - tab de selv havde lidt, men ikke omtalt tidligere. Bedrøveligt nok døde Sanderson i 1973. På samme tid var mit helbred heller ikke for godt, så jeg måtte indskrænke min feltforskning. De fleste ufo-fans var af den mening, at dyremishandlingerne ikke havde den fjerneste forbindelse med ufoer, så de ville ikke indblandes.

Men mishandlingerne fortsatte med uformindsket styrke, og i 1975 var de et landsomfattende fænomen, selv om pressen stadig ignorerede dem. I de følgende år dukkede der kun et par uklare artikler op i ugemagasinerne, bl.a. i Newsweek, og et af lokal-TV-stationerne havde et fem minutters indslag om emnet. Der var altså næsten ingen offentlig omtale. Alligevel spredtes rygterne fra kyst til kyst, og der dukkede et bredt udsnit af fupmagere, sensationsjægere og excentrikere af enhver art op.

En ung mand fra Midtvesten var genstand for en hel del opmærksomhed, da han påstod, han var "ufo-ekspert" og dyremishandlingsforsker, indtil han til sidst blev ført tilbage til sin seng på et psykiatrisk hospital. To kriminelle, der var fængslet i Minnesota, overbeviste næsten den forteanske veteran Jerome Clark om, at de lå inde med førstehåndsoplysninger om, at det var en sinister kult, der mishandlede dyrene. Clark var behjælpelig med at få dem flyttet til et mindre fængsel, så han lettere kunne interviewe dem. De forsøgte straks at flygte... hvilket havde været deres plan hele tiden.

Da mishandlingerne nåede ud til de rigtige kvægområder, Texas, Colorado, Montana osv., brød der et rent helvede løs. Kvægavlerne krævede, at den amerikanske regering skulle gribe ind. En berømt rock-and-roll musiker og sangskriver... en Ed Sanders... der besøgte de områder, hvor der fandt dyremishandlinger sted, var overbevist om, at regeringen stod bag det hele. I en artikel i magasinet Qui, der ellers gjorde mere i billeder af afklædte piger, hævdede han, at dyrene blev mishandlet, efter at de havde været udsat for top-hemmelige kemikalier og gasser.

HELIKOPTERE OG "M.I.B."

Efterhånden som undersøgelsesteknikkerne blev bedre og mere gennemgribende, dukkede der nogle nye og fascinerende elementer op. Mystiske helikoptere og mærkelige flyvende lys blev ofte set i "mishandlings"-områderne. Mærkelige mænd i lange kapper eller sort tøj blev ofte set i disse områder. Langsomt begyndte selv de, der var stærkest overbeviste om de udenjordiskes godgørenhed, at mumle om, der var en forbindelse... eller mange... mellem ufoerne og "mishandlingerne". Tom Adam, forteaner fra Texas, dannede en "mishandlings"-alarmkæde bestående af dyrlæger, politibetjente og berørte kvægavlere. Omkring 1977 begyndte han at udgive en avis, Stigmata, hvori der bragtes mishandlingsrapporter. En forhenværende FBI-agent med navnet Rommel blev betalt for at løse mysteriet. Han afgjorde ret hurtigt, at alle dyrene fra Maine til New Mexico havde lidt en naturlig død eller været ofre for rovdyr!

På mange, mange måder er der mange ligheder mellem dette og ufo-sagen. Samtidig lagde det ligesom et net af terror over hele USA. Hvis der har været 100 mishandlinger i hver stat i en ti års periode (1966-1976) bliver det til i alt 5.000 mishandlinger. Nogle af "mishandlingseksperterne" påstod, at der et enkelt år havde været så mange som 10.000 tilfælde. Et usandsynligt antal, der til uendelighed gentages af Kagan og Summers. Efter 1977 aftog dyremishandlingerne. Det er meget sandsynligt, at flere og flere naturlige dødsfald blev rapporteret som "mishandlings"-tilfælde.

OGSÅ I CANADA

I 1980 var der en hel epidemi af bemærkelsesvær-

dige dyremishandlinger i det nordvestlige Canada. Disse mishandlinger blev gjort til genstand for en større undersøgelse af Det Kongelige Canadiske beredne Politi. Ligesom det amerikanske politi, troede de i første omgang, at det drejede sig om en djævlekult. Men efterhånden som de mystiske aspekter blev mere og mere tydelige, blev rødjakkerne meget hemmelighedsfulde.

"AUTORITETERNE" KAGANS OG SUMMERS INDTOG

Det var engang i 1980, længe efter "mishandlings"-bølgen var klinget ud, at to new yorkere fik en kontrakt på at skrive bogen Mute Evidence. Ian Summers var art director i Madison Avenue og science fiction fan, medforfatter til det satiriske Barlowe's Guide to Extraterrestrials. Daniel Kagan havde en broget karriere, der spændte lige fra rock-sanger til poet. Parret rejste i 1980 rundt i USA på Bantams regning, hvorefter Kagan skrev et gigantisk manuskript på over 1.000 sider.

Det foregående har tydelig vist, at dyremishandlingerne fortjener en veldokumenteret beretning, der er skrevet af en forfatter - eller forfattere - med erfaring i psykologi, retsmedicin og et ret levende kendskab til nutidshistorien, især til perioden 1966-76.

Hvad vi har fået med Mute Evidence, er imidlertid en usammenhængende, udisciplineret rejse, som to naive nybegyndere har foretaget i en speciel verden, der kræver en meget speciel erfaring og forståelse. De besøgte områderne længe efter, at begivenhederne fandt sted. De rettede deres opmærksomhed på excentrikere, og når dørene blev lukkede på grund af deres opførsel, som et af deres ofre betegnede som "new yorker frembrusen", var de meget hurtigere end selv Phil Klass og James Randi til at beskylde folk for at lyve eller det, der var værre. Resultatet blev en bog, der er så tung, at meget få vil få tygget sig igennem den. Disse få vil falde over et meget humoristisk afsluttende kapitel (selv om det ikke var forfatternes mening at gøre det på den måde).

Det er en gåde, at der ikke var en eller anden hos Bantam Book, der indså nødvendigheden af, at manuskriptet gennemgik en kraftig og professionel redigering, så det var blevet kogt ned til højst 250-300 sider. I stedet for forsøgte de det gamle kneb med at bringe noget tågesnak på både for- og bagside af bogens omslag. Vi bliver lovet, at her er: "Endelig den utrolige sandhed om den bølge af død, der rystede hele nationen." Kagan-Summers afsløringer er, at det var sumpgas. På omslagets bagside står: "... denne spændende, men sande beretning skrevet af to modige journalister, der brød gennem en barriere af hemmeligholdelse og bedrag for at bringe den utilslørede og chokerende sandhed bag kvægmishandlingsmysterier. Og de lader os sidde tilbage med et rystende spørgsmål... vil mennesket blive det næste offer?" Bogen slutter faktisk med en ret uhåndterlig og tung dom, der sammenligner den moderne kvægavler med "et skrækslagen istidsmenneske, der gemmer sig i sin hule under et tordenvejr." Meget smigrende. Jeg forestiller mig, at de få eksemplarer, der faktisk er solgt af denne bog, havner i visse små landsbyer i de vestlige stater, hvor kvægavlerne systematisk ødelægger dem side for side.

Kilde: Flying Saucer Review, vol. 30, nr. 2, 1984.
Oversættelse: Flemming Rasmussen.

Berle Lewis, som står i midten, peger ned på hendes hest Snippy, der den 15. september 1967 blev fundet død nær Alamosa i Colorado. Duane Martin tester Snippy for radioaktivitet. Snippys skelet er nu udstillet i en keramikbutik i Alamosa.

Foto: UPI

Nye facts om ufoer

Af Kim Møller Hansen

I Danmark udgives størstedelen af ufo-litteraturen af Skandinavisk UFO Information. Med års mellemrum barsler et af de store, etablerede forlag så med en ufo-bog. I år har Bogans forlag vovet springet med en bog, hvis titel må siges at være noget af en tilsnigelse.

Nye facts om ufoer er skrevet af englænderen Hilary Evans, der er kendt for mange gode bøger og artikler om ufo-fænomenet.

Evans har udvalgt 72 af de mest typiske observationer (dog ingen danske) og klassificeret dem. Bogens "facts" er ikke nye, men de ses i et nyt lys - tages op til nyvurdering og sættes ind i en ny sammenhæng. Dermed får læseren en nogenlunde struktureret og kritisk fremstilling af ufo-sagens mange aspekter. Især kapitlet "Vidneudsagn under lup" er særdeles udmærket. Evans går ikke i dybden, og det er heller ikke bogens formål. Nybegynderen får et godt udgangspunkt for sit videre studium af emnet, og den garvede ufo-interesserede får opsummeret sin viden.

Bogen er oversat af Hugo Truelsen, og det er lykkedes at bibeholde Evans' letflydende sprog.

Med hensyn til forsiden har forlaget lavet en bommert. Omslagsfotoet på den engelske udgave viser et ufo over Hessdalen i Norge, fotograferet af Arne Thomassen i 1982. Omslaget på den danske udgave er derimod et foto taget af Lisbet Mortensen den 26. december 1965 i grevskabet Tipperary i Irland. Men billedteksten fortæller noget helt andet.

Bogens illustrationer er iøvrigt den svage del. Illustrationerne i den engelske udgave (The Evidence for UFOs) er gnidrede og utydelige. Illustrationerne i den danske udgave er desværre blot reproduktioner fra den engelske, og det bliver de jo ikke bedre af!

Til gengæld kan man glæde sig over bogens gode kilde- og litteraturhenvisninger, og over at forfatteren tør fremstå med sin personlige mening. Han skriver bl.a.:

"Det må vist siges at være en fastslået kendsgerning, at ufoerne ikke kun er ét fænomen. Når vi har været så længe om at erkende denne sandhed, er det fordi vi fejlagtigt har blandet flere forskellige ting sammen og klistret en fælles etiket på. Efter min mening udspringer strømmen af ufo-rapporter fra ikke færre end fire kilder:

1. Jeg tror, at adskillige ufo-observationer er af psykisk oprindelse. Det gælder blandt andet de tilfælde, hvor vidnet bevisligt aldrig har været ude for de begivenheder, han fortæller om til rapporten.

Det betyder ikke, at vi skal se bort fra disse sager, for de er tværtimod af allerstørste interesse. De bunder i psykiske processer, hvis resultat er en sælsom blanding af vidnets personlige engagementer, hans kulturelle habitus og rumalderens myter vævet sammen med tidspunktet og omstændighederne omkring den påståede observation, og tilsammen danner det en vision så levende og rig på detaljer, at vidnet selv tror på den. Undertiden lykkes det endda også at få andre til det. Når disse sager er så interessante, er det fordi de varsler om en ny og dramatisk indsigt i den menneskelige psyke.

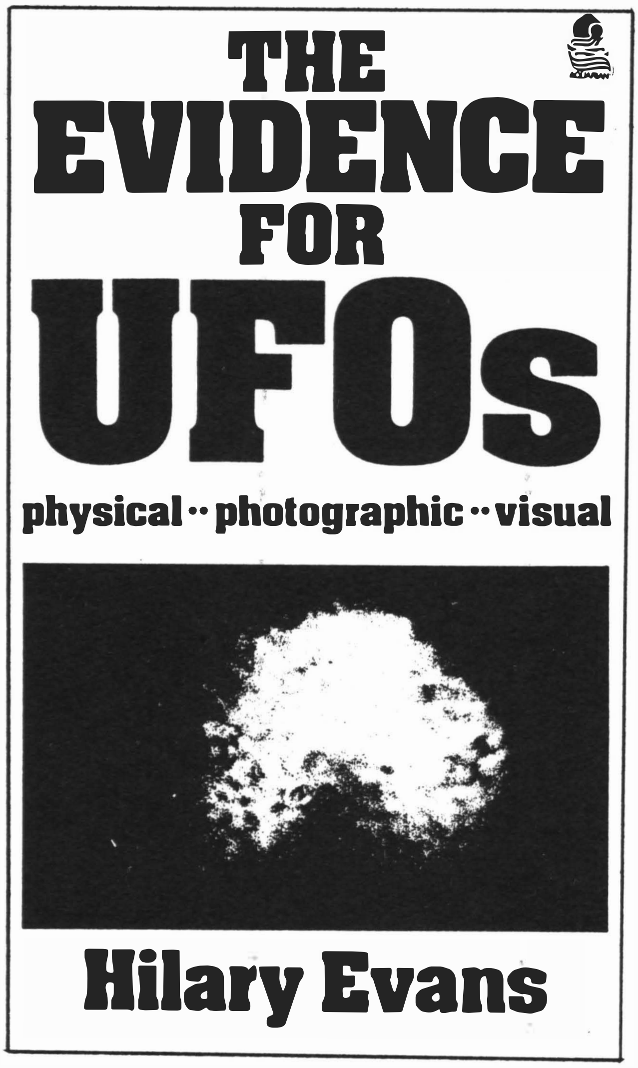
Men jeg vil ikke et øjeblik påstå, at de forklarer mere end en meget lille del af observationerne. Til gengæld bringer de lidt mere orden i begreberne ved at vise os, at mange ufo-tilfælde i virkeligheden er pseudo-tilfælde, hvor vidnet benytter ufo-fænomenets sprog til at fortælle en historie, som hans underbevidsthed absolut vil af med.

2. Jeg tror, at mange ufoer er naturskabte biologiske objekter, der almindeligvis har form af lyskugler, men i øvrigt kan optræde i mange andre skikkelser. Og hvad mere er: Jeg tror de er i besiddelse af en form for intelligens - ikke ret stor, måske, men i hvert fald større end hos de fleste dyr. Jeg lader mig også gerne overtale til at se en forbindelse mellem disse fænomener og de geofysiske kræfter, men indtil videre forekommer beviserne ikke indlysende, så vi skal nok forske lidt mere i den sag.

3. Jeg tror, at mange ufoer i virkeligheden er konstruktioner, som visse lande prøveflyver i hemmelighed. Det kan dreje sig om apparatur, vi selv har udviklet, eller - hvad der vel er mindre sandsynligt - om ekstraterrestriale opfindelser, der testes i forståelse med regeringer hernede... men ellers udgør den slags operationer efter min mening kun én ud af hver tusinde ufo-manifestationer. Så få de er, gør de dog nytte ved at luge en del særlig dramatiske sager væk, som er med til at forvirre helhedsbilledet.

4. Jeg tror, uanset hvad skeptikerne måtte mene, at der er overvejende sandsynlighed for, at mange ufoer er regulære, fysiske objekter af ekstraterrestrial oprindelse. Ikke at vi dermed står over for en invation fra rummet med påfølgende erobringer. I værste fald er der vel kun tale om en form for overvågning, om end den synes at foregå på en underlig tilfældig og uprofessionel måde. Jeg er klar over, at vi på det punkt mangler håndgribeligt bevis, og at mange af de oplysninger, vi ligger inde med, er indbyrdes modstridende..."

Nye facts om UFOer har fået en noget tyndbenet omtale i den danske dagspresse. De få "anmeldelser" er stort set kun lettere bearbejdede udgaver af forlagets egen pressemeddelelse. I tidsskriftet "ufo kontakt" nr. 6/86 skriver Tage Breinhild derimod disse ord:

"Kort præciseret: Forfatteren Hilary Evans kan ikke forstå ufo-sagen! Han bliver ved med at famle side op og side ned om ufoernes fuldstændige og tilsyneladende formålsløse overflyvninger. Det er, ligesom ufoerne gerne vil ses, er han også inde på. Ja, her har han da ret, men for at vide det, skal man have en tværvidenskabelig opfattelse af ufo-sagen, og det har Hilary Evans netop ikke. Hans forsøg på videnskabeligt at nærme sig ufoerne vil altid være en fiasko, når man ikke kan overskue, hvad man har med at gøre, endsige tro på vidnernes udsagn!

Trods det, at forfatteren tilsyneladende har læst en mængde ufo-bøger, er han lige forvirret. Han kan ikke se skoven for bare træer..."

Det er vel ikke nødvendigt at tilføje, at Tage Breinhild simpelthen ved, at ufoer er interplanetariske besøgende. Det kan derfor godt undre, at han overhovedet gider læse en bog om ufoer, når han allerede kender sandheden.

Nye facts om UFOer skaber ikke forvirring, men kan pille lidt ved de frelstes og skeptikernes tro. Bogen giver under alle omstændigheder et alsidigt billede af det uensartede og utilregnelige ufo-fænomen.

* * * * *

Bogans forlag har også udgivet "Nye facts om Bermuda Trekanten" af David Group. Begge bøger stammer fra den engelske "The Evidence"-serie, som omfatter adskillige læseværdige titler (se "Bognoter") - alle redigeret af Hilary Evans.

Nye facts om UFOer af Hilary Evans, Bogans forlag, 1986, illustreret, 128 sider.
ISBN 87-7466-079-9
pris: kr. 128,00

Ufologiens grænseområder

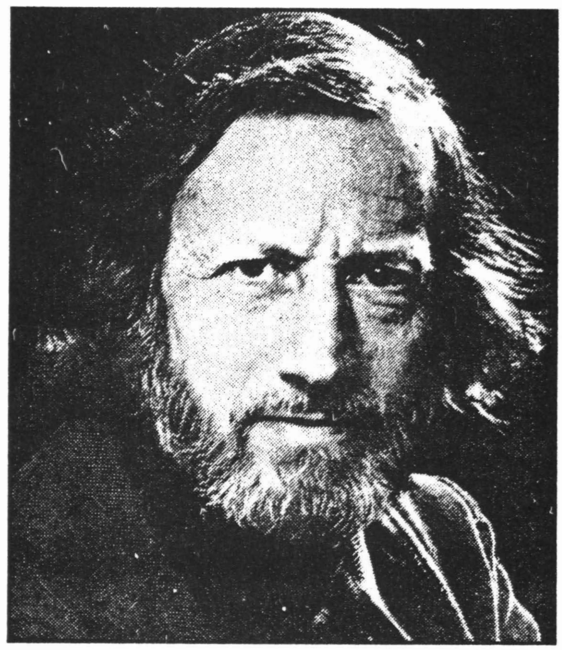
Af Hilary Evans

Kipling skrev engang: "Hvad ved de, som kun kender England, om England?" På samme måde kan vi også spørge: "Hvad ved de, som kun studerer ufoer, om ufoer?

Selv om der findes noget sådant som et ufo-fænomen, noget, der ikke kan reduceres eller forklares som noget andet, er det ikke desto mindre omgivet af andre fænomener. Hvis en ufolog vil fastslå, hvad der er og navnlig, hvad der ikke er et ufo, må han gøre sig fortrolig med, hvad der rører sig på den anden side af ufologiens grænser. Nogle gange er de tilstødende områder kendte, men andre gange er de stort set uudforskede, og kan indeholde overraskelser for den ufolog, der tror, han ved alt, hvad det er værd at forske i.

GRÆNSEN MELLEM UFOLOGI OG METEOROLOGI

Enhver ufolog er opmærksom på de mere åbenlyse ufo-lignende, naturlige fænomener, fra linseformede skyer til planeten Venus. Men naturen rummer flere overraskelser, end selv dem redaktøren af tidsskriftet Nature kender til. Bill Corliss' digre værk Sourcebook Project er et godt vidnesbyrd på dette, for heri vises, hvor mange flere ting, der er mellem himmel og jord, end vi i vores vildeste ufologiske fantasier har drømt om. Hans bind om "lysende fænomener" skulle være tvungen læsning for alle ufologer, da det indeholder blændende rækker af usædvanlige observationer, spændende fra "lysende luftbobler" til "radar stimulerede fosforescerende fænomener". Hans afsnit om "nattelys" indeholder et rigt udvalg af alternative forklaringer på disse lys på himlen.

Hilary Evans.

At udlægge et rapporteret ufo som værende et "muligt naturligt fænomen" er selvfølgelig ikke det samme som at sige, hvad det er. Mange af Corliss' usædvanlige ting er langt fra at være forklarede. For eksempel bruges kuglelyn ofte som forklaring på en observation, selv om det endnu ikke er klarlagt, hvad kuglelyn er. Før vi med fuld overbevisning kan sige, om en bestemt ufo-observation drejer sig om et kuglelyn, er vi nødt til at vide, hvad vi taler om, Hvor stort kan et kuglelyn blive? Hvor lang tid kan det eksistere? Hvor stabilt er det? Hvilke grænser er der for dets bevægelse? Hvor højt kan det stige? Kan det virkelig trænge igennem stof uden at beskadige det?

I dag vil enhver identifikation af et ufo som værende et kuglelyn blot være en forsøgsvis tilnærmelse. Det tæller lidt mere, hvis vi siger, at vi tror, at et bestemt ufo har en naturlig oprindelse, og at denne sandsynligvis er meteorologisk. Og det er måske endda at gå for vist. Hvilken forbindelse er der for eksempel - hvis overhovedet nogen - mellem kuglelyn og jordskælvslys?

Det første er tilsyneladende et atmosfærisk fænomen - det synes i hvert fald at stå klart, da det så ofte optræder i forbindelse med tordenvejr. På den anden side er jordskælvslys, som navnet siger, indirekte af geologisk oprindelse. Men denne forskel er måske mere tilsyneladende end virkelig. Vi må være rede til at overveje den mulighed, at begge slags hændelser - en hvis meteorologisk tilstand på den ene side, og en vis geologisk på den anden side - er

i stand til at skabe det samme slags plasmalignende fænomen, der så til gengæld kan ligne plasmafænomener skabt kunstigt i laboratorier som følge af avanceret ingeniørvirksomhed. I en af de seneste udgaver af tidsskriftet Pursuit, vol. 17, nr. 2, skriver Harry Lebelson om den alarmerende tendens til, at der tilfældigt opstår kuglelyn som følge af partikelstrålevåbenforskningen. Vi er nødt til at spørge igen, om vi virkelig taler om det samme fænomen?

Mange af naturens mærkeligste begivenheder er sjældne og flygtige. Men ufologerne skal stadig være opmærksomme på dem, for når alt kommer til alt, sådan er ufoer også!

GRÆNSEN MELLEM UFOLOGI OG GEOLOGI

Jeg tror ikke, der er nogen af os, der er i tvivl om, at en slags geofysiske fænomener på en måde kan have forbindelse med og måske udløse i det mindste en del ufo-rapporter. Både Paul Devereux og Michael Persinger påstår, at de på den ene side har fundet kvantitative sammenhænge mellem visse geologiske forhold, og på den anden side variationer i antallet af ufo-rapporter. Devereux har baseret sine påstande på geologiske data, Persinger sine på en analyse af tilfældene inden for et givet tidsrum. Begges opdagelser ser ud til at være ikke-tilfældige og hjælper ufologerne med at få en fast grund at plante benene på.

Men selv om de kan bevises, er det usandsynligt, at disse opdagelser fører os direkte til en endelig løsning, for der er stadig mange måder at fortolke deres data på. Her er blot et eksempel. Vi kan godt acceptere, at jordrystelser og jordskælv er et resultat af tektoniske tryk (jordskorpens bevægelser), og vi ved, at de i nogle tilfælde ledsages af jordskælvslys, som vi så må formode er af fysisk natur. Disse geologiske begivenheder kan samtidig forårsage ændringer i jordens atmosfære, der så kan påvirke den menneskelige hjerne. Ændringer i de ladede partiklers mængde og størrelse kan udløse effekter, der spænder fra en mild hovedpine gennem mere smertefulde migræneanfald til alarmerende oplevelser, såsom hallucinationer. Og hallucinationer er af alt andet end fysisk natur!

Tingene kan godt gå hen og blive mere komplicerede, hvis vi for eksempel forestiller os nogle omstændigheder, hvor et vidnes hallucinationer er et direkte resultat af, at vedkommende har set en fysisk lys-stimulus - lig med et jordskælvslys. Det er det samme, der sker, når et vidne ser planeten Venus og rapporterer den som værende et fremmed rumskib med vinduer og blinkende lys. Vidnet har sådan set fået sin hallucination podet ind i noget, han virkelig ser, fordi det virkelig er der!

Det er endnu en gang væsentligt, at ufologen er opmærksom på sådanne muligheder. Skønt dette i det store og hele stadig er et uudforsket område, hvor den ortodokse videnskab ikke vil sætte sine fødder, er der heldigvis et stadigt voksende antal af undersøgelser, hvor man undersøger sammenhængen mellem hændelser, der bogstaveligt talt er meget jordnære og processer i den menneskelige hjerne.

GRÆNSEN MELLEM UFOLOGI OG PSYKOLOGI

En slags kendskab til, hvordan hjernen fungerer, er meget nyttigt for ufologen i hans vigtigste aktivitet, feltforskningen. En evaluering af vidnerne er umulig, hvis man ikke er opmærksom på den menneskelige hjernes muligheder.

I dag er meget få af os tilbøjelige til at tage en ufo-rapport for dens pålydende værdi, lige meget hvor let og ligetil den end ser ud. Vi anser den del af rapporten, der drejer sig om vidnets personlighed, for at være en meget væsentlig del af den indledende rapport. Og dog er dette en udvikling, der først har fundet sted inden for de seneste år. Det er foruroligende at tænke på, at langt den overvejende del af de ufo-rapporter, hvorfra vi får de fleste af de data, vi bruger i efterforskningen, blev indsamlet af undersøgere, der ikke gjorde noget forsøg på at vurdere vidnernes pålidelighed under rapportoptagelsen.

Heldigvis hører den slags naive fremgangsmåder fortiden til, i hvert fald når det er seriøst arbejdende forskningsgrupper, der arbejder med sagerne. Et værdifuldt arbejde, som det Ken Philips fra England og Alex Keul fra Østrig har udført, da de tog videnskabelige metoder i brug ved vurderingen af vidnerne, er heldigvis karakteristisk for ufo-forskningen i 1980erne. Men ufologerne skal dog stadig være opmærksom på, hvilke problemer det i virkeligheden drejer sig om, selv inden for så forholdsvis lette områder som vurderingen af vidneudsagnene. I Richard Haines' bog Observing UFOs er der en fortræffelig oversigt over de faldgruber, vi risikerer at falde i undervejs.

Men "hvad vidnet så" er kun det første og lettest tilgængelige af problemets aspekter. Der er også et behov for at sige "hvorfor", for hvis der er et hvorfor, kan vidnet rent følelsesmæssigt være mere modtageligt over for at se nogle ting frem for andre, hvilket igen har en vis tilbøjelighed til at påvirke hans beretning. (Det samme ville selvfølgelig gælde for undersøgeren, hvis han/hun var mere motiveret for at fremdrage andet end sandheden for sandhedens skyld!) Her på grænsen til psykologi og sociologi er der en indviklet labyrint af selvoptagethed og kulturelle betingelser, som ufologen må have et godt kendskab til.

GRÆNSEN MELLEM UFOLOGI OG SOCIOLOGI

Det bedste eksempel på de personlige og sociale kræfters indflydelse i en ufo-situation, er den bemærkelsesværdige undersøgelse When Prophecy Fails. Den beskriver, hvordan en gruppe socialforskere infiltrerede en amerikansk ufo-kult og fik førstehåndsforståelse af de faktorer, der motiverede modtageligheden for en vis kategori ufo-"vidner". Den forsigtige ufolog må lære at være på vagt over for sådanne tilbøjeligheder, der måske ikke altid er så tydelige.

Hvad enten vi kan lide det eller ej - er ufoerne - i hvert fald i deres forklædning som udenjordiske besøgende - blevet et symbol for vores tidsalder, hvor de rent følelsesmæssigt betyder en del for mennesker, der keder sig eller er frustrerede over deres jordiske eksistens. Mennesker, der har en stærk tro på ufoer, er ikke, for at sige det mildt, pålidelige vidner! Hvor mange af de tilfælde, vi har læst om hos Keyhoe og Aimé Michel, ja endda i NICAPs The UFO Evidence eller i Figuet & Ruchons Dossier complet, kommer fra sådanne mennesker.

Den måde, hvorpå et menneske reagerer over for en ufo-observation, er selvfølgelig et mål for den fremherskende sociale indstilling, der så igen er noget, ufologen må have et godt kendskab til. Som vi alle nok ved, er samfundets holdning over for det "ukendte" dobbelttydig. Holdningen blandt de brede masser spænder fra ligegyldighed til naiv fortryllelse. Videnskaben er ikke interesseret i at blive indblandet af frygt for at begå dumheder ved at træde ukendte veje, når der er sikre veje at følge, mens medierne forståeligt nok ofte er grådige efter "gode historier". .. En fortrinlig artikelsamling fra Keele University, On the Margins of Science, betragter ufologien og forskningen i andre grænseområder ud fra et sociologisk synspunkt.

GRÆNSEN MELLEM UFOLOGI OG RELIGIØS OVERBEVISNING

De sociale reaktioner overfor ufoer er ofte farvet af den religiøse overbevisning. Der er for eksempel stadig en betydelig og stærkt talende gren, der holder på, at Satan har sendt ufoerne, og at deres mission gennem de seneste tredive år har været at forberede os på Antikrist og Armageddon. Dette betyder endnu flere komplicerede faktorer, der besværliggør en ellers let efterforskning! Der er ingen grund til, at ufologerne skal være eksperter i teologi og dæmonologi, men de bør i det mindste være opmærksomme på, hvilken tro de mennesker, der ser på ufoer gennem andre briller end dem selv, har. Den sydafrikanske ufolog, Cynthia Hind, har fortalt os, hvor forskellige reaktionerne er blandt de afrikanske stammesamfund; men vi behøver nu ikke at tage så langt væk. Fundamentale kristne, endog i verdens mest veludviklede lande, gør sig til talsmænd for en tro, der er meget mere primitiv end den, der findes blandt stammerne i Sudans ørken og Australiens ødemark.

Religiøs tro er selvfølgelig forbundet til en type fænomener, som en stor del ufologer er tilbøjelig til at afvise som irrelevante i deres forskning: nemlig visionerne. Men som jeg har forsøgt at vise i min bog Vision, Apparitions, Alien Visitors, er der ingen klar grænse mellem disse forskellige observationer. Det kan være de samme mentale processer, der er indblandet, når en katolsk teenage-bondepige påstår, at hun har set Jomfru Maria, som når en bekymret amerikansk husmor påstår, at hun har set en udenjordisk person. Selv om han ikke arbejder videre med denne hypotese, må ufologen være opmærksom på de ligheder, der er mellem visse slags ufo-rapporter og parallelle hændelser inden for tilsyneladende ubeslægtede områder.

Et meget tydeligt eksempel er Fatima-synet fra Portugal 1917, da adskillige landbobørn påstod, at de ved flere lejligheder havde set Jomfru Maria, og mange andre mennesker påstod, at de havde set nogle bemærkelsesværdige atmosfæriske fænomener. Der er mange, der har antydet, at det faktisk var en ufologisk hændelse. Om det var det, står som ved andre og lignende ufo-tilfælde ikke klart. Rent statistisk er det bevist, at der er en forbindelse mellem ufo-observationer og religiøse visioner. Dette er kolde kendsgerninger, som den fordomsfrie ingen ret har til at afvise.

GRÆNSEN MELLEM UFOLOGI OG PARAPSYKOLOGI

De fleste ufologer er meget uvillige til at beskæftige sig med psykiske tilfælde, der svagt tangerer det okkulte og andre slags sælsomme foreteelser, der ikke som ufologien har nogen lighed med videnskabelig forskning. Denne holdning er desværre et resultat af uvidenhed. I dag er den psykiske forskning en videnskab med begge ben solidt plantet på jorden, da mere og mere ligesom kæder det fysiske og psykiske sammen.

For eksempel er der for tiden ret stor interesse for mennesker, der er "elektrisk følsomme", altså mennesker i hvis nærhed TV pludselig skifter kanal, gadelygter blinker og computere fejlfungerer. Disse effekter er virkelige, men ubeskrivelige. Det drejer sig altså om en virkelig energi, et virkeligt kraftfelt.

For to år siden så et forskningsteam fra Probe i Bristol et sådant fænomen, hvor både ufoer og poltergeist helt klart havde forbindelse med hinanden. Vi har lang vej igen, før vi forstår, hvorfor en person, der udviser psykiske evner, også må have en vis tilbøjelighed til at se ufoer. Endnu en gang må det påpeges, at der her er en sammenhæng, som det så absolut er uvidenskabeligt at afvise. Et kendskab til polter-fænomenet, som det er omtalt i Gauld og Cornells bog Poltergeists, stiller mange spørgsmål, der er relevante for ufo-forskningen.

GRÆNSEN MELLEM UFOLOGI OG MYTOLOGI

Det samme gælder en undersøgelse af mytologien og folkloren. W.R. Drakes bogserie Gods and Spacemen in History viser, at der i de gamle krøniker er mange rapporter, der ligner vore dages ufo-rapporter, medens Valleés kontroversielle bog Pasport to Magonia forsøger at drage konklusioner af dette materiale. Bertrand Méheusts fremragende undersøgelse Science fiction et soucoupes volantes åbner andre og forvirrende dimensioner ved at vise, hvor tæt en forbindelse, der er mellem vore dages ufo-beretninger og de gamle science-fictionhistorier - forbindelsen er så tæt, at det ikke kan være et tilfælde, eller kan forklares med nogen årsag og virkning effekt.

Noget, der måske er endnu mere forvirrende, er den meget tætte forbindelse, der er mellem ufohændelser og vor tids politiske forhold. Den spændende beretning, The Perfect Cover-up, der var i Yorkshire UFO Society's tidsskrift Quest (september-december 1984 udgaven), er en advarsel til ufologerne om, hvordan skiftende regeringers politik kan formørke ufo-himlen - selv om mange efter bøgerne Clear Intent og Sky Crash (se UFO-NYT 6/85) ikke behøver en sådan advarsel! Af indlysende grunde er det ikke let for ufologerne at vide, hvad myndighederne har for. Det er kun for let, alt for let, at blive helt paranoid af mistanke. Men bøger som Peter Lauries fantastiske undersøgelse Beneath the City Streets og Donald Bains foruroligende The Control of Candy Jones er gode påmindelser om, hvad de, vi har valgt til at lede verden, gør imod os.

* *

Læserne mener måske, at meget af dette her har meget lidt eller måske slet intet med ufologi at gøre. Selvfølgelig har læserne ret, men det er også meningen. Hvis ufologien skal gøre fremskridt, må den øge afstanden til irrelevante emner; men vi må ikke afgøre, hvad der er irrelevant, ved at afvise det, der ved første øjekast ser ud til at være det. Ufologiens grænser er ikke trukket helt klart op. At slå fast, hvad der ligger inden for disse grænser, og hvad der ligger udenfor, kræver et bredt studium og en fordomsfri indstilling. Det er meget vigtigt, at ufologerne er villige til at udforske disse grænser, for - som, jeg vil konkludere ved at citere digteren Robert Frost - "gode hegn skaber gode naboer."

ANBEFALET LÆSNING:

(Desværre er alle disse bøger udenlandske og endnu ikke så lette af få fat i her i landet.)

Bain, Donald:
The Control of Candy Jones, Playboy Press, 1976. Hvorledes CIA hypnotiserede og udnyttede et uskyldigt medlem af offentligheden.

Corliss, Will:
The Sourcebook Project. Disse dejlige bøger er en skatkiste af reelle kendsgerninger; den indlysende mest relevante for ufologien er bindet om Lighting, Auroras, and Nocturnal Lights.

Devereux, Paul:
Earthlights, Turnstone, 1982. En fortsættelse af dette tankevækkende værk er lovet.

Evans, Hilary:
Visions, Apparitions, Alien Visitors, Aquarian Press, 1984. Jeg må anføre min egen bog, fordi den er den eneste, jeg kender, der bringer et sammenlignende studium af observationer af væsener.

Frestinger, Riecken, Schachter:
When Prophercy Fails, Harper Torchbooks, 1956.

Gauld, Alan og Cornell, A.D.:
Poltergeists, Routledge, 1979. Det mest omfattende studie ef dette fascinerende emne.

Haines, Richard:
Observing UFOs, Chicago, 1980. Fremragende håndbog af en af USA's mest vidende undersøgere.

Laurie, Peter:
Beneath the City Streets, Penguin, 1970. En hårrejsende undersøgelse af, hvad regeringerne gør uden at informere os.

McClure, Kevin:
The Evidence for Visions of the Virgin Mary, ASSAP/Aquarian Press, 1983. Neutral indførelse i den mest populære af alle anormale hændelser.

Meheust, Bertr.:
Science-fiction et soucoupes voltantes, Mercure de France, 1978. En dag vil en eller anden modig forlægger oversætte dette fortrinlige studie; inden da, prøv dit franske, eller læs den korte gennemgang i min Visions bog.

Persinger, Michael A. og Gyslaine F. Lafreniere:
Space-time Transients and Unusual Events, Chicago, 1977. Søger at skabe fundament for forskning i anormaliteter.

Soyka, Fred.:
The Ion Effect, New York, 1977. Fascinerende påvisning af samspillet mellem naturlige kræfter og mentale processer.

Taylor, Gordon R.:
The Natural History of the Mind, Becker and Warburg, 1979. Den bedste redegørelse, jeg kender, om hvordan sindet virker, og hvad det er i stand til.

Wallis, Roy (red.):
On the Margins of Science, Keele University 1979.

Tilsendt manuskript.
Oversættelse: Flemming Rasmussen

Dansk ufo-litteratur 195o–1985

Af Kim Møller Hansen

Hvor mange ufo-bøger er der udgivet i Danmark? Hvor finder jeg noget om "spøgelsesraketterne"? Hvilke bøger skrevet af Keyhoe er udkommet på dansk? Relevante spørgsmål for en ufo-interesseret. Og hjælpen er lige ved hånden. En ny bibliografi over dansk ufo-litteratur er udkommet i år.

Bibliografien dækker ufo-litteratur udgivet i Danmark siden 1950, hvor den første egentlige ufo-bog fremkom, og til 1985. Bibliografien, der er tænkt som et værktøj for ufo-interesserede, litteratur-interesserede og biblioteker, indeholder 143 referencer til litteratur udgivet i Danmark, hvoraf den overvejende del foreligger på dansk. Bibliografien er forsøgt gjort så komplet som muligt, og må i dag nok siges at være den mest omfattende af sin art.

Medtaget er følgende litteratur:

- Massefremstillet litteratur fra danske forlag, der er solgt og distribueret til offentligheden (også småskrifter).
- Massefremstillet materiale af oplysende karakter, der er distribueret til offentligheden, i den udstrækning disse har en vis ufo-faglig substans (også småskrifter).
- Interne rapporter fra ufo-organisationer o.lign., når disse 1) har en vis substans, 2) bærer præg af udgivelse og 3) er distribueret til en bred kreds af personer.
- Temanumre/særnumre af tidsskrifter.

Emne-mæssigt har det været et generelt krav, at en væsentlig del af publikationen omhandler ufo-emnet i nyere tid. Dvs. at den såkaldte astroarkæologiske litteratur om ufo-besøg på jorden i tidligere tider ikke er medtaget. Til gengæld er enkelte referencer af mere kosmologisk tilsnit medtaget. Dette er især gældende, hvad angår forfatteren George Adamski.

BIBLIOGRAFISKE DATA

Bibliografien er opdelt i 5 afsnit.

Afsnit 1 er hovedordnet efter forfatter(e) eller redigerende forfatter(e), mens den sekundære ordning er efter titel.

Hver reference har følgende bibliografiske data:

1. gruppe:
   - Forfatter(e) eller redigerende forfatter(e) (markeret med 'red').
   - Titel/evt. undertitel.
2. gruppe:
   - Evt. oplysning om særnummer/temanummer af tidsskrift, seriebetegnelse o.lign.
   - Forlag.
   - Forlagets hjemsted.
   - Evt. oplag/udgave nummer.
   - Udgivelsesår.
   - Antal sider.
   - Evt. antal bind.
   - Evt. ISBN nummer.
3. gruppe:
   - Noter med oplysning om originaltitel, oversætter, tidligere oplag/udgaver, specielle udgivelsesforhold, indeholdte materialer o.lign. Samt, hvor der er tale om flere bind, oplysninger knyttet til de enkelte bind.

Oplysninger i parantes fremgår kun indirekte af publikationens bibliografiske data eller er fundet ad anden vej. Disse oplysninger kan altså være usikre.

Den kronologisk oversigt (afsnit 2) er ordnet efter udgivelsesår og indeholder oplysninger om forfatter(e), titel, udgave/oplag/bind nr. og reference-nummer. Hvor det er oplyst, at en publikation er udgivet i flere oplag/udgaver, er referencen medtaget under hvert af de respektive årstal. Udgivelser, hvor udgivelsesåret kun er omtrentlig kendt, er medtaget i separate afsnit i den kronologiske oversigt.

ISBN oversigten (afsnit 3) er ordnet efter ISBN-nummeret, og dermed forlaget. Kun udgivelser med ISBN-nummer er medtaget. For hver reference er oplyst ISBN-nummer, forfatter(e), titel og referencens nummer.

Titel-indekset (afsnit 4) omfatter alle titler, undertitler og original-titler.

Person- og navne-indekset (afsnit 5) omfatter alle personnavne, stednavne o.lign., også når disse indgår i en titel eller undertitel.

Bibliografien er særdeles grundigt arbejde. Kun en brøkdel af de nævnte udgivelser vil imidlertid være at finde på danske biblioteker, og må derfor skaffes ad anden vej, f.eks. ved henvendelse til den pågældende forfatter eller udgiver.

"Bibliografi over dansk ufo-litteratur 1950-1985" bør naturligvis stå på ethvert større folkebibliotek.

Bibliografi over dansk ufo-litteratur 1950-1985, Per Andersen, Andersen Bogservice, Vanløse, 1986. 49 sider, a4, fotokopieret.
ISBN 87-89018-00-1
Pris: kr. 46,00

Ufoer og videnskaben

Af Hans-Werner Peiniger

Science and the UFO's
Af Jenny Randles og Peter Warrington. Basil Blackwell, Oxford, England, 1985, 224 sider, 11 fotos.
ISBN 0-631-13563-4. Pris: £ 12,50.

Jenny Randles, kendt engelsk ufo-forfatter og forfatter til bøgerne "UFO STUDY - A HANDBOOK FOR ENTHUSIASTS" (1981), "UFO REALITY" (1983) og "THE PENNINE UFO MYSTERY" (1983), og Peter Warrington, medlem af Royal Astronomical Society og udgiver af "Manchester Astronomical Society Journal of Records", har fået udgivet en ny bog, der så absolut er mellem de bedste indenfor ufo-litteraturen. De har tidligere skrevet bogen "UFO's: A BRITISH VIEWPOINT", London 1979, i fællesskab.

I årevis har mennesker set ufoer på himlen. Der er tidligere blevet foretaget relativt korte videnskabelige undersøgelser (University of Colorado - Condon Rapporten), men de kom ikke med noget svar på, "hvad ufoer er?" og "hvor kommer de fra?" Videnskaben har kun beskæftiget sig med disse spørgsmål af ren og skær "fordømt pligt".

Randles og Warrington forklarer ved hjælp af en del eksempler, at ufo-fænomenet har to sider. De viser, hvordan USAF i al hemmelighed bearbejdede ufo-observationerne, og hvordan de narrede offentligheden.

I kapitlet "The Evidence for UFO's" viser forfatterne, hvilke aspekter, der kan have spillet ind i nogle af ufo-observationerne. For eksempel kommer de ind på foto- og filmsager, fysiske spor osv., og kommer til sidst til den konklusion, at ufoerne eksisterer og er en videnskabelig undersøgelse værd. Samtidig omtaler Randles og Warrington, hvordan det går med ufo-forskningen i andre europæiske lande, og hvilke anstrengelser amerikanerne gør sig for at kaste mere lys over ufo-gåden. Forfatterne kommer også ind på "Project Blue Book" og dets forgængere, og giver en ret uddybende omtale af University of Colorados undersøgelse (Condon Rapporten) og den franske gruppe GEPAN.

I bogens anden del kommer forfatterne blandt andet ind på de problemer, man støder på under den seriøse undersøgelse af ufo-observationerne.

De mener, at mange af undersøgerne har for dårlig uddannelse og mangler erfaring. Nogle typiske ufo-tilfælde viser for eksempel, hvor omfattende og "fremmedartet" ufo-fænomenet kan optræde. I modsætning hertil er der tilfælde, hvor det sete objekt nærmest må betegnes som et "ukendt atmosfærisk fænomen" (på engelsk UAP). Også her er der mange eksempler på, at denne kategori af ufoer nærmere er et for os ukendt naturligt fænomen, end udenjordiske besøgende. Kuglelyn og kuglelynsagtige fænomener hører til i denne gruppe. Deres oprindelse og ofte "intelligente opførsel" er os stadig en gåde.

Med udgangspunkt i det foregående, fortsætter forfatterne i det næste kapitel med nogle, om man så må sige, "varme kartofler". Det drejer sig om de tilfælde, hvor man på en måde er ude at balancere på realiteternes grænse, nemlig et meget vigtigt aspekt, om ikke det vigtigste, indenfor ufologien, nemlig CE-3 og CE-4 tilfældene. Jenny Randles har været med til at undersøge 80 CE-4 tilfælde (f.eks. bortførelser), hvilket er ret forbavsende, når man nu ved, at der ikke er et eneste seriøst eksempel i for eksempel Vesttyskland. De fremmede holder sig tilsyneladende fra Vesttyskland, eller er der andre grunde? Efter forfatternes mening bør disse CE-4 tilfælde undersøges af sociologer.

Den tredie og sidste del drejer sig om ufoforskningens fremtidsudsigter. For eksempel kan man læse, at forfatterne har erkendt ufo-undersøgernes "dilemma". Lige meget hvor godt man undersøger et tilfælde (videnskabeligt, hypnose osv.) kan det endelige spørgsmål, om det sete er en virkelig oplevelse, ikke besvares.

Til allersidst kommer forfatterne ind på, hvilke videnskaber, der spiller en væsentlig rolle i undersøgelser af ufo-tilfældene. Når de drejer sig om ETH, er der for eksempel astronomi og kosmologi, og eller geofysik (UAP), fysik, psykologi og sociologi. Som et eksempel på et privat videnskabeligt arbejde nævnes det svenske projekt "Hessdalen" (Hessdalen ligger i Norge, syd for Trondheim. "Projekt Hessdalen" er et fælles norsk-svensk projekt. red.). I et tillæg er der et par tips til ufo-undersøgerne; en bibliografi (med en kort angivelse af indhold), og et register runder denne interessante bog af.

I forordet skriver forfatterne, at bogen ikke er egnet for begyndere, men for den lidt mere øvede ufolog. Dette kan jeg bekræfte. Jeg mener, at denne bog af Jenny Randles og Peter Warrington er en "nødvendighed" for den seriøse ufoforsker. Til sidst kommer forfatterne ind på, hvilke videnskabelige standarder, man bør anvende indenfor ufo-forskningen, og hvilke resultater disse kan give. I det store og hele kan denne bog stærkt anbefales for alle ufo-interesserede og -forskere.

Kilde: Journal für ufo-forschung nr. 1/1986.
Oversættelse: Flemming Rasmussen.

Bibliografi med begrænsninger

Af Martin Brunswick

The UFO Literature, Richard Michael Rasmussen, McFarland & Company, North Carolina 1985.

The UFO Literature: A Comprehensive Annotated Bibliography of Works in English indeholder en liste over 1093 bøger om ufoer og beslægtede fænomener, samt en kort omtale af deres indhold. Alt er opstillet i alfabetisk orden og bringes med tilladelse fra både forfattere og medforfattere. En liste over samtlige titler og emner er at finde i et 30 sider langt index. En del kapitler handler om ufo-litteraturens natur, og et kort historisk resume giver læseren en rimelig baggrund. I et tillæg på én side er der en liste over de boghandlere i USA, Canada og New Zealand, der handler med ufo-litteratur.

At anmelde en bibliografi er noget andet end at anmelde en hvilken som helst anden bog. Man kan ikke rose forfatteren for hans videnskabelige fremgangsmåde. Man kan ikke finde fejl i forfatterens slutninger. Man kan ikke kritisere valget af fotografier, indholdet eller andet.

Bibliografier står og falder med følgende tre punkter:

1) om bogen opfylder de erklærede mål
2) hvor nyttig den er for sin målgruppe, og
3) hvor nøjagtig den er.

Med dette skrevet bag øret, kan vi så se, om Rasmussens bog opfylder disse betingelser.

I indledningen står der, at bogen vil hjælpe læseren gennem ufo-litteraturen og hjælpe med at finde de bøger, det er værd at læse. Det betyder, at det skulle kunne lade sig gøre at finde de bøger, der behandler et bestemt aspekt indenfor ufo-forskningen (f.eks. påvirkninger af biler) eller de, der giver udtryk for en bestemt holdning.

En omtale af emner er meget dygtigt behandlet i indexet. Den læser, der bruger det, vil meget hurtigt kunne finde fem bøger, der handler om bil-påvirkningstilfælde. Han får endda en hel del mere at vide på denne måde, som for eksempel Coyne Helikopter tilfældet (tre artikler); Dragon Lore, Associated with Ancient UFO Sightings (en titel); eller "Silence Group", Existence Alleged (to titler). Det hele synes imidlertid at klumpe sig sammen, når det drejer sig om de mere generelle ting, såsom kontakttilfælde i Amerika (177 titler) eller fortidsastronauter (73 titler), og man kan undre sig over, at store grupper som disse ikke er skilt ud fra hovedlisten.

At finde frem til forfattere med bestemte synspunkter er meget svært. I et indledende kapitel forklarer Rasmussen, at der i det store og hele er tre grene indenfor ufologien: Kultisterne, rationalisterne og entusiasterne. Han skriver, at kultisterne (kontaktpersoner og religiøse fundamentalister) "kommer med noget pinligt bras, som det var bedst at smide i toilettet." Rationalisterne er den gruppe forfattere, der bruger en videnskabelig indfaldsvinkel i deres ufo-forskning. Til denne gruppe hører bl.a. Hynek, Klass, Saunders og Menzel. Tilsyneladende er alle dem, der ikke tilhører de to andre grupper, entusiaster, fra hobby-ufologer gennem rutineskribenter til tilhængere af den hule jords teori (og formodentlig også bibliografi-skribenter). Rasmussen påstår, at rationalisterne har "lært os næsten alt om ufoerne" og derfor er deres bøger meget værdifulde - men hvad så med visse historiske værker af f.eks. David M. Jacobs og Loren E. Gross, som har kastet en hel del lys over ufoernes historie uden at anvende videnskabelige metoder?

Det er desværre alt om Rasmussens bogs kvalitative kritik. Kun få af kommentarerne kan placere forfatterne i entusiast eller rationalist grupperne (selv om kultisterne og kontaktpersonerne er lette at identificere). Alle hans bemærkninger er kvantitative; der er ingen bemærkninger om bøgernes kvalitet, eller om de er værd at læse eller ej.

Hvis formålet med denne bibliografi er at kunne finde frem til en god ufo-bog, skulle forfatteren enten være kommet med kvalitative bemærkninger om hver bog for sig eller have indskræn-

ket listen til kun at omfatte de bøger, der er værd at læse.

Et andet formål med bogen er at bringe en omfattende liste over "alle kendte engelsksprogede ufo-bøger, hæfter og special-magasiner." Dette er dog ikke tilfældet. Nogle bemærkelsesværdige mangler er: Festinger, Rieckens & Schachters When Prophecy Fails (1956); Paul Devereuxs Earthlights (1982); referatet fra den første MUFON konference (1972), de andre referater er der; alle kontaktpersonen Ruth Normanns bøger de er godt nok på mystisk vis nævnt på side 3 i indledningen, men ikke med i listen; John A. Keels Our Haunted Planet (1971); James Randis Flim-Flam! (1980); alle William R. Corliss' håndbøger og samlinger af kildemateriale; Charles Forts bøger (i de tilfælde, hvor de er relevante); og al omtale af Uri Geller og Andrija Puharich. Man kan tilgive, at de mere absurde kontaktpersoners udgivelser mangler, men alt dette er for meget.

ANVENDELIGHED

På intet sted i bogen er der et fingerpeg om, hvem Rasmussen tror vil købe hans bog, så vi er nødt til at gætte. Den belæste ufolog vil opdage, at der er nogle titler, der ikke har direkte forbindelse til ufo-fænomenet, men der er ingen kvalitative data, så man kan vurdere dem. Begynderen vil blive forbløffet over, at der ikke er en liste over, hvilke bøger han bør læse. Videnskabsmanden kan finde 65 videnskabelige omtaler af ufoer og 12 videnskabelige ufo-undersøgelser, men i indexet forbløffes man over at se Nada-Yolande stå lige foran National Academy of Science's vurdering af Condon Rapporten. Bibliotekaren vil ikke finde noget af værdi i bogen. Forældre ville heller ikke være i stand til at finde en god ufo-børnebog i den mangelfulde liste.

Dem, der vil få mest glæde af denne bog, er ufo-bogsamlere, der samler alt lige fra de mest rabiate kontaktpersoners vrøvl til de mest velbegrundede videnskabelige redegørelser. Og, hvad en bogsamler mest af alt ønsker sig af en bibliografi, er, at den er nøjagtig.

NØJAGTIGHED

Denne bog er fyldt med unøjagtigheder. Enhver udgiver, der springer over Jacques Valleés Anatomy of a Phenomena (sic) bør kun beskæftige sig med bilvask.

Andre eksempler: Der står, at Marcap Council ligger i Arlington, Virginia i stedet for i Arlington, Washington. Der står også, at Schwarz' UFO Dynamics er udgivet af Rainbow Books i Carlstadt, New Jersey, mens dette to-binds værk faktisk er udgivet af Rainbow Books i Moore Haven, Florida. Der er 23 fejl i listen over MUFON Symposium Proceedings, alle er om hvem, der har skrevet dem, og i omtalen af de forskellige indlæg. Pagineringsfejl er ret almindelige, og det drejer sig ikke blot om et par stykker, men om over 50. Der er så mange titler og udgivelser uden paginering, at man kan tvivle på, om de overhovedet er verificerede. Publikationer fra UFO Research (South Australia) angives ofte fejlagtigt at komme fra Australian Centre for UFO Research, New South Wales.

Det er vist ikke nødvendigt at nævne flere spidsfindigheder her, da det er tilstrækkeligt at nævne, at ufo-bogsamlerne nok selv vil finde mange flere.

Så her står vi med en bibliografi, der ikke svarer til sin titel, er langt fra at være fuldstændig og indeholder et væld af fejl.

Rasmussen har uden tvivl brugt meget tid på sin bog, der går meget langt i sin beskrivelse af ufologien gennem de sidste 35 år. Hvis man har brug for en bibliografi, der er mere up-to-date end Lynn Catoes, og kan man leve med begrænsningerne, kan man bruge The UFO Literature. Ellers må man vente på en anden og bedre bog.

Kilde: International UFO Reporter, juli/august 1985.
Oversættelse: Flemming Rasmussen

Friherrens udgydelser

Af Gerald Mosbleck

I otte år har de ufo-interesserede været forskånet for friherrens udgydelser. Men på et eller andet tidspunkt måtte der jo komme en fortsættelse på hans bestseller "UFO-fænomenet". Det mente Droemer und Knaur faktisk også og udgav "Sie kommen von fremden Sternen". Tingene fremlægges på en sådan måde, at man skulle tro, det drejede sig om nyheder, men faktisk er det blot gamle historier, der hældes i hovedet på publikum. Den får heller ikke for lidt af alt, lige fra "Kaikoura-objektet" over "Teheran" til kontakt-tilfælde såsom Betty og Barney Hill.

Alt sammen noget, der har været behandlet i hundredevis af gange i denne genres bøger. Denne gang er det dog garneret med en anelse rigtig videnskabeligt klingende pseudoargumentation, hvilket udgør en ret morsom blanding. Ønsker man at læse bogen, behøver man altså ikke at have den store videnskabelige indsigt.

Det nu opløste GSW (Ground Saucer Watch), der beskæftigede sig med analyse af ufo-fotos, omtales grundigt. Buttlar skriver: "Hvad får man ud af fotogrammatik og densitometer analyser af ufo-fotos? En analyse kan bestemme objektets beskaffenhed, facon, størrelse og position. En anden kan beregne afstanden og vinklen mellem objektet og kameraet. Til sidst har man et tredimensionelt billede af objektet og en detaljeret beskrivelse af dets overflade, noget man ellers ikke kan se på et almindeligt billede." "Av mand, det er vel nok skrapt!" vil læseren tænke. Så må alle de "ægte" analyserede fotos hos GSW altså være udenjordiske rumskibe. Det var da altid noget. Den påståede størrelse kan dog hverken måles med GSW-systemet eller med andre systemer. Har man ingen dybde-referencer med på billedet, og har man ikke fået taget et billede af sammen objekt fra et andet defineret sted, kan man af indlysende grunde ikke få nogen oplysninger om afstand og størrelse. Alt andet er så dårligt, at det i sig selv er magi. Men det kan man ikke laste computeren for. Buttlar, der altid betegner sig selv som akademisk uddannet, videnskabelig forfatter, burde have bemærket sig dette. Blot et kort blik i JUFOF (Journal für UFO Forschung) 4/84 side 118 havde været tilstrækkeligt, hvis man ville vide noget om, på hvilke områder, man kan tillade sig at tvivle på computeranalyserne.

Da Buttlar af og til abonnerer på nævnte tidsskrift, må man vel formode, at han har læst i det, hvilket det følgende tyder på.

Hentet fra Buttlar: "Det er meget let at udlægge noget set på nattehimlen som hørende til ufo-fænomenet. Erfarne ufo-forskere indrømmer da også, at det oftest sete for det meste er fjerne objekter såsom satellitter, meteoritter, flylandingslys, planeter, balloner og lignende." I JUFOF 5/82 skriver H.W. Peiniger følgende: "Det oftest sete ufo-fænomen, der også er det lettestet at forklare, ses på nattehimlen. Erfarne ufo-forskere indrømmer da også, at det oftest sete for det meste er fjerne objekter såsom satellitter, meteorer, flylandingslys, planeter, balloner, reklamefly osv." Og igen fra Buttlar: "De ufoer, der ses om dagen, beskrives oftest som ovale eller skiveformede." Og Peiniger: "De ufo-fænomener, der ses om dagen, beskrives overvejende som ovale eller skiveformede." Fra von Buttlar: "På de fleste ufo-fotos er der DD-objekter." Og Peiniger: "De fleste ufo-fotos viser DD-objekter." Von Buttlar: "Til denne kategori hører alle nærobservationer af objekter, hvor omgivelserne ikke er blevet påvirket." Fra Peiniger: "Til denne kategori hører alle nærobservationer, hvor omgivelserne ikke er påvirket." Von Buttlar: "Denne afstandsbegrænsning kan i nogle tilfælde variere. Observatøren skal dog være i stand til at skelne væsentlige enkeltheder på objektet. Derfor er det ikke let at forklare CE 1-tilfældene." Peiniger: "I enkelte tilfælde kan denne afstandsbegrænsning variere. Observatøren skal dog være i stand til at skelne væsentlige enkeltheder på objektet. CE 1-tilfælde er derfor ikke lette at forklare." Det må være nok. Buttlar har ikke en gang gjort sig den

ulejlighed, at skrive sætningerne om. Og da tidsskriftet og Peiniger er nævnt som kilde, har afskriveren ligesom glemt det. Læseren kan selv danne sig sin mening om denne forfatters seriøsitet.

Særligt fornyende er friherren nu ikke, for det er blot gamle travere, han bringer til torvs. Til sidst kan man påtale, at der mangler en vis kritisk holdning til de mange forrykte teorier og beretninger. Johannes von Buttlar sørger for, at det udenjordiske mysterium holdes i kog. Læserne vil få de sensationelle beviser, de har ventet på, og straks købe den næste bog, der udgives.

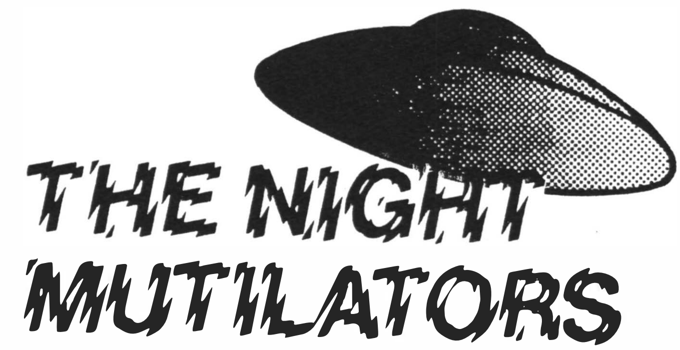
De hemmelige dokumenter dukker også op igen. Det drejer sig om de CIA og FBI dokumenter, hvis betydning allerede for år tilbage fik os til at falde i søvn på et CENAP-møde.

Lidt om prisen: De 272 sider er trykt med så store bogstaver, at man har læst bogen på omkring 3 timer. For DM 36,00 kan man ellers købe en hel del ret god litteratur om dette emne. Jeg fraråder, at man køber denne bog.

Kilde: Journal für UFO-Forschung, nr. 4, 1986.
Oversættelse: Flemming Rasmussen

Sie kommen von fremden Sternen. Intelligenzen im all, Johannes von Buttlar, Droemer und Knaur, 1986. 272 sider, 16 sider med fotos.
Pris: DM 36,00

Bognoter

The Night Mutilations. The horrifying story of cattle mutilations and the UFO connection.
Gene Duplantier (red.), SS&S Publications, Ontario, Canada 1979.
60 sider, illustreret.
Pris: US$ 5,00.

Forside og titel signalerer gys og mystik, men efter at have læst spalte op og spalte ned om den ene gruopvækkende uforklarlige dyremishandling efter den anden bliver det efterhånden en lidt kedsommelig affære.

Historierne stammer fra pressen, men iøvrigt er det sparsomt med kildehenvisninger. Kvægmishandlingerne sættes i forbindelse med ufoer, mystiske lys og uidentificerede helikoptere, som er blevet set i forbindelse med fund af dræbte dyr.

I Logan County, Colorado, så og fotograferede man i 1970'erne adskillige gange et stort ufo (der fik kælenavnet Big Mama), som svævede på himlen i op til 1 1/2 time, før det forsvandt. Om "Big Mama" kunne være et astronomisk fænomen, står der intet om i hæftet.

I det afsluttende kapitel "Thought and theories" opstiller Duplantier en række mulige forklaringer, som alligevel ikke kan forklare alle tilfælde (ligesom det gælder for ufo-teorierne).

Til sidst refereres en interessant teori fremsat i "The News" den 18. april 1979. Avisen spørger, om dyreskamferingerne kunne være arrangeret af en magtfuld gruppe ranchers, der forsøger at skræmme de mindre ranchers væk for at få mere jord. Med helikoptere kunne de bortføre dyrene, og på et sikkert sted udføre de bizarre kirurgiske indgreb på dyrene, for derefter at flyve tilbage og smide kadaverne ned, så ejeren får den opfattelse, at fremmede væsener er gerningsmændene.

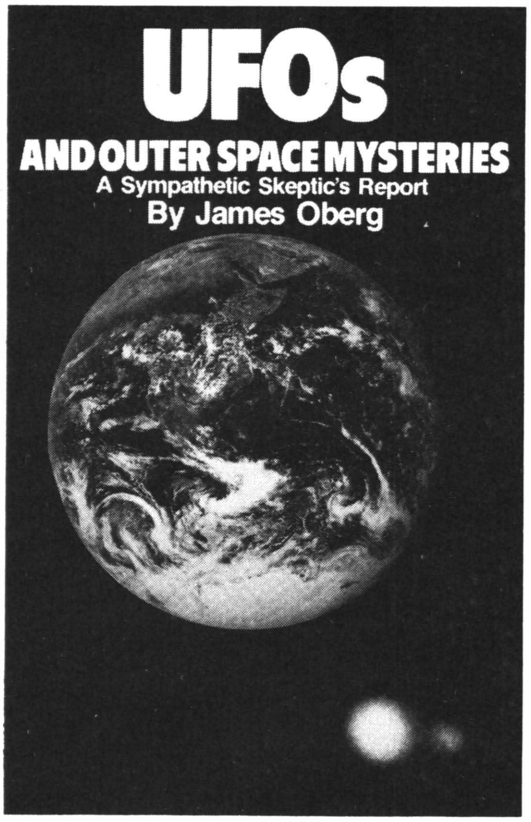
kmh

The UFO Casebook
Redigeret af Peter Brookesmith.
96 sider, storformat, ca. 170 fotos og illustrationer, de fleste i farver. Register.
ISBN 0-85613-879-7. Pris: £ 1,99.

Man kan næsten sige, at den mangeårige redaktør (til 1982) af Flying Saucer Review, Charles Bowen, er eneforfatter til denne bog. The UFO Casebook er, som titlen siger, en samling af interessante ufo-tilfælde. Man kommer praktisk talt ind på alle former for observationer; NL, DD, RV, CE-1, CE-2, CE-3 og kontakt- og bortførelsestilfælde. For eksempel "Socorro", "Rex Heflin", "Pascagoula", "Villas Boas" og andre. Jeg savner dog forfatternes nødvendige skepsis, for når de viderebringer beretninger, som de kun kender til fra andre, og slet ikke opgiver deres kilde (seriøs eller ej), lader de læserne i stikken. På trods af dette bør man anskaffe sig bogen på grund af det omfangsrige billedmateriale.

hwp

UFOs and Outer Space Mysteries. En venligsindet skeptikers rapport.
Af James Oberg. The Donning Company/Publishers, Norfolk, Virginia, 1982.
192 sider. 82 fotos og skitser.
ISBN 0-89865-102-6.
Pris: $ 6,95.

Sammen med Philip Klass og Robert Sheaffer er James E. Oberg en af de mest kendte kritikere af ufo-forskningen. Dertil kommer, at han ikke arbejder i det skjulte, men ret ofte blander sig, endda kraftigt, i den amerikanske ufo-debat. For eksempel skriver han ofte i MUFON UFO Journal, hvor han blander sig i diskussionen og fremlægger sin mening om ufo-problemet. Men selv om han hører til blandt skeptikerne, udviser skeptikerne efter hans mening ikke altid den nødvendige grundighed. Mange vigtige punkter kommer ikke frem; hovedårsagen er de hurtige erklæringer.

I UFOs & Outer Space Mysteries retter forfatteren sin kritik mod de virkelige kritisable ting. Bogen behandler ikke blot ufo-fænomenet, men også Tunguska-katastrofen, "Sirius-gåden" og de forsvundne russiske kosmonauter.

I et meget omfangsrigt kapitel om ufoer, støder vi igen på mange af de ufo-tilfælde, som de seriøse ufo-forskere har erkendt er falsknerier. Det lader desværre ikke til, at Oberg er klar over, at størstedelen af ufo-forskerne har erkendt dette. Der er for eksempel fotoet af den lille udenjordiske, som Klaus Webner (Wiesbaden) har forklaret blot var en aprilspøg i en tysk avis, og "UMMO"-fotografierne, som den amerikanske ufo-forskningsorganisation GSW ved hjælp af computeranalyse har bevist, er falske. Forfatteren kommer også med kritiske bemærkninger om de berømte Trinidade og "Rex Heflin"-tilfælde (og med god grund, o.a.). Der bruges også en del plads på "Apollo-11-fotografierne", der var blevet retoucherede af skrupuløse profitjæger eller ufologer, så det ikke kunne ses, det blot var refleksioner. Månen har også fået et helt kapitel for sig selv. Her forklarer han læserne om de ofte sete "bygninger" og lysglimt. Oberg kommer dog til den konklusion, at månen den dag i dag stadig rummer mange mysterier, som videnskaben bør undersøge omhyggeligt. Han kommer også med noget interessant om "Petrozavodsk-fænomenet". Ligheden mellem det vandmandslignende "Petrazavodsk-fænomen" og opsendelsen af en Kosmos-955 satellit er meget slående.

For den opmærksomme ufo-forsker er der ikke noget nyt i bogen. Alligevel bør man nok for alle tilfældes skyld læse skeptikerens kritiske bog gennem de kritiske briller. Som vi ved, kan "ærke-skepsis" munde ud i den rene fanatisme. Desværre nævner forfatteren ikke, at der gøres mange seriøse bestræbelser på at opklare ufo-fænomenet. At beskæftige sig med et par opklarede tilfælde (hvor der står svindel mellem linierne) er ikke nok. Forfatteren havde gjort bedre i at bruge et kapitel på de noget mere "hårde sager", så han derved kunne have sat en videnskabelig debat igang. Han kommer også ind på det gamle spørgsmål om vigtigheden af, at ufo-forskerne opstiller nogle entydige regler for ufo-forskningen. Skal man bruge sin tid på at undersøge noget, man er helt sikker på er en observation af en varmluftsballon, eller skal man forsøge sig med en gennemgribende undersøgelse af de virkelige ufo-observationer.

Oberg kommer dog til den konklusion, at det ikke er alle ufo-tilfælde, der er svindel. Med den udtalelse gør han det for let for ufo-skeptikerne. Fænomenet er i den grad flertydigt og uønsket, at det nok ikke lader sig opklare sådan uden videre.

hwp

Mystikkens verden: Politikens okkulte leksikon
Af Poul Fersling, Politiken, København 1986.
352 sider, illustreret, 2. udgave.
ISBN 87-567-4134-0.
Pris: kr. 198,00.

Første udgave udkom i 1978, men overgås af denne nye udgave i større format. Den nye udgave er bedre illustreret, har flere emner, et læsevenligt tryk og sidetallet er øget med 26 sider. Desuden er der bag i bogen en omfattende bibliografi, og en oversigt over adresser og tidsskrifter om emnerne - både danske og udenlandske.

Hovedemnerne er: Parapsykologi, spiritisme, sjæl og ånd, de okkulte videnskaber, spåning og sandsigeri, okkultister, selskaber, religiøse bevægelser, alternativ lægekunsk, hypnose, suggestion og mirakler, vor gådefulde jord og østlig filosofi.

Afsnittet om ufoer er på ca. 7 sider og meget velskrevet. Teksten er opdateret, og fremstillingen er sober. Både skeptikernes og ikke-skeptikernes synspunkter refereres. kmh

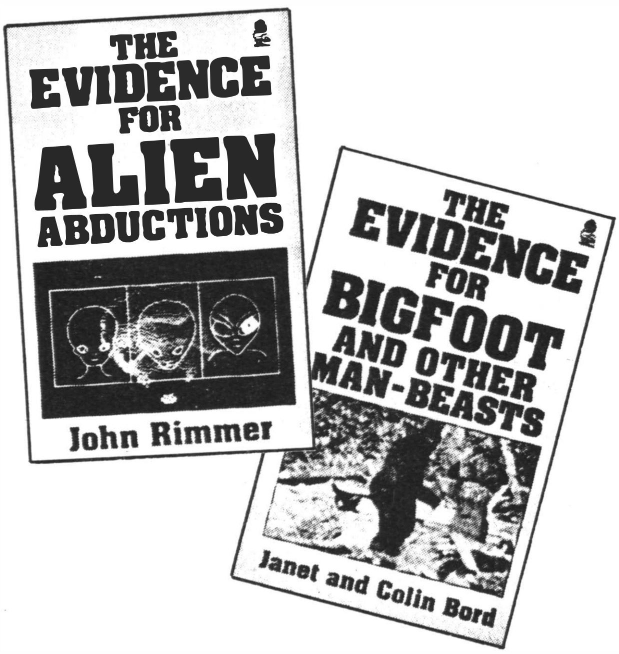
The Evidence for Alien Abductions
Af John Rimmer, The Aquarian Press Limited, Wellingborough, Northamptonshire 1984.
160 sider, illustreret.
ISBN 0-85030-362-1
Pris: £ 3,50.

Tanken om "fremmede bortførelser" - når mennesker bortføres af væsener, der ikke er jordboere - er noget, der normalt hører til i science fiction litteraturen, alligevel er antallet af rapporter om sådanne bortførelser steget og udgør nu en stor del af det område, forskere af paranormale fænomener studerer.

John Rimmer fremlægger i denne bog en længe ventet undersøgelse af alle bortførelsesproblemets aspekter, inklusiv andre beslægtede bortførelser - så som elverfolkets bortførelser og "hvid slavehandel". Han analyserer de forskellige typer bortførelser og beskriver de forsøg, der er gjort på at finde hårde beviser på sådanne hændelser.

John Rimmer er bibliotekar. Han har været aktiv i studiet af ufoer og beslægtede fænomener i mange år og er redaktør af Magonia.

Bogen har kildehenvisninger og index, og er skrevet på et letforståeligt engelsk.

"The Evidence"-serien består af følgende bøger:

Visions of the Virgin Mary, Kevin McClure

Phantom Hitch-Hikers, Michael Goss

Bigfoot and other man-beasts, Janet & Colin Bord

Alien Abductions, John Rimmer

UFOs, Hilary Evans

The Bermuda Triangle, Daniel Group

Alle titler er illustrerede paperbacks, 160 sider, i formatet 198x219 mm. Pris pr. stk. £3,50.

kmh

UFO sløring. En rapport om det australske flyvevåbens UFO-arkiver
Af Kim Møller Hansen. SUFOI, Gentofte 1985.
72 sider, A5 format, 6 illustrationer.
ISBN 87-87828-20-1. Pris: Dkr. 48,00 + 10,00 (porto).

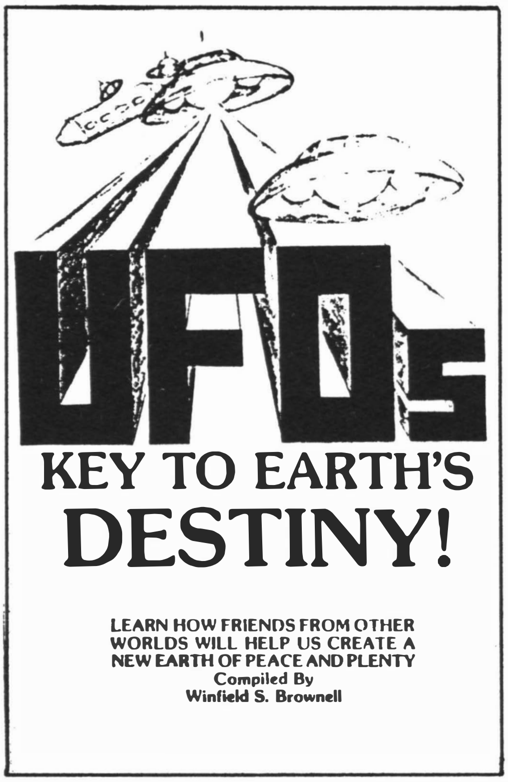
Den danske ufo-forskningsgruppe SUFOI (Skandinavisk UFO Information) udgav for kort tid siden to interessante særrapporter, der begge er skrevet af Kim Møller Hansen (ansvarshavende redaktør for tidsskriftet UFO-NYT og leder af SUFOIs foto-afdeling).

I 1982 fik den australske ufo-forsker Bill Chalker adgang til "Royal Australian Air Forces" (RAAF) hemmelige ufo-arkiv. RAAF havde fra 1960 til 1980 indsamlet 1258 ufo-observationsrapporter, som man betegnede rapporter om "Unusual Aerial Sightings". Af disse var 102 eller 8,1% uidentificerede. Chalker har indsamlet en del materiale, og Kim Møller Hansen har skrevet en sammenfattende rapport.

Med denne rapport giver Hansen os et indblik i de australske myndigheders og RAAFs ufo-politik. Omtalen af en del interessante tilfælde viser ganske tydeligt, at der i Australien også er set en del fremmedartede fænomener, som man ikke uden videre har kunnet identificere; f.eks. var der et ufo i nærheden af en militærbase den 25.10.1973 kl. 19.15, og der skete en landing i en grusgrav den 22.03.1975 kl. 10.30. "Situationsrapporter" om RAAFs ufo-aktiviteter beviser, at de stadig den dag i dag undersøger ufo-rapporter meget intensivt.

Kim Møller Hansens rapport er et "propert" arbejde med nøjagtige kildeangivelser og litteraturhenvisninger, så jeg kan varmt anbefale interesserede at anskaffe sig denne rapport.

hwp

The Alien World
Redigeret af Peter Brookesmith.
96 sider, storformat, ca. 159 fotos og illustrationer, de fleste i farver. Register.
ISBN 0-85613-668-9. Pris: £ 1,99.

Der har været flere forfattere om at skrive denne bog. Hilary Evans har skrevet om nogle markante engelske ufo-tilfælde, "Men in Black" og Frank Fontaine; Jenny Randles om kontakttilfælde; William H. Spaulding om computeranalyse; og Peter Brookesmith, der har redigeret bogen, om Billy Meier. I kapitlet om Billy Meier viser forfatteren eksempelvis nogle GSW-computerfotos, hvor man kan se den snor, Meier-ufo-modellen hænger i. Samtidig bringes et aftryk af et ikke forstørret negativ, som man fandt i Meiers lade, og hvis eksistens Meier hidtil ikke har villet kendes ved. På dette foto kan man tydeligt se, at ufoet er en model.

Denne bog, der er rig på farveillustrationer, har et godt register og kan anbefales.

hwp

UFOs. Key to Earth's Destiny!
Red. Winfield S. Brownell, Legion of Light Publications, California, 1980.
214 sider, illustreret.
ISBN 0-960-4478-06.
Pris: $ 7,95.

Ufoerne kan fortælle os om jordens skæbne! Så er bogens tone slået an og tvivlen bortvejes i den lange undertitel: Learn how friends from Outer Worlds will help Us create a New Earth.

Ingen tvivl om, at ufoerne er interplanetariske rejsende. Spørgsmålet er blot, om vi vil forstå deres budskab. Winfield S. Brownell har skrevet bogen for at viderebringe den visdom, som rumfolkene har givet udtryk for i deres samtaler med kontaktpersonerne og som skal hjælpe os med at skabe en bedre verden i den kommende Ny Tid.

Bogen præsenterer en lang række kontaktpersoner og New Age-grupper samt adresser, både kendte og mindre kendte - nogle vil også sige, store og små svindlere. George Adamski, Daniel W. Fry, George Van Tassel, Hope Troxell, Truman Bethurum, Chief Frank Buckshot Standing Horse, George King, Ruth Norman og en masse andre. Rumfolkene har tilsyneladende ment, at der var et særlig stort behov for at starte deres mission i "Guds eget land". Bogens omslag er temmelig amatøragtigt og naivt, medens teksten iøvrigt er ganske nydelig sat og læsevenlig.

Uanset om man tror på kontaktberetningerne eller ej, så giver bogen et rimeligt overblik for den, som ønsker at fordybe sig i denn forkætrede del af ufologien.

Bogen kan købes gennem "Space Age Publications".

kmh

The Archetype Experience
af Gregory L. Little. Rainbow Books, Moore Haven, Florida, USA. 206 sider, register.
ISBN 0-935834-23-0. Pris: $ 12,50.

"Arketype erfaringen" er navnet på en ny amerikansk bog om ufo-myten, de bibelske profetier og C.G. Jungs arketypeteorier. Forfatteren, der er dr. i undervisningssektoren og konsulent i psykologiske spørgsmål indenfor sundhedssektoren, bygger sin bog meget systematisk op: Først beskæftiger han sig med ufo-mytens baggrund i fortid og nutid, derefter belyser han de såkaldte beviser ret kritisk. Han foretager en kritisk analyse af så at sige 15 forskellige ufo-teorier, der spænder fra "identificerbare objekter" over "hemmelige våben" til "psykiske projektioner".

Til sidst er der en hel "høstak" af mulige ufo-observationer tilbage. Little tror, han har fundet nålen i den omtalte høstak: Synkronitet og arketyper. Begge er C.G. Jungs teorier. Og han er sikker på, at begge teorier er rigtige. Men er de den endelige forklaring?

Ny er "Jung-forklaringerne" helt sikkert ikke, men her bruges de endnu en gang af en fagmand, som forklaring på ufo-fænomenet. Ganske vist har en fagmand indenfor dette område ret til at anvende disse teorier, når det drejer sig om ufoforskning, men derfor er det blot endnu et led i kæden af "psykologiske forklaringer".

Gem

Frank Scully and the Legend of the Crashed Saucers

Af David Barker. 30 siders hæfte i A4 format.
Pris: $ 5,95.

Da forlaget Henry Holt og Co. i 1950 udgav Frank Scullys bog "Behind the Flying Saucers", rasede der i modsætning til i dag en ufo-feber, der kulminerede i 1952. Bogen, der handler om et påstået nedstyrtet ufo, blev en bestseller.

Bogen er skrevet over nogle oplysninger, Scully fik fra en dr. Gee (pseudonym). Men hvem var dr. Gee, og hvor pålidelig var hans vidne, hvis det overhovedet har eksisteret? Rygtet om de nedstyrtede ufoer har overlevet helt til vores tid, det samme gælder dr. Gees anonymitet.

David Barker har nu beskæftiget sig med denne legende og indsamlet noget interessant baggrundsmateriale. I ærkekritikeren og videnskabsjournalisten Martin Gardners bog "Fad and Fallacies in the Name of Science (New York, Dover 1957) fandt han noget, der tydede på, at den mystiske dr. Gee i virkeligheden var en Leo Gebauer.

Hvad Barker bruger dette tema og baggrunden for Scullys bog til, samt hvilke konklusioner, han får fra dette baggrundsmateriale, bør den interesserede læser selv finde ud af. Facit: Interessant baggrundsmateriale, men man må dog gribe ret dybt i lommen - prisen for 30 duplikerede sider er $ 5,95.

hwp

Fælles resolution for en livsvigtig kommunikation med galaksens magter så et katastrofalt sammenstød mellem jordiske og galaktiske stridskræfter forhindres.

Udgivet af ICUFON.
Pris: DM 4,00.

Mens utallige resolutioner fra ICUFON har været rettet mod regeringer, er den foreliggende resolution nærmere rettet mod en ubestemt galaktisk magt. De ansvarlige for denne resolution er Hans C. Petersen (Danmark), Karl L. Veit (Vesttyskland) og Colman S. von Keviczky (USA). De retter deres "bøn" til "alle de magter i verdensrummet", der repræsenterer en civilisation, der er den menneskelige intelligens overlegen. Videre står der: "Når De som repræsentant for 'homo cosmicus' under Deres forsknings- (ufo) ekspeditioner har det mål, at udforske menneskeheden, kan de kontakte enkeltpersoner fra forskellige faggrupper... ET RÅB FRA PLANETEN JORDEN... Deres galaktiske overlegenhed:..."

Underskriverne forlanger, at de galaktiske magter viser sig for offentligheden og sikrer dem samtidig de lokale ufo-pionerers fulde støtte. Yderligere forsikrer de, "at alle jordens militære stridskræfter nu vil blive beordret til at varetage Deres sikkerhed og ikke indlede en fjendtlig handling." Jeg vil ikke komme nærmere ind på, hvad der ellers står i resolutionen, da man vel nok kan tænke sig til det videre indhold.

Vore dages seriøse ufo-forskere har i årevis forsøgt at forbedre undersøgelsesmetoderne, for at få en videnskabelig anerkendelse af ufo-problemet. Som man kan se, er der andre grupper, der vil endnu længere. De skriver resolutioner til galaktiske magter, mens vi "underudviklede" endnu diskuterer, om der findes udenjordisk intelligens. En ting står dog fast: Myndighederne har kun et overbærende smil tilovers for den slags resolutioner.

Forskere og andre interesserede kan købe H.R. Junkers oversættelse af resolutionen for DM 4,00 (i frimærker) af Heiko Reese, Zeisiweg 6, D-4900 Herford. For at forebygge misforståelser, må det lige bemærkes, at oversætteren og H. Reese ikke hører til blandt forkæmperne for ETH!

hwp

Piloter ser ufoer. Australske piloters ufo-observationer.

Af Kim Møller Hansen. SUFOI, Gentofte 1985.
76 sider, A5 format, adskillige illustrationer.
ISBN 87-87628-22-8.
Pris: Dkr. 52,00 + 10,00 (porto).

Siden den 21. april 1978, da den australske pilot Frederich Valentich under en flyvetur sporløst forsvandt fra radarskærmen efter en ufo-observation, og siden der ikke er dukket noget nyt op, har en af den amerikanske ufo-forsker Richard F. Haines' mærkesager været piloters ufo-observationer. Haines har derfor indsamlet en stor del interessante observationsrapporter fra hele verden. I Australien har den seriøse ufolog Keith Basterfield fulgt arbejdet op.

Kim Møller Hansen har ud fra Basterfields omfangsrige materiale om de australske tilfælde lavet særrapporten "Piloter ser UFO'er". Ud over det meget kendte Valentich-tilfælde omtales 12 andre: Juli 1952 (Sidney), 1953 (Mackay), januar 1954 (Melbourne), 01.10.1954 (Melbourne), 28.05.1965 (Bouganville Reef), 1968 (Cairns), 22.08.1968 (West Australia), 06.03.1975 (Mount Gambier), 10.09.1977 (Goodiwindi), 09.12.1977 (Kunanurra), 03.05.1978 (Port Augusta) og 31.12.1978 (Whyalla). Især Valentich-tilfældet (21.10.1978, Bass Strædet) får en meget dybtgående behandling. Som en yderligere dokumentation af dette tilfælde bringes en afskrift af den kommunikation, der fandt sted mellem flykontrollen og Valentich, umiddelbart før sidstnævnte forsvandt sporløst.

Også denne særrapport er anbefalelsesværdi.

hwp

Mosjøenrapporten.
Af Jan S. Krogh og K. Stenødegård.
NIVFO, Trondheim 1984.
55 sider, A4, spiralbind.
ISBN 82-7351-002-6.
Pris: Nkr. 49,50.

Under en bærtur fredag den 20. august 1954 mødte de to søstre Edith Jacobsen og Asta Solvang en fremmed mand og så hans fartøj, som til slut lettede og forsvandt i luften.

NIVFO (Norsk Institut For Vitenskapelig Forskning Og Opplysning) har undersøgt sagen og brugt tilsammen over fire år på at samle alle nødvendige oplysninger til Mosjøenrapporten, hovedsagelig mikrofilmkopier af aviserne, men også tidligere publikationer om sagen.

Efter et resume af sagen bringes en afskrift af norske avisartikler om sagen fra perioden 24.08.1954 - 21.12.1954, hovedsagelig fra avisen "Helgeland".

Mosjøen-sagen er også behandlet i Willy Wegners bog "UFOER - top secret?" side 40-44. Wegners udmærkede redegørelse bygger på diverse avisudklip samt privat korrespondance med det norske politi, og konkluderer, at hændelsen nok var en drøm eller en observation af en amerikansk helikopter på øvelse i området - måske en kombination. Mosjøenrapporten bringer ikke større klarhed over sagens rette sammenhæng - tværtimod! NIVFO tror ikke på damernes beretning, men mener, at beretningen er opspind, hvilket imidlertid ikke dokumenteres tilstrækkeligt overbevisende i rapporten. NIVFO tror altså ikke på damerne, men på anden side gør de det alligevel. For NIVFO afviser faktisk helikopter-hypotesen med den begrundelse, "at denne historien rimte dårlig med hva søstrene hadde sagt." Ifølge bl. a. Berlingske Tidende 3. september 1954 fortæller Sikorsky-pilot Reid, at han godt så, at de to fredelige damer på skråningen måbede ved synet af helikopteren.

Mosjøenrapportens presseklip er interessante, men den hidtil bedste sammenfatning af sagen findes i Wegners bog. Bogen om Mosjøen-sagen savnes stadig.

kmh

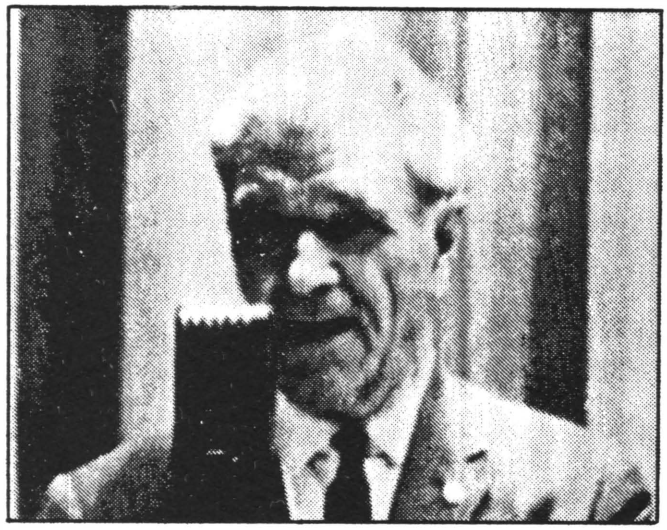
Many Mansions. George Adamski.
SS&S Publications, Ontario, Canada 1983.
20 sider.
Pris: US$ 3,00 (incl. porto).

Denne lille bog består af to dele. Først George Adamskis tale for en gruppe præster i Detroit, september 1955. Adamski udfordrer præsterne ved at berette om sine oplevelser med rumbesøgende og sætter dem i relation til bibelhistorien.

Efter Adamskis tale fulgte en spørgerunde, som bringes i sin helhed i anden del. Prisen er ret høj for 20 maskinskrevne sider.

En bog for Adamskifreaks og samlere.

kmh

Hidden Planets.
Gene Duplantier (red.). SS&S Publications, Ontario, Canada 1985 (3. udgave).
32 sider, illustreret.
Pris: US$ 4,00 (incl. porto).

Hæftes formål er at vise, at der er andre beboede planeter i vores galaxe, og at videnskabsmænd og astronomer er ved at blive klar over, at dette absolut er muligt.

Med udgangspunkt i såvel ældre som nyere avisartikler refereres til udtalelser fra forskellige videnskabsmænd: Joseph Brady, Duncan Lunan, J. Allen Hynek, William Kaufman, Michael Ovenden, Alexander Oparin, Patrick Moore og mange flere. Hæftet er opdateret med 8 sider avisartikler om astronomiens seneste opdagelser, bl.a. om Planet X, der måske er solsystemets tiende planet. Nyeste avisudklip er dateret den 14. januar 1985.

Kendte kontaktpersoners (bl.a. Betty Hill) bud på beboede planeter omtales også.

Hæftet kommer vidt omkring, men går ikke i dybden, og er altså kun en slags appetitvækker. Forslag til yderligere læsning findes bagest i hæftet.

kmh

Ausserirdisches Leben und Briefmarken
Af Axel Ertelt. 44 sider, 27 illustrationer.
Pris: DM 7,00

Det foreliggende hæfte indeholder en række frimærkemotiver, der har forbindelse med ufo-forskning, præ-astronautik eller udenjordisk liv. Der er for eksempel de berømte ufo-mærker fra Grenada, det paraguaysiske erindringsmærke med Palenque-motivet og det sjældne mærke af Sarisarinama (Venezuela), der ifølge præ-astronautikforfatteren Jakob Vorberger viser en udhulning, der er forårsaget af udstødningsflammerne fra en Tianas (rumskib).

Det er forståeligt, at Axel Ertelt ikke har kunnet finde ret mange motiver. Så det er ikke kun et interessant arbejde for de fagligt interesserede, men også for filatelister.

Hæftet kan bestilles ved at indsende beløbet til: Mysteria, Axel Ertelt, Postfach 1227, D-5584, Halver 1.

hwp

Habe ich mich geirrt?
Af Erich von Däniken. C. Bertelmann Verlag, München. 320 sider, ca. 100 farve- og sort/hvid billeder.
ISBN 3-570-03059-8. Pris: DM 38,00.

Ventet med længsel, men meget skuffende. Det er der sikkert mange "præ-astronauter", der mener, når de står med Dänikens nye bog i hånden. Bogen er i det store og hele inddelt i tre adsnit.

De første 104 sider handler om Reagans stjernekrigsprojekt, ny teknologi, planer indenfor rumfarten og vor fremtid i al almindelighed. Dette afsnit hører ikke hjemme i en "Däniken-bog" og er derfor helt malplaceret.

Anden del behandler de forskellige teorier om billederne på Nazca-sletten og Cargo-kulturen. Dette afsnit virker kun trættende og indeholder intet nyt. For den uvidende er det måske interessant, da Däniken kommer ind på mange af de absurde forklaringer på Nazca-billederne. Den meget udførlige omtale af Cargo-kulturen (sammenstødet mellem "primitive" mennesker og moderne teknologi og de deraf resulterende kulte) bidrager til en bedre forståelse af præ-astronautik-teorien.

I tredie afsnit fører Däniken os til "Indien - landet med de 1000 guder", hvor han i gamle sanskrit tekster finder henvisninger til overjordisk indflydelse. I dette afsnit er der også et indlæg fra den indiske sanskrit-ekspert, professor dr. Kanjilal fra universitetet i Calcutta om de "flyvende maskiner i det gamle Indien". Dette afsnit betragtes af eksperter indenfor præ-astronautikken som et af Dänikens bedste.

Dette kan man diskutere. Jeg er i hvert fald af en anden mening. På en måde har jeg det indtryk, at Däniken har skrevet bogen under et tidspres eller under pres fra forlaget. Der mangler også det sædvanlige "fyldstof". Der bliver helt sikkert endnu en gang formidlet en del arkæologisk viden (det må der, da man efter Dänikens seneste bøger, har det til gode), men intet nyt om præ-astronautik.

Selv bogens titel er dårligt valgt, da Däniken kun i få sætninger kommer ind på sine vildfarelser. Det er måske derfor, han ikke nævner dem alle? Blev jorden i fortiden besøgt af udenjordiske eller ej. Däniken kommer til den konklusion, at det blev den, og at han derfor ikke har vildledt os.

Det er påfaldende, at Däniken denne gang bruger ret mange fremmedord; flere end i de tidligere bøger til sammen. Her løber han en stor risiko for, at ikke alle hans læsere kan forstå ham. Flere fremmedord, men også en mere saglig omtale af præ-astronautiske kulturer osv. er præ-astronautikkens og AAS's (Ancient Astronaut Society) nye linje. Et andet fortrin sammenlignet med anden præ-astronautisk litteratur er, at bogen citerer korrekt og bringer kildeangivelser. Den litterære stil, der helt og holdent skyldes Dänikens manuskriptbearbejder Wilhelm Roggersdorf, er som hidtil helt i top. Bogen er let læselig, og lader sig f.eks. hurtigt læse i et tog. Min dom: Absolut læseværdig.

hwp

UFOs. African Encounters.
Af Cynthia Hind. Gemini, Zimbabwe 1982.
236 sider, illustreret.
ISBN 0-7974-0553-X
Pris: US$ 3,50.

Cynthia Hind, bosiddende i Salisbury, Zimbabwe, er især kendt for sine artikler i MUFON UFO Journal, og en del af stoffet i denne bog har også tidligere været offentliggjort i diverse blade og bøger. F.eks. har historien om Peters og Frances' 600 kilometer lange køretur til Beirbridge med tilhørende teleportation været omhyggeligt beskrevet i UFO-NYT.

Cynthia Hind er tilhænger af rumskibs-hypotesen (dog ikke besøgende fra vort eget solsystem) og har fuld tillid til, at vidnerne virkelig har set det, de fortæller. Den berømte kontaktperson Elisabeth Klarer tildeles to kapitler, og Hind tror på hende, for "i sidste ende ved vi jo selv så lidt!"

Bogen er let læst og bl.a. illustreret med gode sort/hvide fotos. Der er kildehenvisninger og noter til hvert kapitel, samt et fyldigt stikordsregister. Afrika er et U-land også m.h.t. ufo-observationer, så UFOs. African Encounters er en rimelig anskaffelse.

Bogen kan købes gennem "Space Age Publications".

kmh

Geheime Wunderwaffen I und II
Af D.H. Haarmann, HUGIN 1985.
Bind I, 104 sider A5-format, illustreret.
Pris: DM 7,50.
Bind II, 108 sider, A5-format, illistreret.
Pris: DM 8,50.

Emnet er ikke nyt, og det er meget omdiskuteret i både offentligheden og i de såkaldte ufo-forskeres kredse. Der er blevet skrevet meget om det. Mest er der skrevet i tiden efter den anden verdenskrig. Helt hen i 50erne offentliggjorde aviser og ugeblade i alle tysktalende og andre lande rapporter, hvori der blev skrevet, at fra tysk side blev der i det tredie rige udviklet fartøjer i form af tallerkener. Efter sigende skulle projekterne have nået et stadium, hvor man kunne fremstille dem i serier.

I den sidste tid har man hørt om en tysk forening i denne forbindelse. Det drejer sig om HUGIN. En forening for politiske og filosofiske studier. Allerede i 1983 udgav de to hæfter om tyske flyvende tallerkener. De udkom med undertitlerne "Forvrænget billede mellem svindel og kendsgerninger" (bind I) og "... de flyver alligevel!" (bind II).

Det første hæfte er delt op i fire afsnit. Det første handler om Antarktis. Der bliver hovedsageligt skrevet om de tyske Antarktisekspeditioner, og den meget omstridte militærekspedition af Admiral Byrd. Andet afsnit handler udelukkende om tyske flyvende tallerkener. Her drejer det sig i første række om projekterne af konstruktørerne Schriever, Habermohl, Miete og Beluzzo. De fantastiske flyveegenskaber bliver omtalt og forklaret. Det siges, at allerede i 1944 har tyske flyvende tallerkener med 2.000 km/t nået en flyvehøjde op til 12.000 m på få minutter (på ca. 4 minutter). I tredie afsnit af HUGIN-hæftet behandles "gåder" omkring tyske U-både, med hvis hjælp Hitler kunne være flygtet (hvis det skulle være sandt). På disse sider kommer forfatteren D.H. Haarmann til den slutning, at når man gør rede for alle tyske U-både, mangler der 150 stykker, som er forsvundet sporløst. I disse tilfælde skal det have drejet sig om sensationelle nyudviklinger efter den tids målestok. I sidste afsnit af første bind behandles "jordiske" konstruktioner lavet af amerikanere og russere. Man kommer til den slutning, at disse beskrivelser næppe er en forklaring på de nutidige ufo-observationer. Desuden påstås der med rette, at ingen nation ville og kunne hemmeligholde fartøjer, der var så meget bedre end alle andre. Desuden var disse fartøjer dårligt nok i stand til at flyve... (den kendteste er AVRO-Disk).

Andet bind af MIRAKELVÅBEN handler om ufo-observationer. Forfatteren mener, at "begyndelsen" af ufo-æraen bevidst bliver "lagt" til året 1947, for at undgå, at ufoer under nogen omstændighed bliver bragt i forbindelse med anden verdenskrig. Da der bliver bygget hovedsageligt på "klassiske tilfælde" (f.eks. Mantel, ufoer over Capitol, Petrosavodsk osv.), vil jeg ikke komme ind på disse. Den meget omstridte politik vedrørende ufo-hemmeligholdelse fra regeringers og militærets sider, er et andet emne for bind II. Dette bind kommer endda ind på kontaktberetninger. Haarmann skriver, (med rette mener vi) at det ville være usandsynligt, at ikke-jordiske væsener skulle se ud som os. Størstedelen af de observerede ufo-besætninger ligner en gennemsnitseuropæer eller nordamerikaner af hvid race. Forfatteren vurderer med rette denne beskrivelse som en antydning af, at det må have drejet sig om besætningen fra et jordisk ufo. Kom de måske fra Neu-Schwabenland? Eller Argentina?

Spørgsmålet er bare, hvad vil de? Er der fare for, at de vil gribe ind i jordens historie, som de gjorde dengang? Er det en lille gruppe mennesker, der blev tilovers fra dengang, der gør sig parat til en "slutkamp"? Skulle det være tilfældet, så haster det med at gøre noget ved det for at forhindre det værste.

Nu må det være nok med spekulationer. Læsere, der vil informere sig nærmere om det, henvises til de nævnte hæfter.

Axel Ertelt

Kommentarer

Hæfterne ligner meget bogen "UFOs - Det tredie Riges sidste mirakelvåben?", som udkom i Canada på forlaget Samidat, skrevet af H. Mattern. Dette er tydeligt, da de har det samme valg af emner (Antarktis osv.), og det samme billedmateriale. Mens det neonazistiske indslag er meget tydeligt i den canadiske publikation, er det ikke ret fremtrædende i HUGIN-hæftet. HUGIN påpeger dog i forvejen "at den juridiske gennemgang inden trykningen af hæfterne har sikret, at ingen love i den tyske straffelovgivning (StGB) bliver krænket". I denne forbindelse vil jeg nævne endnu engang, at der har været en husundersøgelse af kriminalpolitiet hos mig, efter jeg havde købt den canadiske bog. Dette var i anledning af en politiaktion i hele Vesttyskland. Begrundelse: mistanke for udbredelse af neonazistisk materiale.

hwp

Nye bøger

Danske ufo-bøger i 1986

Per Andersen: Bibliografi over dansk ufo-litteratur 1950-1985.
Andersen Bogservice, København 1986.
ISBN 87-89018-00-1

Hilary Evans: Nye facts om UFOer.
Bogan, Lynge 1986.
ISBN 87-7466-079-9

Hansen, Kim Møller (red.): Spøgelsesraketterne. UFOer over Norden i 1946.
SUFOI, Gentofte 1986.
ISBN 87-87628-28-7

Maccabee, Bruce: UFO Landing. Hemmeligt dokument afslører ufo-landing ved amerikansk flyvebase.
SUFOI, Gentofte 1986.
ISBN 87-87628-26-0

H.C. Petersen: På tærsklen til Altet.
Eget Forlag, 1986.
(Kan kun købes hos forfatteren).

Kommende bøger

"Nyköpings tvärvetenskapliga bokförening" oplyser, at ufo-interesserede kan se frem til tre nordiske udgivelser i 1987.

Spökflygarna -46. Dagens UFO-fenomen - forntidens änglabesök af Erland Sandqvist.

Sandqvist vil på 350 sider give en omfattende gennemgang af spøgelsesraket-observationerne fra 1949 og sammenligne dem med de senere års bedste ufo-tilfælde. Sidste kapitel vil påvise overensstemmelsen mellem Bibelens beskrivelse af englebesøg og nutidens ufo-fænomen.

Bogen er indbundet, og prisen bliver Skr. 150,00.

UFO-Fenomenet. Kan det omöjliga vara möjligt? af Leif Havik.

Nordmanden Leif Havik, aktiv i foreningen UFO-Norge, vil i denne 230 sider lange bog give sit eget personlige syn på Hessdals-fænomenet. De bedste hændelser i Hessdalen beskrives indgående og sammenlignes med tilsvarende tilfælde fra Arendal, Gudbrandsdalen, Twente i Holland, Yakima i USA og Dalarne i Sverige.

Project Hessdalens to ekspeditioner gennemgås med resultater og forslag til nye aktiviteter. Desuden behandles fotoanalyser, norske myndigheders og massemediers behandling af ufo-spørgsmål og ufo-teorier.

Bogen er på norsk med 16 farvefotografier og koster Skr. 150,00.

UFO-fenomenets ursprung.
Denne bog udkommer i bogserien "Det Oförklarliga" og vil bl.a. handle om nærobservationer som Antonio Villas Boas.

* * *

Project 'UFOs 1947-1987'
Den 24. juni 1987 er det præcis 40 år siden, at Kenneth Arnold så ni sølvskinnende skiver. Et historisk vigtig ufologisk og sociologisk pejlemærke. British UFO Research Association (BUFORA) vil markere dette med en bogudgivelse i juni 1987. Ufologer verden over er inviteret til at skrive udvalgte kapitler. Kim Møller Hansen og Flemming Rasmussen, SUFOI, bidrager med klassikere til kapitlet "UFO Case Histories: A Selection From Each Decade". Af bogens øvrige forfattere kan bl.a. nævnes: Anders Liljegren, Willy Smith, Richard Haines, Gerald Mosbleck, James McCampbell, Jenny Randles, Mark Moravec, John Rimmer, Jacques Vallée og John Keel.

Bogen, der redigeres af John Barrett og Hilary Evans, bliver på over 200 sider i A4-format, og vil berøre næsten alt indenfor ufo-sagen.

Tidsskrifter

Danmark

UFO-NYT
Skandinavisk UFO Information (SUFOI)
Postbox 6
2820 Gentofte

UFO-KONTAKT
International Get Acquainted Programme (IGAP)
Svinget 9
Skanderup, 6640 Lunderskov

Norge

UFO
UFO-Norge
Box 1155
N-5001 Bergen

NIVFO-Bulletin
NIVFO
Box 2119
N-7001 Trondheim
(også andre emner end ufoer)

Sverige

UFO-Aktuellt
UFO-Sverige
Box 175
S-73300 SALA

AFU Nyhetsblad
P.O.Box 11027
S-600·11 Norrköping 11

SAF-Bulletin
Box 2238
S-17102 Solna
(udklip om astronomi og ufoer)

Vesttyskland

CENAP-Report
Limbacher Str. 6
D-6800 Mannheim 52

Journal Für UFO-forschung
Postfach 2361
D-5880 Lüdenscheid 1

England

Flying Saucer Review (FSR)
Snodland
Kent MEG 5HJ England

BUFORA Bulletin
30 Vermont Road
Upper Norwood
London SE 19 3SR

Northern UFO News
8 Whitethroat Walk, Birchwood
Cheshire WA3 6PQ

Anomaly
65 Amersham Road
High Wycombe
Buckinghamshire HP13 5AA
(også andre emner end ufoer)

USA

International UFO Reporter
1511 Greenleaf Street
Evanston
Illinois 60202

MUFON UFO Journal
103 Oldtowne Rd.
Seguin, Texas 78155

The Skeptical Inquirer
Central Park Station
Box 229, Buffalo
New York 14215-0229
(også andre emner end ufoer)

Australien

UFO Research Australia Newsletter (UFORAN)
P.O.Box 229
Prospect, South Australia 5082

**Ser du et UFO,
ring straks til
06 54 21 21**

UFO-VISION

Årbog for ufo-litteratur 1987

Indhold

kr. 78,-

ISSN 0902-2341
ISBN 87-87628-30-9